

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. října 2024 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Ivana Hainze a Danuše Žákové,

takto:

I.

Podle § 314r odst. 4 tr. ř. se schvaluje dohoda o vině a trestu, která byla uzavřena dne 2. října 2024 mezi státní zástupkyní JUDr. Ivanou Barnetovou a obžalovaným XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, za účasti obhájce Mgr. Radka Lubiny, advokáta se sídlem Škroupova 561, Pardubice.

II.

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v období od roku 2017 do XXX 2023 po dobu společného soužití v bytě na adrese XXX napadal fyzicky i slovně svoji XXX, narozenou XXX, kterou s četností přibližně jednou týdně bil údery pěstí XXX nebo ji kopal do různých částí těla, tahal za vlasy, škrtil, narážel ji na zeď, urážel ji, že je XXX apod., vyhrožoval jí (v jednom případě konkrétně zabitím, častěji sdělením, že na ni někoho pošle, nebo že pošle na ni cikána, který jí XXX), znevažoval její vzhled a intelekt, kdy jí uváděl, že je XXX, nadměrně ji kontroloval mobilní telefon, ničil zařízení domácnosti a dopouštěl se různých schválností (např. budil ji a nenechával spát), kdy k uvedenému jednání docházelo i před jejích XXX,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let a 6 (šesti) měsíců.**

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze oprýt o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Pardubice 2. října 2024

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Roberta Vršanského a přísedících Bc. Veroniky Jiráskové a Zdeňka Honse v hlavním líčení konaném dne 18. prosince 2023 v Pardubicích

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, v ČR u **XXX**,

je vinen, že

I.

nejpozději od začátku **XXX** 2022 do přelomu **XXX** a **XXX** 2022, když žil se svou **XXX**, nar. **XXX**, v bytě na adrese **XXX**, kde s nimi bydlely i **XXX** z **XXX**, jí v rámci slovních rozepří sprostě nadával, také jí kontroloval mobil, mazal různé chaty na sociálních sítích, odepisoval vulgární zprávy jejím přátelům, dále ji ve společném bytě, ale i na jiných místech na **XXX**, kam ji vozil autem, nejprve jednou týdně a postupem času vícenásobně za týden, koncem období denně bil fackami i pěstmi do **XXX**, nikoli však velkou silou, tahal za vlasy, případně s ní smýkl po zemi, minimálně třikrát za celou dobu ji škrtil, a to vždy do momentu před ztrátou vědomí, pravidelně jí vyhrožoval, že **XXX** a že z ní udělá „**XXX**“, což činil proto, aby mu opatrovala jednak formou půjček, jednak krádežemi finanční prostředky (které on neměl) na pervitin, který pravidelně užíval, přičemž vyžadoval, od **XXX** 2022 každý den, aby ho brala poškozovaná též, což nechtěla, protože jí vždy nutil bitím **XXX** a dalšími výše popsanými způsoby a zmíněnými výhrůžkami si pervitin s ním aplikovat, čemuž se nakonec poškozovaná podvolovala, stejně tak se pro něj dopouštěla na **XXX** různých krádeží, aby pro něj měla peníze na drogy, neboť z něj měla strach, stejně tak měla strach **XXX**, potažmo nechtěla být více bita,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,
- nutil jiného pohrůžkou násilí, aby něco konal,
- nabídnul a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

II.

dne XXX 2022 odpoledne v blízkosti XXX za XXX a bydliště poškozené XXX nar. XXX, tj. na adrese XXX, když tudy projížděl ve voze XXX, spatřil poškozenou, přibrzdil a chtěl, aby si nastoupila, a když to odmítla, zastavil, vystoupil z vozu, chytil ji za XXX a natlačil ji silou do vozidla na sedadlo spolujezdce a dojel s ní k vlakovému nádraží v XXX, kde vozidlo zastavil, vrátil jí černý mobil a začal na ni sprostě řvát, což poškozená nevydržela a odešla z vozu, asi po dvou minutách jí obžalovaný zavolal, jestli nemá cigarety a XXX, přičemž poškozená mu vyhověla, načež jí slíbil, že už je klidný, omluvil se a nabídl jí odvoz domů, s čím poškozená souhlasila a nesedla si do vozu, kde ji uchopil za XXX, které si XXX, načež takto dojeli na parkoviště u XXX, kde ji bil rukama do XXX a nadával jí, načež se poškozená rozbřečela, poté ji velmi silně přivázał XXX a řekl jí, ať si vybere mezi odvozem na XXX, kde ji prodá jako „XXX“, nebo tím, že tento den nepřežije, načež si poškozená vybrala prodej na XXX, a současně ho prosila, aby jí půjčil mobil, že zavolá někomu, kdo jí půjčí peníze, které potřebuje obžalovaný na drogy, obžalovaný na to chtěl odvést do XXX, kde na staveništi poškozenou vytáhl z vozu a opět ji vícekrát udeřil pěstmi do XXX, čemuž se poškozená neměla sílu bránit, potom ji natlačil do vozu a odvezl do XXX, kde si ve voze připravil lajnu pervitinu a chtěl, aby si s ním poškozená šňupla, a když to odmítla, chytil ji XXX a začal jí mlátit XXX o XXX vozu a také ji škrtil XXX, až téměř ztrácela vědomí, přitom na ní křičel, že nedá-li si s ním, zabije ji, proto si s ním poškozená pervitin dala, následně ji odvezl k XXX, kde poškozenou ve voze nutil s nožem v ruce XXX k tomu, aby se svlékla, neboť jí chtěl nafotit a prodávat ji jako XXX, proto poškozená vystoupila a sundala si triko, v tom ovšem okolo projel jiný vůz, proto z místa odjeli, přičemž musela řídit poškozená, a dojeli k XXX, kde musela zastavit, obžalovaný jí XXX s tím, že on se zachrání, v důsledku čehož se poškozená opět rozbřečela a prosila ho, aby jí řekl, co má ukrást, že to udělá, také ho prosila, aby poslal SMS XXX, aby se postarala o děti, že se už nikdy nevrátí domů, což učinil, poté jeli do XXX, opět řídila poškozená, načež zastavila u obchodu jménem XXX, kde měla poškozená nakládat XXX a kde jí obžalovaný řekl, že jestli uteče, on bude doma dříve a podřeže XXX, přesto poškozená využila momentální situace a utekla do vedlejší ulice, kde sehnala pomoc,

výše popsaným jednáním poškozené způsobil po fyzické stránce otok v týlní krajině hlavy, drobné oděrky kůže pod bradou a menší i větší krevní výrony na přední straně krku (u štítné chrupavky), dále podkožní krevní výrony na pravém rameni, levé paži (na více místech), v nadbřišku a na levém a pravém stehnu,

tedy

- nutil jiného násilím i pohrůžkou násilí, aby něco konal i trpěl, a takový čin spáchal se zbraní,
- jinému bez oprávnění bránil uživat osobní svobody,
- nabídnul a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

čímž spáchal

pod bodem I.

přechin týrání osoby žijící ve společném obydlí § 199 odst. 1 tr. zákoníku,
přechin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,
přechin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku,

práce, začali hrát automaty, brali si půjčky, brala je poškozená, protože jemu by je nedali, není státní příslušník a nemá trvalý a ani přechodný pobyt, půjčky byly dobrovolné, první byla na její auto ve výši asi 80 000 Kč z České spořitelny, další byla na vybavení domácnosti nebo na hazardní hry. Dostali se do situace, kdy brali půjčku za půjčkou. Půjčky si brala kvůli němu, nikoliv pod nátlakem, sjednávala je telefonicky, peníze si z části nechala, z části mu nějaké dala. Vzájemné útoky byly po dvou, třech dnech braní pervitinu, byli nevyspalí, bylo toho na ně psychicky hodně, začala mít hysterické scény, že si vezme život, když chtěla XXX, tak ji chytl za XXX a řekl jí, ať se uklidní, že se to nějak vyřeší a nějak to dopadne. Nikdy jí nechtěl nožem ublížit. Nikdy ji nebil, nikdy ji neškrtil. Fyzický konflikt měli, smála se mu do tváře, tak mu vylítla ruka a dal jí facku, ona jemu taky. Nebylo to denně a nebylo to před XXX, jinak by o tom někomu už dávno řekly. Situace s fackou se stala 2-3x určitě. Oboustranně probíhaly i sprosté nadávky. Různá obvinění nejsou pravdivá, kdyby chtěla, dávno to oznámí policii a dávno se to řeší. Bála se i před svou rodinou říct, že je uživatelka pervitinu, provalilo se to kvůli jednomu incidentu, kdy už nevěděla, jak dále, protože na XXX vzala půjčky a ta na to přišla. Nepřiznala to i proto, že má XXX, a bála se, že XXX. Proto obvinila jeho, že ji nutil užívat pervitin. Každý den chodila ke XXX, ale nikdy jí a XXX neřekla, že jí ublížil. Pokud sousedi slyšeli křik, bylo to na psa, kterého měli. Když docházely finance, byly žárlivé hádky z obou stran. Žárlivost nebyla na nikoho konkrétního. Není násilnický typ, z hádky raději odcházel. Měli vzájemně přístupy do telefonu. Když 2 dny nespala a začala psát známým blbosti, tak zprávy mazal, aby nevypadali v očích okolí jako idioti. Jejím přátelům psal, ať se starají o sebe. Snažil se jí omezit v kontaktu s rodinou a známými, aby se nepřišlo na to, že bere drogy, a neměla problémy. Modřiny mohla mít i z práce, nějaké mohla mít od něj, ale úmyslně jí žádné zranění neudělal. Vyhrožoval jí pouze tím, že když nepřestane fetovat, tak to poví její rodině a nahlásí to XXX.

3. Ke skutku pod bodem II vypověděl, že v té době spolu bydleli, čekal na ni, šla pro XXX, odvedla ji domů, sedla do auta a jeli shánět pervitin, sehnali ho směrem na XXX, kde zastavili, aby odcizili XXX, na místě užili pervitin, ona nechtěla, začali se mezi sebou hádat, o drogách, penězích a o rodině, což bylo tématem všech jejich hádek, řekla, že tak nechce žít, chtěla XXX, chytl ji za XXX a řekl jí, ať se vzpomene, začala ho škrábat, vyskočila z auta, kolem jela nějaká paní, která jí zastavila, nasedla do auta a odjela s ní. Jízdu zakončili tak, že došel benzin, on šel na XXX, klíče od auta měla poškozená, zamkla ho. Řídil on, ale když odešel, tak klíče zůstaly jí. Nepamatuje si to přesně, byl na drogách. V autě měl malý nůž, který se dá zavěsit na klíče, používal ho třeba i na houby, ve vztahu k poškozené s ním nemanipuloval. V přípravném řízení v procesním postavení obviněného vypověděl, že ji chytl za XXX a strhl ke své noze, aby jí zabránil vystoupit, dal jí dvě facky XXX, oběma rukama ji chytl kolem krku při snaze opustit vozidlo, neškrtil ji, nenutil jí, aby se svlékla, nepoutal jí kabelem. Rozpor vysvětlil tím, že v době první výpovědi nebyl strážlivý, podstata je ale zachycena přesně. Celkově vyjádřil lítost nad tím, že se jejich vztah zhoršil a rozpadl, protože brali drogy.
4. Obžalovaný se k jednání částečně doznává v dopisech, které psal poškozené z vazby, např. v dopisu ze dne XXX je uvedeno „prepač mi to prosím že som ti tak strašne ublížil, že si koli mne zadlžená až po uši, že som ti tak hnusne nadával, že XXX nemal som si to čo dovolit' a hlavne si si to nezaslúžila, davala si mi všetko išla si sap re mňa rozkrájat', a ja som sa choval jako zver“, ďalej je popisovaný strach obžalovaného, že jej poškozená opustí, ktorý se umocnil užívaním drog a preměnil v žárlivost, z obžalovaného se stal paranoik a lidská troska, ďalej je uvedeno „stále som nechapaľ, ako to mohlo zajst' tak ďaleko, jako som sa mohlo nechat' ovládnut' stími skurveními fetmi že to so mňa robilo iného človeka a že som ubližoval jedinemu človeku ktori ma tak strašne miloval a ktoreho som a stále milujem ja“...“nemohol som a nechcel verit' č osa stalo a stále som si do okola v hlave prehrával č osa v ten večer stalo, pamätam si že sme sa hadali že sme šli do XXX na XXX a viem že som ti dal XXX že som ti hnusne nadával a že keď si chcela vystúpiť s auta tak XXX“. V tomto a ďalších dopisech je opakovaně projevováno lítost nad tím, co se stalo vlivem užívání drog, jak obžalovaný poškozené strašně ublížil.
5. Z trestné činnosti je obžalovaný usvědčován především výpovědí poškozené ve spojení s provedenými důkazy. Poškozená podrobně popsala vztah s obžalovaným, shodují se do doby první

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

aplikace pervitinu. Obžalovaný následně soužití označuje jako rovnocenný vztah dvou osob trpících psychickými a majetkovými problémy v důsledku závislosti na pervitinu, kde obžalovaný byl tím, kdo poškozenou zachraňoval od sebepoškození a od zjištění okolností, že je závislá na pervitinu. Poškozená soužití označuje jako nerovnocenný vztah násilné týrající osoby a oběti. Její výpověď sama o sobě neobsahuje žádné vnitřní rozpory či jiné vady, které by vedly k pochybnostem o tom, že poškozená vylíčila své autentické zážitky. Vypovídala spontánně, nejprve v podstatných rysech sama, bylo zjevné, že jí podrobná výpověď činí problém, jak vyjádřila, že to nechce říkat celé od začátku, že jí je z toho špatně. Všechny podstatné skutečnosti poté vypověděla podle toho, na jaké téma byly dotazy kladeny, jednalo se o obsáhlou výpověď, která se jen v několika detailech neshodovala s výpovědí z přípravného řízení, a tyto okolnosti poškozená věrohodně vysvětlila. Ke skutku II se vzhledem k rozsahu jeho popisu v podstatě vyjadřovala u soudu třikrát, nejprve k dotazům soudu, poté k dotazům státního zástupce a poté k dotazům obhájce, a vždy shodně.

6. Výpověď poškozené je podporována dalšími provedenými důkazy. Poškozená se svěřila jednak svému bývalému partnerovi a XXX, XXX, který na ní několikrát pozoroval modřiny v obličeji, které mu vysvětlovala tak, že jí obžalovaný zbil, rovněž jej v tomto duchu informovala i přes telefon, pozoroval, že hubne, radil jí, ať vztah ukončí, a byl to on, komu dne XXX 2022 volala, že jí obžalovaný unesl a zmlátil, že mu utekla a ať jede rychle domů pro XXX, protože jí obžalovaný vyhrožoval, že tam dojde dřív XXX, u domu se s ní setkal, byl vyděšená a jen neustále opakovala, že má hrozný strach, že obžalovaný zabije XXX. Násilnou povahu obžalovaného pozorovala i XXX XXX, která z jejich bytu slyšela sprosté nadávky obžalovaného a rozbíjení věcí. XXX poškozené na poškozené pozorovala modřiny až těsně před posledním incidentem, kdy jí je poškozená vysvětlovala, že se uhodila o něco v práci, již dříve ale zaznamenala změny v chování jejího XXX, který s postupem vztahu nechtěl nikomu říkat, co se doma děje, a poté nechtěl jezdit ke svému XXX, dle XXX poškozené ze strachu o poškozenou (o tomto shodně vypovídala poškozená). K XXX poškozené se poškozená dostala spolu s XXX dne XXX 2022 a i na ni působila vyděšeně, a popisovala, že jí obžalovaný fyzicky napadal a vyhrožoval, že ji odveze na XXX. Poškozená se s fyzickým násilím svěřovala i sestře XXX během XXX, svěřovala se jí i s vyhrožováním obžalovaného, že mu musela shánět peníze pod pohružkou ublížení XXX, pozorovala změny v chování poškozené již od XXX, kdy se s nimi začala výrazně méně stýkat, také na ní pozorovala modřiny v obličeji i na rukách, které jí vysvětlovala důvody, kterým neuvěřila, rovněž zjistila, že jí i dalším přátelům místo poškozené odepisuje obžalovaný a napadá ji. Stejně skutečnosti uvedla i XXX, obě též shodně popsaly, že poškozená v létě nosila dlouhé rukávy, ačkoliv to nikdy nedělala. Ona a její partner XXX shodně popsali, jak mu volal obžalovaný s tím, že mu má poslat 17 700 Kč, jinak poškozenou zmlátí a nechá někde na nádraží, což učinil ze strachu o poškozenou, které se nemohli dovolat. Modřin na poškozené si všiml i XXX, na dotaz se jim poškozená přiznala, že jí to udělal obžalovaný. Změny v chování poškozené zaznamenaly a o fyzickém násilí obžalovaného vůči poškozené byly poškozenou v době vztahu informovány i kolegyně v práci, a to XXX, a nadřízená XXX, která to slyšela přes sádrokartonovou zeď. Většina uvedených osob shodně popsala, že poškozená sdělovala, že jí obžalovaný napadá, ale pak se jí omluví, a takto dokola, a že jí nutí dělat věci, které nechce, a že jí vyzývaly, ať vztah ukončí. O násilí obžalovaného vůči poškozené svědčí dále protokoly o prohlídce těla ze dne XXX 2022 a navazující znalecký posudek z oboru zdravotnictví znalce MUDr. Jana Rejthárka, v nichž byly u poškozené zaznamenány modřiny na hlavě, rameni, nadbřišku, obou pažích, rukách i nohou, i oděrky na přední straně krku. Znalec dospěl k závěru, že uvedená zranění odpovídají mechanismům vzniku popisovaným poškozenou, včetně možnosti škrčení do krátké ztráty vědomí, a soud neshledává důvody pro pochybnosti o správnosti znaleckého posudku. Prohlídkou těla nebylo zjištěno poranění odpovídající přiložení nože a svázání kabelem od nabíječky, podle znalce by v prvním případě muselo jít o působení velmi malé intenzity a ve druhém by poranění vzniklo až při připoutání po delší dobu. O tom, že poškozená byla v kontaktu s nabíječkou, svědčí závěr odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, o shodě DNA profilu na této nabíječce. Nakonec byla slyšena i svědkyně XXX, která poškozenou dne XXX 2022 odvezla do

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

XXX poté, co ji poškozená před jejich domem požádala, aby ji odvezli, že se potřebuje rychle dostat domů, na svědkyni působila hodně vystrašeně, klepala se, plakala, schovávala se, volala z jejího telefonu neúspěšně XXX, a poté XXX, aby jel pro XXX, jinak jim ublíží její XXX, který ji unesl.

7. Pro oběti domácího násilí je typické, že se za situaci, kterou prožívají, stydí, jsou na pachateli citově závislé, mnohdy mají pocit, že si za danou situaci mohou samy, oběť je násilnou osobou systematicky a vytrvale přesvědčována, že je neschopná, nemožná, nic neumí a je kritizován její vzhled. Její sebevědomí postupně klesá, nevěří si, není schopna aktivního odporu. V tomto směru lze odkázat např. na usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 6. 2008, sp. zn. III. ÚS 1285/08, podle něž ustanovení § 215a tr. zákona (nyní § 199 tr. zákoníku) chrání osoby, u nichž vůči pachateli je dána specifická forma vzájemné závislosti, která v nejširším smyslu vyplývá z nutnosti sdílet s pachatelem určitý soukromý prostor jako obydlí (srov. Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: Trestní zákon. Komentář. II. díl. 6. doplněné a přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, str. 1271). Tato závislost může být založena nejen faktickou neschopností oběti sdílené obydlí opustit (např. z důvodů ekonomických, jež jí neumožňují se odstěhovat), ale může jít i o určitý typ závislosti sociální a psychické, jež vzniká mezi blízkými osobami a zabraňuje poškozenému, aby soužití s pachatelem ukončil. Je také naprosto typické, že v případech domácího násilí, které se děje tzv. za zavřenými dveřmi, jsou jeho jedinými svědky právě pouze jeho aktéři, tedy násilná osoba a oběť, tudíž možnosti jiných osob zachytit autentickou atmosféru domácnosti jsou velmi omezené, a stejně tak nemusí být až do ukončení vztahu okolí oběti zřejmé, že se v domácnosti odehrává domácí násilí.
8. Týrání je zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří (srov. R 20/2006). Vyznačuje se určitou trvalostí, přičemž dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat stav, který týraná osoba pociťuje jako těžké příkoří. Opodstatněnost závěru, že týraná osoba pociťuje jednání pachatele jako těžké příkoří, je nutné posuzovat podle srovnatelných případů. Pro naplnění tohoto znaku není rozhodné, zda nastal následek na fyzickém nebo duševním zdraví týrané osoby (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. 7 Tdo 40/2018). V dané věci se bezpochyby o týrání jedná.
9. Z provedeného dokazování je třeba uzavřít, že verze obžalovaného byla vyvrácena výpovědí poškozené a dalšími uvedenými důkazy, které tvoří uzavřený řetězec svědčící o tom, že se oba skutky staly tak, jak pro ně byla podána obžaloba a jak jsou uvedeny ve výroku shora. Vlivem užívání pervitinu se vztah obžalovaného a poškozené stal nerovnocenným, obžalovaný se projevoval násilně a paranoidně, poškozená se dostala do podřízené a závislé pozice, ve které ji obžalovaný udržoval vyhrožováním újmou, kterou by způsobil XXX poškozené, v kombinaci s fyzickým násilím, nadávkami a ponižováním a nucením ke krádežím a braní půjček. Tento stav umocňoval tím, že ji nutil brát drogy a setrvávat tak ve stavu fyzické a psychické slabosti. Je zřejmé, že mechanismus nakládání obžalovaného s poškozenou spočíval na donucení poškozené k těmto činnostem způsoby, které podle subjektivního přesvědčení obžalovaného pod stálým vlivem drog nebudou zřejmé okolí, avšak objektivně toto možné nebylo, jednalo se o relativně krátké období vyznačující se vysokou mírou zlého nakládání, které na poškozené bylo zjevné a které její okolí pozorovalo, ona sama byla schopna o tom hovořit, nebyla však schopna vztah ukončit. Veškeré podstatné prvky týrání poškozené popsané v bodě I se v extrémní míře projevíly dne XXX 2022 popsaném v bodě II. Opakující se motiv potřeby sehnat peníze na drogy byl umocněn tím, že poškozená v tomto období dávala obžalovanému jasné známky toho, že chce vztah s ním ukončit, čehož se on paranoidně bál. V tomto kontextu je třeba posuzovat jednání z uvedeného dne, které se vyznačovalo vysokou mírou brutality fyzické i psychické, obžalovaný šel na hranu vydírání a vyhrožování, mnoha různými způsoby poškozené způsobil fyzickou bolest a vzbudil v ní zcela reálný strach o vlastní život a o život XXX. Soud neshledává důvod, proč by právě ve dvou detailech skutku pod bodem II – svázání kabelem a použití nože - měla poškozená vypovídat nepravdivě. Naopak, není pochybnost o tom, že obžalovaný byl ve stavu paranoidního ohrožení

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

koncem vztahu, ve strachu, ale zároveň v nenávisti schopen použít veškeré dostupné prostředky týrání poškozené, které měl právě k dispozici, ovšem s výjimkou těch, kterými by poškozené způsobil krvácivé zranění, což neučinil nikdy. Použil vše, co měl ve vozidle k dispozici, prostě proto, že se to tam nacházelo a mohl to proti poškozené použít. Bylo vysvětleno znalcem, že poškozená nebyla kabelem svázána po tak dlouhou dobu, aby to muselo zanechat viditelné zranění na rukou, a nebyly nalezeny známky zranění nožem, čehož dle názoru soudu obžalovaný nebyl schopen a přiložil jej na poškozenou pouze tak, aby jí donutil udělat, co chtěl, ale nezranil ji.

10. Obžalovaný svým jednáním pod body I a II naplnil znaky skutkové podstaty všech uvedených trestných činů, v bodě II použil zbraň k překonání odporu poškozené (§ 118 tr. zákoníku). Trestné činy spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a porušil tak zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka, ochraně osob před domácím násilím a ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalce doc. MUDr. Vladimíra Pidrmána, Ph.D., bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou ani poruchou osobnosti, nebyl závislý na pervitinu, jeho rozpoznávací schopnosti byly zcela zachovány, ovládací schopnosti byly sníženy v míře nepodstatné.
11. Při úvaze o druhu a výši ukládaných trestů soud vycházel z hledisek uvedených v § 38, 39, 41, 42 a 55 tr. zákoníku. Obžalovaný byl v České republice odsouzen jedenkrát, a to rozsudkem citovaným ve výroku, ve Slovenské republice byl odsouzen třikrát za majetkovou trestnou činnost, a to v letech 2019 – 2021. Ze spolupráce se slovenskými orgány byla zjištěna informace o násilné trestné činnosti z roku 2004, která se však v evidenci rejstříku trestů neprojevila. Obžalovaný je odsuzován za spáchání jednoho zločinu a pěti přečinů a za sbíhající se jeden další přečin, který je ve srovnání s posuzovanou věcí zcela nízké závažnosti. Závažnost jednání v projednávané věci plyne především ze způsobu spáchání, jak vyplývá v popisu skutků a jak již bylo uvedeno výše v bodě 9. K odsouzení uvedenému ve výroku bylo nutné uložit trest souhrnný, neboť se obžalovaný jednání v této věci dopustil dříve, než byl vyhlášen citovaný rozsudek. Nejprísněji trestným činem je v tomto případě zločin vydírání podle § 175 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, u něhož zákon stanoví rozpětí trestní sazby od 2 do 8 let trestu odnětí svobody. Závažnost jednání vylučuje uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Za přiměřený trest vzhledem k této závažnosti a počtu spáchaných trestných činů soud považoval trest odnětí svobody stanovený ve třetině zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou nebyly shledány důvody. Dále byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, která byla užita ke spáchání trestného činu.
12. Poškozená se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 666 870,12 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení a na náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy ve výši 350 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil, jedná se o trestnou činnost závažného charakteru a všechny trestné činy byly spáchány úmyslně. Trestná činnost výrazně negativně zasáhla do osobnostních práv poškozené. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv. Podle § 81 odst. 2 o. z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 o. z. je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Podle § 2951 odst. 2 o. z. nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tu upravuje § 2955 o. z., a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého

uvážení jednotlivých okolností případu soud. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 o. z.).

13. U nároku na náhradu nemajetkové újmy dospěl soud k závěru, že není třeba provádět další doplňující dokazování ani k charakteru zásahu do osobnostních práv, ani ve vztahu k intenzitě takového zásahu, neboť podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise. Předmětné trestné činy výrazně negativně zasáhly do osobnostních práv poškozené. Výše přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy se odvíjí zejména od podstaty jednání páchaného na poškozené a od způsobených následků, jak byly zjištěny z výpovědi poškozené a z jí doložených zpráv o poskytované podpoře. U poškozené soud uzavřel, že se jedná o poškozenou, která byla na škůdci (obžalovaném) závislá, především citově, ale též existenčně, přičemž obžalovaný této závislosti zneužil při páchání popsané trestné činnosti (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 6. 2017, sp. zn. 8 Tdo 478/2017). Poškozená byla trestnou činností zasažena intenzivním způsobem v relativně kratším časovém období, když k této docházelo pravidelně a zčásti v domácnosti, ve které se nacházely XXX, které to vnímaly, v poškozené byl opakovaně vzbuzován strach o XXX. Z těchto okolností soud dovodil, že náhrada nemajetkové újmy je u poškozené adekvátní ve výši 250 000 Kč.
14. U nároku na náhradu škody v podobě finančních prostředků, které si formou půjček brala poškozená nucena fyzickým a psychickým násilím obžalovaného, dospěl soud k závěru, že by pro rozhodnutí bylo třeba provádět další dokazování, které by podstatně protáhlo trestní řízení. Jednotlivé půjčky nebyly součástí popisu skutku, bylo by třeba vést dokazování podrobnými výsledky obžalovaného a poškozené, listinnými důkazy, případně i výsledky svědků, aby byly zjištěny přesné okolnosti každé z půjček tak, aby to soudu umožnilo učinit rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pardubice 18. prosince 2023

JUDr. Robert Vršanský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2. dubna 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyň JUDr. Brigity Košinové a Mgr. Daniely Jeřábkové o **odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, bytem XXX a **státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 18. prosince 2023, č. j. 1 T 152/2023 - 348,

takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného a státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), f), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu a ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že se obžalovanému **ukládá** podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souborný trest odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců**.*

*Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.*

*Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 9. 2023, č. j. 1 T 126/2023-85, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, ke níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.*

*Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá** povinnost zaplatit poškozené XXX, na náhradu nemajetkové újmy částku **150 000 Kč**.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

*V dalších výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.*

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX uznán vinným pod bodem I. přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. řádu zákoníku pro skutek spočívající v tom, že nejpozději od začátku XXX 2022 do přelomu XXX a XXX 2022, když žil se svou partnerkou XXX, v bytě na adrese XXX, kde s nimi bydlely i XXX z XXX, jí v rámci slovních rozepří sprostě nadával, také jí kontroloval mobil, mazal různé chaty na sociálních sítích, odepisoval vulgární zprávy jejím přátelům, dále jí ve společném bytě, ale i na jiných místech na XXX, kam ji vozil autem, nejprve jednou týdně a postupem času vícenásobně za týden, koncem období denně bil fackami i pěstmi do XXX, nikoli však velkou silou, tahal za XXX, případně s ní smýkl po zemi, minimálně třikrát za celou dobu ji škrtil, a to vždy do momentu před ztrátou vědomí, pravidelně jí vyhrožoval, že jí sebere XXX nebo že je zabije a že z ní udělá „XXX“, což činil proto, aby mu opatrovala jednak formou půjček, jednak krádežemi finanční prostředky (které on neměl) na pervitin, který pravidelně užíval, přičemž vyžadoval, od XXX 2022 každý den, aby ho brala poškozená též, což nechtěla, pročež jí vždy nutil bitím po celém těle a dalšími výše popsány způsoby a zmíněnými výhrůžkami si pervitin s ním aplikovat, čemuž se nakonec poškozená podvolovala, stejně tak se pro něj dopouštěla na XXX různých krádeží, aby pro něj měla peníze na drogy, neboť z něj měla strach, stejně tak měla strach o XXX, potažmo nechtěla být více bita.
2. Pod bodem II. byl obžalovaný uznán vinným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, přečinem omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku pro skutek spočívající v tom, že dne XXX 2022 odpoledne v blízkosti sportovní haly za XXX a bydliště poškozené XXX když tudy projížděl ve voze XXX, spatřil poškozenou, přibrzdil a chtěl, aby si nastoupila, a když to odmítla, zastavil, vystoupil z vozu, chytil ji za XXX a natlačil ji silou do vozidla na sedadlo spolujezdce a dojel s ní k vlakovému nádraží v XXX, kde vozidlo zastavil, vrátil jí černý mobil a začal na ni sprostě rvát, což poškozená nevydržela a odešla z vozu, asi po dvou minutách jí obžalovaný zavolal, jestli nemá cigarety a nepřinese mu je k vozu, že stojí u obchodu XXX, přičemž poškozená mu vyhověla, načež jí slíbil, že už je klidný, omluvil se a nabídl jí odvoz domů, s čím poškozená souhlasila a nesedla si do vozu, kde ji uchopil za XXX, které si XXX, načež takto dojeli na parkoviště u XXX, kde ji bil rukama XXX a nadával jí, načež se poškozená rozbřečela, poté jí velmi silně přivázel XXX kabelem na nabíjení mobilu a řekl jí, ať si vybere mezi odvozem na XXX, kde ji prodá jako „XXX“, nebo tím, že tento den nepřežije, načež si poškozená vybrala prodej na XXX, a současně ho prosila, aby jí půjčil mobil, že zavolá někomu, kdo jí půjčí peníze, které potřebuje obžalovaný na drogy, obžalovaný na to chtěl odvést do XXX, kde na staveništi poškozenou vytáhl z vozu a opět jí vícekrát udeřil pěstmi do XXX, čemuž se poškozená neměla sílu bránit, potom ji natlačil do vozu a odvezl do XXX na XXX, kde si ve voze připravil lajnu pervitinu a chtěl, aby si s ním poškozená šňupla, a když to odmítla, chytil ji za XXX a začal jí mlátit XXX a také jí škrtil stlačením ohryzku prsty, až téměř ztrácela vědomí, přitom na ní křičel, že nedá-li si s ním, zabije ji, proto si s ním poškozená pervitin dala, následně ji odvezl k XXX, kde poškozenou ve voze nutil s nožem v ruce XXX k tomu, aby se svlékla, neboť jí chtěl nafotit a prodávat ji jako XXX, proto poškozená vystoupila a sundala si triko, v tom ovšem okolo projel jiný vůz, proto z místa odjeli, přičemž musela řídit poškozená, a dojeli k XXX, kde musela zastavit, obžalovaný jí přivázel XXX již dříve použitým kabelem na nabíjení

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

mobilu ke XXX a chtěl, aby se rozjela do XXX, že on se zachrání, v důsledku čehož se poškozená opět rozbrečela a prosila ho, aby jí řekl, co má ukrást, že to udělá, také ho prosila, aby poslal SMS její XXX, aby se postarala o XXX, že se už nikdy nevrátí domů, což učinil, poté jeli do XXX, opět řídila poškozená, načež zastavila u obchodu jménem XXX, kde měla poškozená nakládat XXX a kde jí obžalovaný řekl, že jestli uteče, on bude doma dříve a podřeže XXX, přesto poškozená využila momentální situace a utekla do vedlejší ulice, kde sehnala pomoc,

výše popsaným jednáním poškozené způsobil po fyzické stránce otok v týlní krajině hlavy, drobné oděrky kůže pod bradou a menší i větší krevní výrony na přední straně krku (u štítné chrupavky), dále podkožní krevní výrony na pravém rameni, levé paži (na více místech), v nadbřišku a na levém a pravém stehnu.

3. Za uvedené jednání byl obžalovaný odsouzen i za sbíhající se přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 9. 2023, č. j. 1 T 126/2023-85, podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.
4. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zároveň zrušen výrok trestu z citovaného rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 7. 9. 2023, sp. zn. 1 T 126/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
5. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl dále obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to kapesního zavíracího nože s dřevěnou rukojetí a čepelí o délce 7 cm.
6. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené XXX nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
7. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla pak poškozená odkázána s celým svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
8. Proti rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný i státní zástupkyně. Obžalovaný podal odvolání do výroku o vině a trestu, a to výlučně do výroku o vině pod bodem II. Podle obžalovaného nebylo prokázáno, že by poškozenou poutal kabelem nabíječky mobilního telefonu, ani to, že by při konfliktu s poškozenou jakkoliv manipuloval se svým nožem, tím méně, že by jej použil k nějakému nátlaku na poškozenou. Byl uznán vinným pouze na základě obsahu výpovědi poškozené. Obžalovaný se však domnívá, že v průběhu hlavního líčení byl proveden důkaz, který nepřímou potvrzuje jeho tvrzení, že nepoužil ani kabel nabíječky ani nůž a podporuje jeho verzi, a to výpověď svědkyně XXX. Ta s poškozenou dne XXX. 2002 bezprostředně po konfliktu s ním po dobu 25 až 30 minut mluvila, svědkyni poškozená sdělila, že jí měl přítel zbít, že jí vyhrožoval ublížením jejím XXX, dokonce neopomněla sdělit i to, že jela s přítelem krást do XXX. Podle obžalovaného se jeví krajně nepravděpodobné, že by poškozená při svém bezprostředně učiněném popisu konfliktu neuvedla nejzákladnější okolnosti, a to, že měla být přítelem spoutána a ohrožována nožem. Svědkyně XXX byla také přítomna tomu, když poškozená telefonovala svému XXXa z její výpovědi vyplývá, že ani jemu poškozená v telefonátu nic o spoutání a ohrožování nožem neříkala. Je zřejmé z výpovědi svědkyně, že jí poškozená ukazovala podlitiny, které jí měl obžalovaný způsobit. Obžalovaný nezpochybňuje závěr znalce MUDr. Rejthárka o tom, že poškozená neměla v době pořízení fotodokumentace a zkoumání na těle žádné stopy od nože či od kabelu nabíječky. Je přesvědčen, že kdyby poškozenou kabelem silně svázal, jak je mu kladeno za vinu, měla by v místě údajného svázání alespoň dočasně otláčenou kůži. Poškozená byla v uvedenou dobu oblečena do šortek a trika a ukazovala svědkyni své podlitiny s tím, že se jedná o následky násilí, Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

kterého se vůči ní obžalovaný dopouštěl. Obžalovaný se domnívá, že je velmi nepravděpodobné, že by si svědkyně za těchto okolností nevšimla dočasného otlaku kůže ruky po údajném silném svázání tenkým kabelem.

9. Ve vztahu ke spoutání poškozené okresní soud povšechně pouze konstatoval, že výpověď poškozené neobsahuje žádné vnitřní rozpory či jiné vady, které by vedly k pochybnostem o tom, že vylíčila své autentické zážitky. Soud si byl svého pochybení zjevně vědom a na zdánlivou podporu svého závěru ve vztahu ke spoutání poškozené uvedl, že poškozená byla v kontaktu s nabíječkou, o čemž svědčí odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika. Kontakt s nabíječkou by mohl být významným důkazem ve skutkově zcela odlišné situaci, avšak v případě, kdy byli obžalovaný a poškozená delší dobu životními partnery a poškozená zcela běžně užívala předmětný automobil, je důkazní hodnota nálezu DNA poškozené na kabelu od nabíječky ve vztahu k prokázání posuzovaného skutku zcela nulová. Obžalovaný se domnívá, že takový závěr soudu je nepřijatelný a tendenční, spoutání a ohrožování nožem nebylo žádným důkazem prokázáno.
10. Závěrem obžalovaný navrhl, aby krajský soud zrušil výrok pod bodem II. rozsudku, a i výroky o uložených trestech a výroky nenavazující, a rozhodl, že přinejmenším nebyly prokázány skutečnosti zakládající kvalifikovanou skutkovou podstatu trestného činu vydírání. S ohledem na to je pak přesvědčen, že nebyly splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci.
11. Státní zástupkyně podala odvolání výlučně do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného. Okresní soud podle ní správně rozhodl, že je nutné uložit souhrnný trest a s ohledem na závažnost jednání je na místě i uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a propadnutí věci, ovšem okresní soud dostatečně nepřihlédl ke všem skutečnostem. S ohledem na neexistenci polehčujících okolností a na druhé straně přitěžující okolnost, kterou je nepochybně spáchání více trestných činů, z nichž jeden je zločinem, dále okolnost, že se jednání obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení ve Slovenské republice a vysokou závažnost jeho jednání (jednání pod bodem I. trvalo 3 měsíce), bylo podle státní zástupkyně namísto uložení přísnějšího trestu, a to nepodmíněného trestu v polovině zákonné trestní sazby.
12. Závěrem státní zástupkyně navrhla, aby krajský soud zrušil výrok o nepodmíněném trestu a uložil obžalovanému souhrnný nepodmíněný trest v trvání pěti let se zařazením do věznice s ostrahou.
13. Z podnětu odvolání obžalovaného a státní zástupkyně přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného rozsudku pod bodem II. a výrok o trestu a o náhradě škody a nemajetkové újmy, jakož i správnost postupu předcházejícího řízení, a to zejména z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by přihlédl pouze tehdy, pokud by měly vliv na správnost výroku, proti nimž odvolání směřovalo. V daném případě krajský soud, ačkoliv námitky učiněné v odvoláních nesměřovaly výslovně do výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy, přezkoumal i tyto výroky.
14. Po přezkoumání věci nezjistil soud druhého stupně v řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, žádné procesní vady vyžadující jeho zrušení. Orgány činné v trestním řízení, včetně nalézacího soudu, dodržely ustanovení zabezpečující objasnění věci ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a právo obžalovaného na obhajobu, které nebylo jejich postupem omezeno ani zkráceno.
15. Krajský soud považuje dokazování za úplné, soud prvního stupně provedl dostatek důkazů, které mu umožnily zjistit skutkový stav v potřebném rozsahu bez důvodných pochybností. Provedené důkazy okresní soud hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení okolností případu jednotlivě i v souhrnu. Pokud jde o hodnocení provedených důkazů, to je ve výlučné kompetenci soudu prvního stupně a takový postup je výsledkem respektování zásady bezprostřednosti a ústnosti, tudíž odvolací soud nemůže do hodnocení důkazů, které bylo provedeno soudem prvního stupně, zásadně zasahovat, pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

pokud by zjistil, že některé podstatné důkazy nalézací soud nehodnotil, nebo, že jeho hodnocení důkazů je nelogické a vnitřně rozporné. Hodnocení nalézacího soudu však považuje odvolací soud za logické, s jeho argumentací se ve vztahu ke skutkovým závěrům ztotožnil a ztotožnil se i s dovozenou právní kvalifikací jednání obžalovaného pod bodem II. napadeného rozsudku.

16. Odvolání obžalovaného směřovalo výlučně do výroku o vině podvodem II., tudíž krajský soud neměl důvod zkoumat správnost výroku pod bodem I., kterým se měl dopustit přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.
17. Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem II. napadeného rozsudku obžalovaný napadl skutková zjištění, na základě kterých bylo jednání kvalifikováno jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, a to, že by poškozenou svazoval kabelem od mobilního telefonu a k vyhrožování použil kapesní nůž. Podle odvolacího soudu ale lze souhlasit se způsobem, jakým okresní soud vyhodnotil veškeré provedené důkazy a jaké závěry z nich dovedl. Průběh samotného děje popsala velmi podrobně sama poškozená, nalézací soud také převážně z její výpovědi při formulování skutkových zjištění vycházel. Ovšem výpověď poškozená nebyla ojedinelá. Že obžalovaný použil vůči poškozené násilí, prokazuje soudně lékařský posudek, při ohledání automobilu byla nalezena nabíjecí šňůra k mobilnímu telefonu i nůž. Výpověď poškozené nepřímo potvrzují i výpovědi dalších svědků, kteří byli s poškozenou v kontaktu, kamarádi a rodinní příslušníci, kterým se svěřila a kteří viděli na jejím těle i různá zranění, modřiny, velmi významnou je výpověď svědkyně XXX, která pomáhala poškozené bezprostředně po jednání obžalovaného popsaného ve skutku pod bodem II. Ze všech provedených důkazů bylo prokázáno, že poškozená byla velmi rozrušená, vystrašená, bála se, volala svému XXX, aby zajistil v místě bydliště XXX, aby jim obžalovaný neublížil, když vyhrožoval jejich podřezáním. I závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství podporují průběh události, tak jak jej poškozená vylíčila. I odvolací soud považuje skutek za dostatečně a spolehlivě prokázaný. Ve vztahu k popsanému jednání pod bodem II. okresní soud dovedl i správnou právní kvalifikaci jednání obžalovaného, když zásadní se jeví zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jehož znaky naplnil obžalovaný tím, že nutil poškozenou násilím (přivazováním kabelem, škracením) i pohrůzkou násilí (že ji zabije a podřeže XXX), aby něco konala (svlékala se, kradla, vzala si pervitin) a trpěla, a spáchal takový čin se zbraní (s kapesním nožem).
18. Obžalovaný v odvolání namítl, že poutání kabelem a použití nože vůči poškozené nebylo prokázáno žádným dalším důkazem, uvedené skutečnosti vyplývají pouze z výpovědi poškozené. To je sice pravda, ovšem ve výpovědi poškozené nebyly shledány žádné zásadní rozpory, které by její výpověď znevěrohodňovaly, poškozená ve všech svých výpovědích vypovídala spontánně, neměla žádnou tendenci zhoršovat postavení obžalovaného a vymýšlet si skutečnosti, které se nestaly. Její výpověď považuje i krajský soud za zcela věrohodnou a bylo možné z ní vycházet.
19. Lze souhlasit s obžalovaným, že zajištění stopy DNA poškozené na nabíjecím kabelu není podstatným důkazem toho, že byla kabelem svázána, neboť poškozená stejně jako obžalovaný předmětný automobil používala i v jiných dnech a je možné, že se do kontaktu s nabíjecím kabelem mohla dostat i jindy. I bez takového důkazu však považuje krajský soud skutečnosti o vázání poškozené kabelem za prokázanou, právě s ohledem na způsob výpovědi poškozené a její autenticitu.
20. Krajský soud nepovažuje za podstatnou skutečnost, že poškozená se nesvěřila bezprostředně po jednání ze XXX svědkyni XXX a svému XXX o tom, že byla obžalovaným svázána kabelem, a že na ni obžalovaný vytáhl nůž. Sdělovala jiné skutečnosti, zejména strach o XXX, kterým obžalovaný vyhrožoval před poškozenou podřezáním. Je logické, že v takové chvíli sdělovala jenom skutečnosti, které vnímala jako nejzásadnější, a to byl zejména strach XXX.

21. Že nemuselo svázání rukou poškozené kabelem zanechat následky, vysvětlil znalec ve znaleckém posudku tím, že pokud se jedná o krátkodobé svázání, nemusí nechat na kůži žádné stopy. Poškozená navíc vypověděla, že se nesnažila násilím ze svázání vykrotit, neboť jí v tom bránil strach o život. Oproti obžalovanému se krajský soud domnívá, že velmi významnou výpovědí podporující tvrzení poškozené je výpověď svědkyně XXX, která byla první osobou v bezprostředním kontaktu s poškozenou po napadení obžalovaným a vypovídala o jejím projevu, její vystrašenosti, pláči, modřinách, které viděla u poškozené na rukou i nohou, vypověděla o obsahu rozhovoru poškozené s jejím XXX, neboť jí poskytla za účelem zavolání mobilní telefon.
22. Krajský soud se zcela ztotožnil se skutkovými zjištěními učiněnými okresním soudem, na které v podrobnostech odkazuje a ztotožnil se i s právní kvalifikací jednání obžalovaného popsáno ve výroku napadeného rozsudku pod bodem I. i II.
23. Pokud se týká uloženého trestu, okresní soud správně ukládal obžalovanému trest souhrnný, a to i za sbíhající se přečiny podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť projednávaného jednání se obžalovaný dopustil dříve, než byl Okresním soudem v Pardubicích pod sp. zn. 1 T 126/2023 vyhlášen rozsudek za uvedené přečiny, za které mu byl uložen peněžitý trest. Okresní soud s ohledem na ukládání trestu i za sbíhající se trestnou činnost, ukládal trest celkem za sedm přečinů a jeden zločin. Správně také ukládal trest podle paragrafu pro nejpřísněji trestný čin, což byl právě zločin vydírání podle § 175 tr. zákoníku, kde byl obžalovaný ohrožen ve druhém odstavci trestní sazbou od 2 do 8 let odnětí svobody.
24. Státní zástupkyně s ohledem na množství spáchaných trestných činů a skutečnosti, že se obžalovaný dopustil projednávané trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení za odsouzení ve Slovenské republice, požadovala uložení nepodmíněného trestu ve výměře pěti let, když trest uložený nalézacím soudem ve výměře čtyř roků, v sazbě od dvou do osmi let, tedy ještě v dolní polovině trestní sazby, považovala za nepřiměřeně mírný. Argumentovala i tím, že se obžalovaný stíhaného jednání pod bodem II. dopustil poté, co mu již bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro jednání pod bodem I. Takovou skutečnost ale krajský soud ze spisového materiálu nezjistil, usnesení o zahájení trestního stíhání pro oba skutky, tedy pod bodem I., i pod bodem II., bylo obžalovanému doručeno dne 8. 9. 2022, tedy již po spáchání obou skutků. S ohledem na toto zjištění se krajský soud domnívá, že není na místě ukládat trest o jeden rok vyšší, ovšem s ohledem na množství trestných činů, intenzitu jednání pod bodem II., způsob jednání obžalovaného, dospěl k závěru, že trest uložený nalézacím soudem výrazně pod polovinou trestní sazby je nepřiměřeně mírný a jeho výměru zvýšil o půl roku na čtyři a půl roku. Při úvaze o výměře trestu krajský soud zohlednil ve prospěch obžalovaného, že se stíhaného jednání měl dopouštět přibližně tři měsíce, tedy nejednalo se o zásadní dobu, a také skutečnost, že dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, tudíž i trest mírnější než navrhovala státní zástupkyně, by mohl být pro nápravu obžalovaného trestem dostatečným. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu se zákonem zařazen do věznice s ostrahou. Výrok o způsobu výkonu trestu a výrok o propadnutí věci, nože, který obžalovaný použil proti poškozené, převzal krajský soud z napadeného rozsudku. Beze změny také zůstal výrok o uložení souhrnného trestu. Bez úprav krajský soud ponechal i výrok o vině pod bodem I. i II.
25. Odůvodněním výroku o náhradě nemajetkové újmy za duševní útrapy, které byly poškozené způsobeny jednáním obžalovaného, se okresní soud podrobně nezabýval, pouze konstatoval, že poškozená požadovala náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy ve výši 350 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, že trestná činnost výrazně negativně zasáhla do jejích osobnostních práv, a citoval obecná ustanovení občanského zákoníku ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy i příslušná ustanovení trestního řádu. Podle okresního soudu nebylo nutné provádět doplňující dokazování, když vycházel z důkazů obsažených v trestním spise a výši přiznaného nároku odvíjel od podstaty jednání páchaného na poškozené, od způsobených následků, které byly zjištěny z její výpovědi a založených zpráv o poskytované podpoře. Konstatoval, že poškozená byla na Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

obžalovaném závislá, především citově, ale též existenčně, ten toho zneužil při páchání popsané trestné činnosti. Poškozená byla zasažena intenzivním způsobem v relativně kratším časovém období, když zčásti se vše odehrávalo v domácnosti, ve které se nacházely i XXX, které mohly jednání obžalovaného negativně vnímat a v poškozené byl opakovaně ze strany obžalovaného vzbuzován strach o ně. Okresní soud dovedl, že je možné přiznat poškozené nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč. Proč právě takovou částku ale okresní soud nezdůvodnil. Ve vztahu k přiznané částce, která představuje nemajetkovou újmu za duševní útrapy poškozené, obžalovaný sice žádné konkrétní námitky nevznesl, ovšem s ohledem na nedostatečné zdůvodnění okresním soudem považoval krajský soud za důležité nárok a jeho výši podrobněji přezkoumat a zdůvodnit oprávněnost přiznané částky, tak aby odpovídala běžně přiznávaným částkám soudy v České republice.

26. Krajský soud vycházel z materiálu Nejvyššího soudu, který shrnuje rozhodovací činnost soudů ve vztahu k přiznávání nemajetkové újmy v posledních letech. Například Okresní soud v Chrudimi pod sp. zn. 2 T 10/2022, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích sp. zn. 13 To 246/2022, za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) a zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, spočívající ve fyzickém a psychickém týrání a znásilnění, kdy obžalovaný opakovaně a dlouhodobě fyzicky a psychicky zle nakládal se svou XXX i za přítomnosti nezletilých XXX, dopustil se i znásilnění na starší z nezletilých XXX ve stadiu pokusu, byla poškozené dospělé přiznána nemajetková újma ve výši 300 000 Kč. Ve věci Okresního soudu v Pelhřimově, sp. zn. 7 T 57/2022, za fyzické a psychické násilí, kdy následkem jednání vznikla u poškozené posttraumatická stresová porucha a kdy obžalovaný opakovaně přistupoval zejména k násilným fyzickým útokům vůči poškozené, kterou mimo jiné opakovaně rdousil, udeřil jí několikrát hlavou o zem, udeřil jí několikrát pěstí do břicha, požadovala poškozená v adhezní řízení nemajetkovou újmu v částce 200 000 Kč, ovšem okresní soud shledal za adekvátní částku ve výši 40 000 Kč. Okresní soud v Českém Krumlově pod sp. zn. 4 T 79/2022 za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, kdy bylo způsobeno poškozené psychické a fyzické násilí, neboť ji obžalovaný, jako XXX poškozené, opakovaně psychicky ponižoval a fyzicky napadal, požadovala poškozená nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč, byla jí přiznána částka ve výši 140 000 Kč. Okresní soud v Berouně pod sp. zn. 2 T 120/2021 za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, kterých se obžalovaný dopouštěl v rozmezí let 2013-2019 tím, že poškozenou izoloval od rodiny, přátel, omezoval ji a kontroloval v práci i ve volném čase, pod smyšlenými záminkami poškozenou fyzicky napadal a vyhrožoval jí, kdy následkem byla psychická újma poškozené, byla poškozené přiznána částka ve výši 30 000 Kč, když poškozená požadovala částku ve výši 200 000 Kč. Okresní soud v Náchodě pod sp. zn. 11 T 146/2021 za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, kdy šlo o psychické a fyzické týrání druhem, a následkem jeho jednání byly u poškozené zjištěny psychosomatické problémy a posttraumatická stresová porucha, kdy poškozená byla obžalovaným dlouhodobě psychicky i fyzicky týrána tím, že omezoval její sociální kontakt, fyzicky ji napadal a vulgárně jí nadával, byla přiznána poškozené nemajetková újma ve výši 70 000 Kč, tak jak požadovala. Krajský soud v Praze pod sp. zn. 7 T 30/2021, za trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písmeno a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku, vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný psychicky a fyzicky týral svou partnerku a dvě XXX tak, že nutil partnerku k pohlavnímu styku, vydíral ji se zbraní, napadal ji, omezoval ji na svobodě a šířil dětskou pornografií, přičemž poškozené byly jednáním obžalovaného způsobeny modřiny, zranění v obličejí, musela

utéct ze společného obydlí, trpěla nedůvěrou a flashbacy, přiznal poškozené XXX náhradu nemajetkové újmy v požadované výši 200 000 Kč.

27. Krajský soud s ohledem na výčet shora uvedených případů a jejich porovnání s projednávaným případem dospěl k závěru, že nemajetková újma přiznaná poškozené ve výši 250 000 Kč, je s ohledem na krátkodobost trvání jednání obžalovaného (tři měsíce), které však vyvrcholilo jednáním dne XXX2022 a jeho intenzitu, částkou nepřiměřeně vysokou. Za odpovídající s ohledem na obdobné případy zvolil částku ve výši 150 000 Kč, kterou také poškozené přiznal. Se zbytkem požadovaného nároku odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.
28. Pokud se týká nároku na náhradu majetkové škody, kdy byla poškozená s celým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávní, tak do tohoto výroku nalézacího soudu odvolací soud nezasahoval, neboť se ztotožňuje s okresním soudem v tom směru, že nebylo možné na základě provedených důkazů dovést, které půjčky využil obžalovaný a které poškozená, které získané peníze byly společné a které nikoliv, jaké částky utratila poškozená, jaké obžalovaný. Takové dokazování by zcela jistě přesáhlo potřeby trestního řízení.
29. Krajský soud tedy k odvolání obžalovaného a státní zástupkyně upravil pouze výrok o trestu, když výměru trestu zvýšil o půl roku na čtyři a půl roku a ve vztahu k nemajetkové újmě za duševní útrapy poškozené snížil nalézacím soudem přiznanou částku ve výši 250 000 Kč o 100 000 Kč, na částku 150 000 Kč. Se zbytkem nároku, stejně jako okresní soud, odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních. Jinak zůstal napadený rozsudek beze změny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 2. dubna 2024

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Vypracovala
Mgr. Daniela Jeřábková

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Josková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. června 2025 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Daniely Špatenkové a Jarmily Strnadové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, bytem XXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX,

je vinen, že

1)

v blíže nezjištěné době od XXX2021 do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na adrese XXX a XXX, poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: XXX, opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, XXX, kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, XXX, a způsobil jí tak poranění v oblasti XXX,

dne XXX 2021 v XXX do XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, XXX, po této požadoval XXX, XXX, kde ji přes její zjevný nesouhlas XXX, dále v blíže nezjištěných případech

si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená již XXX XXX

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX 2021 vedené Policií České republiky XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX,

svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v této vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví, kdy XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou látku,
- jinému úmyslně ublížil na zdraví,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,
- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi

2)

dne XXX 2021 v XXX, kam si šel pro své osobní věci v době, kdy nebyla poškozená XXX doma, úmyslně poškodil majetek poškozené, a způsobil tak škodu na LED TV XXX ve výši 6.900 Kč, mobilním telefonem zn. XXX typ XXX ve výši 1.140 Kč, plovoucí laminátové podlaze ve výši 2.000 Kč, lampičce XXX ve výši 900 Kč, elektronické cigaretě ve výši 650 Kč a obývací sedačce ve výši 2.010 Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 13.600 Kč poškozené XXX, narozené XXX,

tedy

poškodil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

3)

v blíže nezjištěné době od XXX hodin dne XXX 2022 do XXX hodin dne XXX 2022 v XXX a dále pak v prostoru XXX v XXX opakovaně nejprve slovně výrazy "XXX" a poté fyzicky napadl svou přítelkyni XXX, narozenou XXX, tak, že XXX, poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, kdy XXX v XXX, přičemž uvedený útok byl způsobilý ke vzniku poranění (XXX), která

lze hodnotit jako poranění lehké omezující v obvyklém způsobu života po delší než přechodnou dobu,

tedy

- dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jinému úmyslně ublížit na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

4)

v době od XXX 2022 do XXX 2022 v XXX v bytě na adrese XXX po předchozí slovní rozepři, kterou vyvolala přijatá SMS zpráva od XXX poškozené XXX, narozené XXX, týkající se agresivního a násilného chování obviněného vůči jeho předchozí partnerce XXX, kdy tuto SMS zprávu si přečetl, a následně vyvolal hádku, při které XXX, čímž poškozené způsobil XXX v XXX, XXX, přičemž poškozenou následoval do XXX, zde ji XXX, než mu XXX, a až poté XXX, avšak ihned XXX, následně vyhledala lékařské ošetření v místě svého bydliště v XXX, kdy její poranění XXX si vyžádalo chirurgický zákrok, přičemž ze strachu z obviněného poškozená uvedla, že si poranění způsobila svou nešikovností při pádu,

5)

v blíže nezjištěné době v průběhu měsíce XXX 2022 v bytě na adrese XXX slovně napadl poškozenou XXX, narozenou XXX, pak XXX, což vzhledem k jeho předchozímu násilnému a agresivnímu chování vůči ní vyvolalo v poškozené strach o její život a zdraví, XXX,

6)

v blíže nezjištěné době měsíce XXX 2022, kdy poškozená XXX, narozená XXX, ze strachu o svůj život a zdraví přerušila s obviněným veškerý fyzický i telefonický kontakt a skrývala se u svých XXX z obavy z dalšího napadení, ji vyhledal ve XXX, kam oba XXX, přistoupil k poškozené a začal se jí omlouvat, přemlouval poškozenou ke XXX, kde jí vše vysvětlí, poté, co ho poškozená odmítla, začal XXX, poškozenou XXX, poškozenou neustále několikrát denně telefonicky kontaktoval, a to i z cizích blíže nezjištěných telefonních čísel, kdy jí slovně vyhrožoval, aby si pořádně rozmyslela, co na policii bude vypovídat, aby nedopadla stejně jako jeho předchozí partnerka XXX, že pokud půjde kvůli poškozené sedět, XXX, udělá XXX, když již v předchozí době na poškozenou naléhal, aby při výslechu na Policii České republiky XXX, kde řešili jeho napadení poškozené v XXX, uvedla, že si nic nepamatuje a obviněný je její osoba blízká, tudíž nebude proti němu vypovídat,

tedy

- jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobodu,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,
- jiného pohružkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi

čímž spáchal

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pod bodem 1),
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 pod bodem 1),
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 1),
- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod bodem 1),
- přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2),
- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3),
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3),
- přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku pod body 4-5),
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 5),
- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod body 4, 6)

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 věta druhá tr. zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna se sídlem Orlická 4/2020 Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 219 784 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 175 262 Kč a ve výši 12 % p.a. z částky 64 423 Kč, oboje jdoucí od právní moci tohoto výroku do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se sídlem Drahobejlova 1404/4, Praha 9, IČ: 47114975, škodu ve výši 8 329 Kč.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, škodu ve výši 13 600 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost odčinit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši 951 838,60 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost odčinit poškozené XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75% p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené XXX a XXX odkazují se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 14. 6. 2024 obžalobu, ve které vinila obžalovaného ze spáchání většího množství trestných činů uvedených ve výroku rozsudku. Soud ve věci rozhodoval v hlavních líčeních konaných ve dnech 10. 9. 2024, 24. 9. 2024, 27. 11. 2024, 22. 1. 2025, 5. 3. 2025, 15. 4. 2025, 6. 5. 2025, 5. 6. 2025 a 17. 6. 2025.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný u prvního hlavního líčení prohlásil vinu skutky pod body 2), 4), 5), 6) a 7) obžaloby. Soud toto prohlášení viny přijal a následně tedy obžalovaného uznal na vinu spácháním těchto skutků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Karlíková.

3. U skutků označených pod body 1) a 3) obžaloby pak obžalovaný vinu neprohlásil. Připustil, že opakovaně fyzicky napadl poškozenou XXX, sporoval však intenzitu tohoto napadání a důrazně vyloučil jakékoliv sexuální násilí vůči poškozené, veškeré sexuální praktiky byly dle jeho názoru z obou stran konsenzuální. Veškeré násilí, které páchal, se dělo pod vlivem XXX, jeho násilné chování je XXX, snaží se na něm pracovat. Obžalovaný připustil, že poškozené vulgárně nadával, mohl použít i slova uvedená v obžalobě. Vyloučil však, že by kdy poškozené vyhrožoval XXX, dne XXX. nuž držela poškozená, XXX. Obžalovaný rovněž popřel, že by poškozenou někdy XXX, či jí ohrožoval jakýmkoliv předmětem. Rovněž poškozené nikdy nebránil v kontaktu s osobami blízkými, za XXX do XXX ji i vozil. Obžalovaný přiznal, že poškozené podával XXX, popřel však, že by tak činil násilím.
4. K jednání ze dne XXX 2021 obžalovaný uvedl, že byli s poškozenou na XXX v XXX, byla u toho i XXX. Poškozená XXX. Po návratu domů se začali hádat ohledně té scény, poškozená mu XXX, nejvíce jej vytočilo, že mu řekla, že je jen „XXX“. V reakci na to ji, ona XXX na XXX a tím incident skončil.
5. K incidentu ze dne XXX 2021 obžalovaný uvedl, že k němu přijel XXX, na návštěvě byla i XXX XXX a poškozená. Nejprve ve městě vypili nějaký alkohol, poté jeli k němu domů. Tam se bavili, užívali alkohol a později také XXX. Okolo půlnoci XXX odjela, obžalovaný následně šel XXX pro XXX, když se vrátil, přistihl poškozenou a XXX, jak XXX. To jej rozčílilo, začali se s XXX přetahovat, to trvalo zhruba 10 minut. V tom ucítil, že jej XXX a XXX jí, ona XXX XXX. S XXX si to vyříkali, poškozenou však chtěl vyhodit z domu. Vyhodil jí XXX, zpětně chápe, že se asi v noci bála. XXX. Pak přijela policie, které to s XXX vysvětlili, následně mu i psala poškozená z XXX, bylo mu jí líto. Nabídl jí pomoc s domácností a také služby XXX, která XXX. V průběhu dalšího vztahu při hádkách mu poškozená vyhrožovala, že po něm chce peníze, jinak mu zničí kariéru. XXX poškozené rovněž volal XXX a chtěl po ní peníze, jinak to nahlásí na policii. Když ho poškozená vydírala nahlášením věci na policii, tak jí řekl, že XXX, nikdy to však neměl v plánu učinit.
6. Dne XXX 2021 rovněž došlo k hádce, kdy byli XXX, v té době již chodil na XXX a chtěl ze situace odejít, aby se nedopustil dalšího násilí. Odešel do XXX, poškozená však přišla za ním a chtěla se dále hádat. On už to nevydržel, začal na ní křičet a XXX, to mu pak bylo líto, pomáhal jí to ledovat, na ošetření to nebylo. XXX. XXX, vyříkali si to a šli spát. Určitě jí toho dne XXX.
7. Co se týče sexuálního násilí, toto obžalovaný kategoricky popřel. Uvedl, že XXX. Rovněž XXX. Ani žádná z jiných poškozených si nestěžovala, že by je nutil k XXX. Nikdy poškozené nevkládal XXX. Obžalovaný rovněž popřel, že by XXX.
8. Obžalovaný následně požádal o další výslech, u kterého popsal jejich sexuální život. XXX.
9. Hlavním usvědčujícím důkazem proti obžalovanému je výpověď poškozené XXX. Ta uvedla, že se seznámili s obžalovaným na přelomu XXX a XXX 2021, i když od vidění jej znala již dříve. Už jejich první schůzka byla problematická, XXX, ale bližší kontakt nechtěla. Obžalovaný ji XXX XXX. Poškozená XXX, následně se bavili, měli pak spolu i dobrovolný sex v XXX, následně mu poškozená psala, že si to s ním užila. XXX. I třetí intimní kontakt byl problematický, kdy v XXX u obžalovaného XXX začal pohlavní styk dobrovolně, XXX a obžalovaný přes XXX v sexuálním styku pokračoval. XXX. Obžalovaný po ní také vyžadoval sex poté, XXX. Do pohlavního styku násilím ji také nutil v XXX, ona odmítla XXX. Dále na poškozené vyžadoval obžalovaný XXX i přes její XXX, které jí způsobil, což pro ni bylo bolestivé. Poškozená nesouhlasila, XXX. Poškozená uvedla, že na prvotním výslechu o znásilnění nemluvila, protože věděla, že by jinak musela uvádět všechny intimní detaily, měla navíc jinou představu o tom, co je znásilnění, až zpětně si začala uvědomovat, že chování obžalovaného bylo znásilněním.

10. K prvnímu fyzickému napadení ze strany obžalovaného došlo dle poškozené XXX XXX, kdy byli na XXX. Obžalovaný se bavil s XXX, to mu vytknula, následně pak XXX jeho XXX, obžalovaný na ni XXX, XXX. Následně jeli k XXX, v rámci hádky mu řekla, že si hraje na XXX, i když je jen XXX. To obžalovaného rozčílilo, XXX, až XXX. Na to mu řekla, ať odejde, on začal XXX, tak mu odpustila. Po tomto incidentu začal obžalovaný více žárlit, kontroloval jí telefon, podezříval jí, že spolupracuje s policií, musela mu vysvětlovat obsah svých zpráv.
11. Další incident se odehrál XXX 2021, kdy byl na návštěvě XXX. Už první večer spolu měli verbální konflikt a obžalovaný ji obvinil, že s XXX flirtuje. Druhý den jeli XXX, pak jeli i s XXX k nim XXX. Poté co XXX odjela, zůstala chvíli s XXX sama, když šel obžalovaný pro XXX, na žádost XXXX jej XX a když to viděl obžalovaný, přistoupil k nim a XXX do poškozené, až XXX. Mezi tím obžalovaný útočil na XXX, poškozená se snažila obléct a odejít, když šla kolem obžalovaného, tak jí XXX. Pak XXX. Všimla si, že XXX. Poté co opustila pozemek obžalovaného, volala 112 s tím, že XXX, nechtěla, aby operátor volal policii, ovšem ten jí sdělil, že musí, tak se schovala na XXX. Nechtěla, aby obžalovaný měl problém s policií kvůli jeho zaměstnání, již před tím jí říkal, že XXX.
12. Poškozené následně na XXX sdělili, že s agresivitou obžalovaného se dá něco dělat, pokud nebude užívat návykové látky, XXX. Na nějakou dobu fyzické napadání ustalo, ale stupňoval se psychický teror, vyhrožoval XXX. Rovněž jí vyhrožoval, že XXX. Následně došlo k další hádce potom, co si obžalovaný přečetl její zprávy. Vyhrožoval, že jí XXX.
13. Poslední útok byl asi nejhorší, spouštěčem bylo to, že se jí XXX přes zprávy ptal, zda mají doma „XXX“, ona mu odpověděla, že spíše „XXX.“ Bála se, že si to obžalovaný přečte, tak se mu raději přiznala. Na to jí XXX Když se probrala, XXX, obžalovaný po ní chtěl XXX a ona se podvolila, aby přestal ve fyzickém napadání. Začal XXX. Poté se setkala s XXX a následně obžalovanému sdělila, že jejich vztah končí. Obžalovanému přišly nějaké pomůcky XXX, měli XXX. Když následně přijela XXX poškozené do XXX a uviděla nepořádek a XXX, vyděsila se, cca ve XXX ráno jí volal obžalovaný, že za ní jede a nemůže bez ní být, tak s XXX sbalily nejnnutnější věci a XXX. Obžalovaný si pak do bytu šel pro své věci, zničil jí u toho vybavení, například televizi a lampu.
14. Co se týče XXX, tak ten zajišťoval obžalovaný, užívala jej dobrovolně, ovšem chtěla maximálně jednou měsíčně, nakonec jej užívali každý víkend. Poškozená s tím chtěla skončit, obžalovaný na tom však trval, asi dvakrát či třikrát jí ho podal násilím, celkem užili XXX v 20 – 25 případech.
15. Poškozená dále uvedla, že soužití s obžalovaným mělo XXX. XXX.
16. Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru soudního lékařství týkající se zranění poškozené XXX zpracovaný XXX. Co se týče události z XXX. 2021, tam z lékařské dokumentace nebyla zjištěna žádná objektivně verifikovatelná zranění. U události ze dnů XXX. pak byl zjištěn XXX v XXX. Tato zranění XXX. Popis události poškozenou by dobře vysvětloval tato zranění, nebyly však zjištěny úrazové změny odpovídající opakovanému násilí směřujícímu XXX. Popis události ze strany obžalovaného pak vznik zranění nevysvětluje, zejména nevysvětluje poranění v XXX. K události ze dne XXX 2021 znalec uvedl, že byly zjištěny XXX v XXX, kdy mechanismus vzniku těchto poranění lze velmi dobře vysvětlit opakovaným působením tupého násilí malé intenzity XXX. Co se týče hodnocení zranění, tak nejzávažnější byla XXX XXX, která je ze soudně lékařského hlediska hodnocena ještě jako lehké zranění. Co se týče poškozenou zmiňovaného XXX, tak ve zdravotnické dokumentaci nebyly nalezeny záznamy, které by to prokazovaly, to lze ale dobře vysvětlit odložením lékařského vyšetření o několik dní, absence úrazových změn v dokumentaci nevylučuje působení násilí XXX.

17. Klíčovým důkazem pro posouzení věrohodnosti poškozené XXX pak byl znalecký posudek z oboru klinické psychologie. Znalce PhDr. Tereza Sejkorová Benešová popsala osobnost poškozené a následky, které jednání obžalovaného mělo na její psychický vývoj. U poškozené nebyly zjištěny žádné tendence ke zveličování, zkreslování prožitého či k fabulování. Dle názoru znalce byl popis prožitých událostí ze strany poškozené autentický, stabilní s přiléhavým doprovodem emočním a vegetativním, mimika a gesta odpovídaly obsahu výpovědi. Popis událostí odpovídal zjištěné osobnosti poškozené. XXX. Znalce dále uvedla, že to, že se obžalovaný na ostatních partnerkách neměl dopouštět sexualizovaného násilí nikterak nevylučuje, že se jej dopouštěl na poškozené XX, v takových vztazích je násilí primárně prvkem kontroly, a to se týká i sexualizovaného násilí.
18. Znalec MUDr. Vlastimil Tichý, který zpracoval znalecký posudek na poškozenou XXX z oboru psychiatrie, uvedl, že jako přímý následek útoku obžalovaného na poškozenou se u ní vyvinula posttraumatická stresová porucha, která trvala i v době zpracování znaleckého posudku, XXX. XXX. Jednalo se o posttraumatickou stresovou poruchu středního stupně. Poškozená nejprve docházela do XXX, dále se XXX. Dále XXX. Co se týče dopadů na pracovní život poškozené, tak tam došlo k dočasné pracovní neschopnosti. Posttraumatická stresová porucha stěžovala poškozené výkon zaměstnání i na dále, XXX. U osob s posttraumatickou stresovou poruchou je běžné, že jejich pracovní okolí nepozoruje zhoršení výkonnosti. XXX.
19. Dále byl zpracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a sexuologie na osobu obžalovaného. Znalec MUDr. Kolomazník uvedl, že u obžalovaného je vyloučena duševní choroba v pravém slova smyslu, byl u něj přítomen abúzus alkoholu a XXX. Kromě incidentu v XXX byly jeho ovládací schopnosti sníženy vlivem užití návykových látek pouze měrou nepodstatnou. Obžalovaný XXX, znalec tudíž nenavrhuje ochranné léčení. Obžalovaný odmítl absolvovat PPG vyšetření, XXX. XXX
20. Dalším znaleckým posudkem zpracovaným v řízení byl znalecký posudek z oboru klinické psychologie, a to na osobu obžalovaného. Znalec doc. PhDr. Jan Lašek, CSc. uvedl, že obžalovaný je velmi XXX. Psychicky XXX. XXX, XXX. Prognóza resocializace je u obžalovaného velmi dobrá. Znalec připustil, že je možné, že se obžalovaný na poškozené dopouštěl sexualizovaného násilí, nicméně se nedomnívá, že by to byla převažující forma agrese.
21. V řízení byla dále vyslechnuta jako svědkyně XXX, XXX poškozené. Ta uvedla, že již v počátku soužití poškozené s obžalovaným se jí XXX svěřovala, že k nějakému násilí došlo. XXX 2021 v noci jí XXX volala, že je v XXX, aby pro ni došla. Vypadalo to, že bude s jejich vztahem konec, následně jí začal obžalovaný kontaktovat a přesvědčil ji k pokračování ve vztahu. Od té doby spolu žili u poškozené v bytě, ta s XXX přestala komunikovat. Následně jí volala po posledním napadení, svědkyně k XXX přijela do bytu, XXX. Zůstala u ní, kolem XXX volal obžalovaný, že si jede pro věci, XXX. K události ze dne XXX jí XXX řekla, že ji obžalovaný napadl, XXX. Dále jí řekla, že ji obžalovaný napadal i sexuálním způsobem. Také jí XXX povídala, jak ji obžalovaný XXX. Také vyprávěla, jak už toho bylo na ni moc, XXX. Poškozená rovněž líčila, jak XXX. XXX.
22. Dále byl jako svědek vyslechnut XXX, XXX poškozené. Ten uvedl, že jel po napadení pro XXX do XXX, měla XXX. Říkala mu, že ji obžalovaný napadl, XXX. O sexuálním životě s ním XXX nemluvila. Kromě XXX také na poškozené XXX viděl v jiných případech XXX. Svědek dále popsal, že po konci vztahu byla poškozená XXX, XXX,XXX. Svědek uvedl, že volal XXX obžalovaného a ptal se, jestli o tom ví, ta řekla, že to není možné, nevěřila mu to. Žádné peníze po ní nepožadoval.
23. V řízení byl také vyslechnut svědek XXX, který incident XXX popsal obdobně jako obžalovaný. Uvedl, že poté, co obžalovaný odešel XXX pro víno si s poškozenou povídali, říkal jí o svých

problémech, ona jej objala, aby jej utěšila. Obžalovaný je viděl a svědka napadl. Prali se, poškozená je XXX, na základě toho XXX, stěžovala si, že ji XXX. Jednalo se o nehodu. Obžalovaný ji pak vyhazoval z domu, u toho samotného však nebyl zůstal ve vedlejším pokoji. Neslyšel, že by obžalovaný poškozené vyhrožoval, či ji dále napadal, byl XXX, takže by to slyšel, kdyby se tak dělo. S obžalovaným se nebavili o tom, co budou říkat policii. Svědek nevěří, že by se obžalovaný vůči poškozené dopouštěl násilí.

24. K incidentu ze dne XXX byl vyslechnut také XXX, policista, který u incidentu zasahoval. S kolegy dorazili jako první a našli poškozenou na XXX, stěžovala si na XXX. Uváděla, že došlo i k XXX na XXX, z toho důvodu volali záchranku. Poškozená také uváděla, že ji XXX. Když přišli k brance, bavil se s nimi spíše obžalovaný, ten celou věc bagatelizoval, že se nic nestalo, byl velmi XXX. Byl tam přítomný i druhý člověk, XXX, ten spíše stál opodál a nechtěl se s nimi moc bavit, když jej policisté oslovili, skákal do řeči obžalovaný. Byl takový XXX. Sdělili jim, že došlo ke konfliktu, do toho se poškozená připletla a měla upadnout. Celou věc na místě posoudili jako přestupek proti občanskému soužití.
25. Dále byla vyslechnuta svědkyně XXX XXX poškozené. Ta uvedla, že již po měsíci vztahu s obžalovaným jí poškozená říkala o prvním napadení. Následně musela jít na operaci se XXX. Nejprve jí sdělovala, že po sexuální stránce je vše skvělé, po nějaké době se však svěřila, že docházelo i k sexuálním stykům proti vůli poškozené, to však bylo pravděpodobně až zpětně. Rovněž se jí svěřovala, že byla ze strany obžalovaného XXX. Všechny informace má od poškozené, ale viděla ji s XXX a XXX.
26. Jako svědkyně byla vyslechnutá také XXX, XXX obžalovaného. Ta uvedla, že nikdy nebyla svědkem násilí ze strany obžalovaného vůči poškozené. Pracuje jako XXX, obžalovaný domluvil, že k XXX, u toho se jí řekla, že vypadá XXX. Po incidentu v XXX jí nabídla pomoc s rehabilitací, zařídila jí také XXX. K večeru, který tomu uváděl, svědkyně řekla, že poškozená nejprve v XXX vyprovokovala XXX a odešla, následně ji našli XXX, jak se XXX. K samotnému průběhu úrazu jí poškozená řekla, že je našel obžalovaný, jak se XXX s XXX, obžalovaný se s ním začal prát, poškozená se je snažila odtrhnout a u XXX. V následujících dnech jí volal XXX poškozené a chtěl po nich peníze, jinak věc nahlásí na policii, že obžalovanému zničí XXX. Svědkyně odmítla mu jakékoli peníze dát. Poškozená s ní neprobírala sexuální život, XXX. Nikdy jí nenapadlo, že by obžalovaný bral drogy.
27. Dále byl vyslechnut XXX poškozené v rozhodné době, XXX. Ten uvedl, že zhruba v XXX 2021 si všiml, že má poškozená na XXX XXX, řekla mu, že XXX. Neměl z jejich vztahu dobrý pocit, pořád chodili XXX. Poté co mu poškozená volala, že má XXX, ptal se jí, zda to má od obžalovaného a ona řekla, že ano, popsala mu incident obdobně jako u své výpovědi u soudu. Za pár dnů s ní mluvil, to mu sdělila, že má úmysl ve vztahu s obžalovaným pokračovat, on jí doporučil, ať se obrátí na XXX. Sexuální život s ním neprobírala. Svědek nezaznamenal změnu chování poškozené v souvislosti se vztahem s obžalovaným. Obecně byla poškozená občas XXX. Svědek nezaznamenal zhoršení pracovního výkonu poškozené v souvislosti s předmětnými událostmi.
28. Dále byla vyslechnuta XXX, XXX poškozené v předmětném období. Ta uvedla, že v době, kdy poškozená měla vztah s obžalovaným spolu neměly až tak blízký vztah. Všimla si, že XXX, to jí přišlo podezřelé. Poškozená se jí svěřovala ohledně napadení a také XXXXXX. Ani svědkyně si nevšimla, že by u poškozené došlo ke zhoršení pracovního výkonu.
29. Na návrh obhajoby byl dále jako svědek vyslechnut XXX, který uváděl, že se mu poškozená svěřovala s napadením, ukazovala mu fotky XXX. O sexuálním životě se s ní nebavil. Až v průběhu vyšetřování mu poškozená mezi řádky naznačila, že se mělo jednat i o sexuální násilí. Dále byl

vyslechnut svědek XXX, XXX obžalovaného, který uvedl, že s poškozenou se viděl cca dvakrát až třikrát, vždy za přítomnosti obžalovaného. S poškozenou jejich sexuální život nikdy neprobíral, obžalovaný se mu svěřoval, že má ráda XXX, ale že je to v normě. Svědek zná i ostatní partnerky obžalovaného, žádná z nich si nestěžovala na sexuální násilí či jiné napadání.

30. V řízení byla také jako svědkyně vyslechnuta XXX, XXX, která s obžalovaným pracovala na jeho problémech s XXX. Poprvé jí obžalovaný navštívil v XXX 2021, následně se ozval až v XXX 2022, pak proběhly tři nebo čtyři návštěvy, následně byla spolupráce pro nečinnost ukončena. Mezi XXX v roce 2023 se obžalovaný ozval znova, že by rád znova spolupracoval, tentokrát i s partnerkou. Schůzka se již nepodařila zrealizovat, protože byl obžalovaný vzat do vazby. Spolupráce pokračovala i ve výkonu vazby, měla charakter spíše podpůrný než psychologický. Obžalovaný měl zájem naučit se pracovat se svými emocemi. Svědkyně vyjádřila názor, že obžalovaný je na správné cestě, náprava u něj možná je. Po propuštění by měla následovat další psychologická péče.
31. Dále byl se souhlasem stran přečten protokol o výpovědi poškozené XXX. Ta ve své výpovědi popsala jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopouštěl pod body 3) až 6) výroku o vině, u kterých obžalovaný prohlásil vinu. Co se týče jejich sexuálního života, poškozená uvedla, že byl obžalovaný místy při sexu velmi agresivní, XXX, nikdy to však nepřekročilo určité hranice. Poškozená dále uvedla, že když se s obžalovaným hádali, požadoval po ní následně sex a když jej odmítla, tak se na ní dopouštěl fyzického násilí.
32. Zmocněnec poškozených navrhl zpracování znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, který by osvětlil, jaká zranění mohla poškozená XXX utrpět při XXX ze strany obžalovaného. Soud dospěl k závěru, že takový důkaz by byl nadbytečný a jen by vedl k prodloužení trestního řízení, protože obžalovaný od XXX poškozené dobrovolně upustil, takže i když další XXX bezpochyby bylo způsobilé ohrozit poškozenou na zdraví či životě, tak i kdyby obžalovaný měl v úmyslu závažnější následek přivodit, došlo by k zániku trestnosti pokusu. Zmocněnec dále navrhoval opětovný výslech svědka XXX a znalkyně XXX s ohledem na tvrzené nedostatečné poučení těchto osob, soud však neshledal v jejich poučení nedostatky, které by zapříčinily procesní nepoužitelnost těchto výpovědí a opakované výslechy osob, u nichž byl nad to zmocněnec přítomen, považuje soud za zcela nadbytečné.
33. Obhájce navrhl dále vyslechnout svědkyni XXX k incidentu, který se udál dne XXX. 2021. Jelikož z výpovědi obžalovaného i poškozené XXX vyplynulo, že svědkyně odešla dříve, než došlo k násilí obžalovaného vůči poškozené, dospěl soud k závěru, že výpověď svědkyně by na důkazní situaci nemohla nic změnit. Dále po celé řízení obhajoba navrhovala výslech svědka XXX k událostem, které se staly v XXX na počátku vztahu obžalovaného s poškozenou. Soud byl ochoten tohoto svědka vyslechnout, i když pro objasnění důkazní situace jeho výpověď klíčová nebyla, protože události z tohoto dne nebyly součástí obžaloby. Obhajoba však nebyla schopna předložit funkční kontaktní údaje na svědka, předložené telefonní číslo svědek opakovaně nezvedal, ani obhájce nezajistil jeho účast u hlavního líčení a soud nedisponoval osobními údaji této osoby. Obhájce dále navrhl vyslechnout svědkyni XXX, XXX poškozené, která měla popsat, zda neslyšela násilné incidenty vůči poškozené. I v tomto případě dospěl soud k závěru, že vyslyšet XXX po více než třech letech k tomu, zda něco nezaslechla, by nemohlo přinést nic dalšího. I kdyby sousedka sdělila, že nic neslyšela, je třeba zdůraznit, že část jednání se odehrávalo v domě obžalovaného, nad to XXX nemusela být doma v době, kdy docházelo k násilí vůči poškozené v jejím bytě a po tak dlouhé době by soud sotva mohl tuto skutečnost prokázat. Obhájce dále navrhl výslech svědkyně XXX, XXX svědka XXX, kterým se měla poškozená svěřovat s tím, jak je XXX. Soud svědka XXX vyslechl, ten nic takového nepotvrdil, uvedl, že je kamarádem obžalovaného, poškozenou XXX viděl zhruba dvakrát až třikrát vždy za přítomnosti obžalovaného a o intimním životě se

spolu nebavili. Soud tedy dospěl k závěru, že ani výslech této osoby by nepřispěl k objasnění důkazní situace, navíc i kdyby poškozená někomu sdělovala, že je XXX se sexuálním životem s obžalovaným, na důkazní situaci by to nic nezměnilo, zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie, kdy znalkyně uvedla, že je naprosto běžné, když oběť zažívá periody spokojenosti se sexuálním životem a následné periody, kdy vůči ní dochází k sexuálnímu násilí. Dále pak byl navržen znalecký posudek, který měl posoudit dynamiku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, zejména s ohledem na případné spoluzavinění poškozené XXX v otázce vzneseného nároku na odčinění nemajetkové újmy. I zde má soud důkazní situaci za dostatečně prokázanou, v řízení byly vyslechnuti znalci z odvětví klinické psychologie i psychiatrie, kteří zpracovali znalecké posudky jak na obžalovaného, tak na poškozenou a v jejich posudcích soud neshledal žádné zásadní rozpory, které by jej vedly k potřebě dalšího znaleckého zkoumání. Další znalecké zkoumání by tak pouze prodloužilo trestní řízení a vedlo by k prohloubení sekundární viktimizace poškozené jakožto zvlášť zranitelné oběti. Soud tak shora uvedené důkazní návrhy zamítnul.

34. Když soud hodnotil provedené důkazy samostatně a v souvislostech, dospěl k závěru, že žalované jednání bylo až na drobné detaily bez důvodných pochybností prokázáno. Klíčovým důkazem je pochopitelně svědectví poškozené XXX, která do podrobností popsala závadové jednání, kterého se obžalovaný vůči ní dopouštěl. Je třeba zdůraznit, že výpověď poškozené tu nestojí osamoceně, je podpořená zejména znaleckým posudkem z odvětví klinické psychologie, kdy znalkyně u ní neshledala žádné tendence k zveličování prožitých událostí či motiv msty na obžalovaném. Naopak při popisování prožitých událostí byla výpověď poškozené doprovázena adekvátními emočními i somatickými projevy. Rovněž znalec z oboru psychiatrie u poškozené shledal vznik posttraumatické stresové poruchy a její výpověď považoval za popis reálně prožitých událostí.
35. Obhajoba se snažila incident ze dne XXX 2025 vykreslit jako nešťastnou náhodu, kdy obžalovaný pouze při XXX se svědkem XXX omylem XXX do poškozené, která XXX a následně XXX. Je pravdou, že obdobně popsal tuto událost i svědek XXX. Soud však dospěl k závěru, že věrohodná je v tomto případě verze poškozené, zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, kdy byl na těle poškozené zjištěn XXX v XXX, vysoko v XXX, což neodpovídá popisu události ze strany obžalovaného. Znalec vyloučil, že by zranění poškozené jako celek mohla být způsobena tak, jak obžalovaný uváděl. Znalec dále uvedl, že nebyla zjištěna zranění na XXX poškozené, tato část z popisu skutku tak byla vypuštěna. Je pochopitelné, že popis způsobu napadení ze stran účastníků incidentu s ohledem na časový odstup a užití návykových látek nebude zcela přesný, nicméně přítomnost zranění XXX poškozené svědčí o tom, že obžalovaný na ní úmyslně útočil. Je třeba rovněž podotknout, že poškozená již v den napadení sdělila policistům, že jí obžalovaný úmyslně XXX, což vedlo ke XXX, jak potvrdil svědek XXX. Rovněž policii sdělila, že byla napadena XXX, to je vedlo k zavolání záchranné služby. Výpověď svědka XXX pak soud považuje za nedůvěryhodnou, jelikož obžalovaný měl motiv i čas se se svědkem na výpovědi domluvit, než přijela policie, jedná se navíc o XXX obžalovaného. I chování svědka XXX a obžalovaného v okamžiku příjezdu policie svědčí o tom, že neuváděli pravdu, kdy svědek byl dle sdělení policisty XXX, nechtěl se s nimi bavit, naopak obžalovaný se choval sebejistě a arogantně a pokud již svědek XXX něco policistům říkal, skákal mu u toho do řeči. Dále pak popis události ze strany obžalovaného se soudu rovněž jeví jako velmi nedůvěryhodný, kdy dle svého sdělení omylem XXX tak, že nešťastně XXX, ta si stěžovala na XXX. Pokud by tomu tak bylo, kdy poškozená byla v té době jeho družkou, sotva by ji následně XXX, namísto toho, aby se zajímal o její zdravotní stav a zajistil ji potřebnou lékařskou pomoc. Soud tak dospěl k závěru, že napadení poškozené v rámci tohoto incidentu proběhlo tak, jak poškozená popisovala a k útoku na poškozenou, který vedl k jejímu XXX, došlo úmyslně. Způsobení zranění, tedy XXX, pak obžalovaný spáchal minimálně v úmyslu nepřímém.

36. Stěžejní otázkou řízení bylo, zda se obžalovaný dopustil vůči poškozené XXX zločinu znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2025. Obžalovaný po celou dobu sexuální násilí popíral a uváděl, že veškeré sexuální praktiky mezi ním a poškozenou byly na dobrovolné bázi. Ani v tomto případě soud neshledal důvodů nevěřit výpovědi poškozené XXX, že na ní obžalovaný vynucoval sex i přes její nesouhlas a pomocí násilí. Svědkyně XXX uvedla, že v rámci prvotního podání vysvětlení skutečně sdělila policii, že o znásilnění v jejím případě nešlo, věrohodně však vysvětlila, že to bylo zejména z důvodu její zkreslené představy o tom, co vlastně znásilnění je. Až s odstupem času si začala uvědomovat, že se často obžalovanému podvolila proti své vůli, a to i z obavy z dalšího fyzického napadání. Skutečnost, že poškozená měla s obžalovaným často i dobrovolný pohlavní styk neznamená, že některé z pohlavních styků vůči ní nebyly vynucené ze strany obžalovaného. Zejména pokud obžalovaný opakovaně používal poměrně brutální fyzické násilí vůči poškozené, je pochopitelné, že pak pohrůžka násilím byla implicitně přítomna v jednání obžalovaného vůči poškozené na každodenní bázi a poškozená XXX. Obžalovaný tvrdil, že by si sex na poškozené nikdy násilím nevynucoval, je však s podivem, proč by v tomto ohledu respektoval tělesnou integritu poškozené, když jinak neměl problém ji fyzicky napadnout, jak sám přiznal. Znalkyně z oboru klinické psychologie vysvětlila, že chování, kdy obžalovaný přeneše svou agresivitu do sexuálního života je naprosto běžné a z dobrovolného pohlavního styku v jiných případech nelze dovozovat, že byl tento styk vždy konsenzuální, či že dokonce nebylo použito přímého násilí k vynucení pohlavního styku. Poškozená navíc vysvětlila, XXX, proto po delší dobu tolerovala násilí vůči své osobě, měla totiž dojem, že XXX. Obhájce v závěrečné řeči namítal, že pokud poškozená znalkyni nesdělila, že po počátečním pohlavním styku, který nesl znaky násilí, následně měla s obžalovaným dobrovolný pohlavní styk, tak to činí celý posudek nevěrohodným, soud však tento názor nesdílí. Znalkyně byla s touto skutečností konfrontována při výslechu a potvrdila, že ani toto není nijak neobvyklé a je pochopitelné, že poškozená do detailu se znalkyní neřešila veškeré sexuální zážitky s obžalovaným. Poškozená do detailů popsala případy, kdy došlo k sexuálnímu styku přes její projevený nesouhlas, a to jak užitím přímého násilí, XXX, tak i případy, kdy se sexuálnímu styku podvolila XXX z dalšího napadání ze strany obžalovaného. XXX. Obžalovaný se dále hájil, že žádná z dalších poškozených si na sexuální násilí nestěžovala, proto nelze poškozené XX věřit, že se vůči ní tohoto násilí dopouštěl. Tato obhajoba je však mylná. V první řadě je třeba uvést, že vůbec není vyloučeno, že se takového jednání obžalovaný dopouštěl pouze vůči jedné ze svých obětí. Nad to však poškozená XXX uvedla, že i vůči ní byl v sexu obžalovaný agresivní, vzrušovalo jej XXX a v případě, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasila, docházelo k jejímu napadání. Soud o tomto skutku nemohl rozhodovat, jelikož nebyl součástí obžaloby, nicméně tato výpověď znevěrohodňuje tvrzení obžalovaného, že by se nikdy sexuálního násilí na ženě nedopustil. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že výpověď poškozené je věrohodná i v této části a uznal jej na vinu dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

37. Zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku spáchá ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí a způsobí takovým činem těžkou újmu na zdraví. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v době, kdy žil s poškozenou XXX střídavě v jeho domě a v bytě poškozené, se vůči ní dopouštěl jednání spočívající ve fyzických útocích, vyhrožování a sexuálního násilí. V důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula dlouhotrvající středně těžká posttraumatická stresová porucha, která poškozenou omezovala v běžném způsobu života po dobu výrazně přesahující šest týdnů. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
38. Zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 spáchá ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a tento čin

spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vykonal přes nesouhlas poškozené XXX. Dále bylo prokázáno, že po fyzickém napadení ze strany obžalovaného se poškozená podvolila ze strachu z dalšího napadání pohlavnímu styku, kdy pohružka násilím byla dána již jejím předchozím napadením. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, když mu muselo být zřejmé, že překonává odpor poškozené, a že pod vlivem fyzických útoků má poškozená z jeho osoby vážné obavy. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

39. Přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v cca 20 případech obstaral poškozené XXX XXX, v několika případech jí nad to donutil jej užít proti její vůli. Došlo tak k naplnění zákonných znaků citované skutkové podstaty.
40. Přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný v rámci jednání pod bodem 1) výroku o vině dne XXX 2021 XXX do poškozené XXX tak, že XXX a XXX, kdy takové zranění obvykle znamená omezení běžného způsobu života na dobu čtyř týdnů. Obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém, kdy musel být srozuměn s tím, že takovéto násilné jednání může vést k obdobnému zranění. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty. Jelikož spáchání tohoto trestného činu došlo v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, zkoumal soud otázku, zda v daném případě nedošlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty. S ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu vyjádřenou například v usnesení ze dne 7. 10. 2015, sp. zn. 6 Tdo 1062/2015 jednočinný souběh těchto skutkových podstat vyloučen není a záleží na okolnostech případu. Intenzita zásahu do zdraví poškozené, kdy délka léčby dalece přesáhla jeden týden vyžadovaný k naplnění skutkové podstaty, vede soud k závěru, že za dané situace nedošlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty, a že je ublížení na zdraví poškozené třeba hodnotit jako samostatný trestný čin. Následně pak obžalovaný v rámci skutku pod bodem 3) výroku o vině napadl poškozenou XXX takovým způsobem, že ačkoliv nedošlo ke zranění, u kterého by omezení v běžném způsobu života přesahovalo jeden týden, s ohledem na způsob a intenzitu útoků k těmto zraněním dojít mohlo a obžalovaný s tím musel být minimálně srozuměn. Jednání obžalovaného pod bodem 3) výroku o vině tak bylo klasifikováno také jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, spáchané ve stádiu pokusu.
41. Přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se dopustí pachatel, který jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a tento čin spáchá se zbraní. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vyhrožoval XXX poškozené XXX, k zesílení výhrůžek také ve více případech použil XXX, který poškozené XXX. I v tomto případě dospěl soud k závěru, že intenzita hrozby byla natolik vysoká, že se vymyká běžnému vyhrožování v rámci týrání osoby žijící ve společném obydlí, a tudíž není možné dojít k závěru, že došlo k faktické konzumpci této skutkové podstaty. Dále pak obžalovaný v rámci skutku pod bodem 5) vyhrožoval fyzickým násilím poškozené XXX, kdy k zesílení své výhrůžky použil jako zbraň XXX. I v tomto případě tak došlo k naplnění citované skutkové podstaty.
42. Zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohružkou násilí nebo pohružkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl a spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich

povinnosti. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný nejprve požadoval po poškozené XXX, aby proti němu nesvědčila na policii s ohledem na zranění způsobené při incidentu ze dne XXX 2021, kdy vyhrožoval XXX. Oproti podané obžalobě však soud dospěl k závěru, že toto jednání bylo spácháno v jednočinném souběhu se skutkem pod bodem 1) obžaloby, tento skutek tak byl začleněn do popisu skutku pod bodem 1) výroku o vině. Obdobným způsobem následně požadoval po poškozené XXX, aby proti němu nesvědčila na policii, i zde vyhrožoval fyzickým násilím a XXX, pokud neuposlechne. Tím byly v obou případech naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.

43. Přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Bylo prokázáno, že obžalovaný skutkem pod bodem 2) výroku o vině zničil vybavení domácnosti poškozené XXX, kdy celková výše škody přesáhla hranici škody nikoliv nepatrné. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
44. Přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku spáchá ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku, anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí. Obžalovaný v rámci skutku pod bodem 3) výroku o vině na veřejnosti, konkrétně na ulici v centru města XXX, napadl poškozenou XXX. Tím byly naplněny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
45. Přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému bez oprávnění brání užívat osobní svobody. Obžalovaný v rámci skutku pod bodem 4) výroku o vině XXX, následně v rámci jednání pod o pod bodem 5) výroku o vině rovněž poškozenou XXX.
46. Zmocněnec poškozené XXX u prvního hlavního líčení nejprve navrhol posoudit jednání obžalovaného v rámci skutku pod bodem 4) výroku o vině jako pokus vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož XXX může dojít i k usmrcení oběti, například při XXX. Soud dospěl k závěru, že v daném případě toto právní hodnocení není příléhavé, kdy nebylo prokázáno, že by obžalovaný jednal, byť v nepřímém úmyslu poškozenou XXX usmrtit, nad to je třeba zdůraznit, že obžalovaný dobrovolně zanechal svého jednání, takže v daném případě by bylo třeba uplatnit ustanovení o zániku trestnosti pokusu. Dále v rámci závěrečné řeči zmocněnec navrhl kvalifikovat toto jednání jako zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku. Ani v tomto případě soud nepovažoval argumentaci zmocněnce za příléhavou, jelikož nebylo prokázáno, že by uzamčením poškozené v bytě skutečně došlo k jejímu fyzickému či psychickému utrpení v takové míře, že by došlo k naplnění této skutkové podstaty. Jelikož poškozená nedošlo k vážnější újmě na zdraví poškozené v souvislosti se XXX ze strany obžalovaného, má soud za příléhavé kvalifikovat dané jednání jako dílčí útok zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tak, jak učinila obžaloba.

Uložený trest

47. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
48. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42

tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

49. Obžalovaný se žalovaného jednání dopustil před vyhlášením odsuzujícího rozsudku ze strany Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 4 T 31/2024, kterým byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let. Soud tak v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládal souhrnný trest k tomuto odsouzení.
50. Obžalovanému je v tomto řízení ukládán trest za spáchání celkem patnácti trestných činů, u šesti z nich se jedná o zločiny. Soud tak dospěl k závěru, že je na místě uplatnit ustanovení § 43 odst. 1 věta druhá tr. zákoníku a zvýšit horní hranici trestní sazby o jednu třetinu. Soud pak ukládal trest podle ustanovení nejpřísněji trestného, kterým je zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, kdy je obžalovaný ohrožen zvýšenou sazbou trestu odnětí svobody od dvou let do třinácti let a čtyř měsíců.
51. Obžalovanému polehčuje jeho předchozí vedení řádného života, přihlédnout je třeba rovněž k částečnému prohlášení viny a částečnému doznání u skutků, kde vina prohlášena nebyla. Rovněž je třeba přihlédnout k tomu, že obžalovaný zaslal poškozené XXX část náhrady nemajetkové újmy, a že se ve výkonu trestu odnětí svobody chová řádně a snaží se pracovat na svém problému s XXX.
52. Přitěžující okolností je pak jednoznačně rozsah spáchané trestné činnosti a závažnost následků, které jednání obžalovaného mělo na jeho oběti. Dále obžalovanému přitěžuje, že ve svém jednání pokračoval i poté, co mu bylo sděleno obvinění za trestnou činnost vůči poškozené XXX a v páchaní trestné činnosti ustal až poté, co byl vzat do vazby.
53. S ohledem na výše uvedené polehčující a přitěžující okolnosti dospěl soud k závěru, že je na místě obžalovanému uložit trest odnětí svobody mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, tedy v trvání sedmi let a šesti měsíců, což reflektuje jednak závažnost spáchaného jednání a na druhou stranu skutečnost, že obžalovaný nebyl před spácháním trestných činů doposud soudně trestán. Státní zástupkyně s ohledem na navržený trest v trvání osmi let žádala o zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že v současné době není nezbytné zařazovat obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou. V prvé řadě byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, který nedosahuje délky osmi let, nejsou tak splněny podmínky uvedené v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. I kdyby však obžalovanému byl uložen osmiletý trest odnětí svobody, má soud za to, že by bylo vhodnější jej zařadit do věznice s ostrahou, jelikož obžalovaný je ve výkonu trestu poprvé a je již zařazen ve věznici s ostrahou, svůj trest vykonává řádně a snaží se pracovat na své resocializaci. Za těchto okolností dospěl soud k závěru, že zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou povede k jeho lepší nápravě.

Náhrada škody a nemajetkové újmy

54. Poškozená všeobecná zdravotní pojišťovna se postupně k trestnímu řízení připojila s nároky na náhradu škody v celkové výši 219 784 Kč, kdy se jedná o náklady vynaložené na péči poškozené XXX. Pojišťovna vynaložené náklady řádně doložila a v řízení bylo prokázáno, že to bylo jednání obžalovaného, které vedlo k vynaložení nákladů na lékařskou péči poškozené. Soud tak uložil obžalovanému povinnost nahradit škodu dle vzneseného nároku. Pojišťovna dále požadovala úroky z prodlení jdoucí od právní moci výroku o náhradě škody do zaplacení, výše úroků byla stanovena dle okamžiku, kdy byl obžalovaný prokazatelně seznámen s nárokem pojišťovny.
55. Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 8 329 Kč spočívajícím v nákladech vynaložených na léčbu poškozené XXX. I v tomto případě byla výše nákladů řádně doložena a není pochyb o tom, že

náklady byly vynaloženy v souvislosti s útoky ze strany obžalovaného, pojišťovně tak byl přiznán nárok na náhradu škody v požadované výši.

56. Poškozená XXX se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody a odčinění nemajetkové újmy, který byl finalizován v rámci závěrečné řeči jejího zmocněnce. Poškozená po obžalovaném požadovala nahradit majetkovou škodu ve výši 13 600 Kč za věci zničené v rámci skutku pod bodem 2) výroku o vině. Dále požadovala odčinění nemajetkové újmy, a to bolestného ve výši 121 077,40 Kč z titulu bolestného, 903 301 Kč z titulu ztížení společenského uplatnění, oboje dle § 2958 o.z. a také odčinění újmy na přirozených právech ve výši 128 000 Kč podle § 2956 o.z. U všech nároků pak poškozená požadovala úroky z prodlení ve výši 14,75 % p.a. od 11. 9. 2024 do zaplacení
57. Co se týče majetkové škody, zde byla výše škody zjištěna odborným vyjádřením a obžalovaný ohledně tohoto skutku prohlásil vinu, tento nárok tak byl, co základu přiznán v plné výši. V případě požadovaného bolestného předložila poškozená znalecký posudek XXX, znalec byl následně u hlavního líčení vyslechnut. Znalec řádně zpracoval bodové ohodnocení v souladu s metodikou Nejvyššího soudu a soud neshledal důvodů se od tohoto posudku odchýlit. Pouze pro úplnost soud dodává, že v rámci zranění ze dne XXX znalec uváděl dvě varianty možného zranění s ohledem na absenci XXX ošetření, znalec se přiklonil k variantě poranění v místě XXX a své důvody pro tento závěr dostatečně vysvětlil. Soud tak v souladu s metodikou Nejvyššího soudu o uznávání bolestného přiznal poškozené nárok na odčinění bolestného ve výši 121 077,40 Kč. Poškozená dále požadovala částku 903 301 Kč z titulu ztížení společenského uplatnění, kdy doložila znalecký posudek z oboru stanovení výše nemajetkové újmy zpracovaný XXX. Ta stanovila základní výši ztížení společenského uplatnění na částku 752 751 Kč a dále navrhla zvýšení této částky o 20 % s ohledem na nízký věk poškozené. Soud dospěl k závěru, že užití tohoto koeficientu v daném specifickém případě není na místě, jelikož ze znaleckých posudků MUDr. Tichého a PhDr. Sejkorové Benešové vyplývá, že u poškozené je dobrá prognóza zlepšení stavu poškozené do budoucna, aplikace zvýšeného koeficientu je pak na místě za situace, kdy si následky mladý člověk ponese po celý život. Co se týče základu stanoveného znalkyní, tak tam soud neshledal důvodů pro jeho modifikaci. Obhajoba argumentovala tím, že poškozená zvládla dále vykonávat své zaměstnání a neprojevovalo se to na jejím pracovním výkonu, MUDr. Tichý však ve své výpovědi vysvětlil, že to je u tohoto typu posttraumatické stresové poruchy běžné, přičemž výkon zaměstnání pro poškozenou znamenal výrazně zvýšené psychické úsilí z důvodu utrpěné posttraumatické poruchy. Obhajoba dále namítala, že obvyklé částky přiznávané v obdobných případech jsou mnohem nižší a argumentovala také rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové, kdy poškozené XXX byla na náhradě nemajetkové újmy přiznána toliko částka 263 437 Kč. Zde však soud musí poukázat na odlišný právní základ, kdy Okresní soud v Hradci Králové a rovněž soudy obdobných případech běžně nerozhodují o nároku na ztížení společenského uplatnění, jelikož nemají podklad pro toto rozhodnutí ve formě znaleckého posudku, zpravidla se pak musí poškození s tímto nárokem obrátit na civilní řízení. V posuzovaném případě pak poškozená řádně doložila znalecký posudek a soud z něj tudíž mohl vycházet. Co se týče posledního nároku na odčinění nemajetkové újmy, tedy újmy na přirozených právech, zde soud dospěl k závěru, že částka 128 000 Kč požadovaná poškozenou je v kontextu jiných obdobných případů spíše nízká, obžalovaný zasáhl do celé řady přirozených práv poškozené, zejména do práva na tělesnou integritu, důstojnost v sexuální oblasti a práva na svobodu rozhodování. Jelikož soud z tohoto titulu nemohl přiznat více, než bylo požadováno, byl poškozené XXX přiznán nárok na odčinění nemajetkové újmy z titulu zásahu do jejich přirozených práv ve výši 128 000 Kč. Celkem tak byla přiznána částka 951 838,60 Kč po odečtení částky 50 000 Kč, kterou již obžalovaný poškozené uhradil. Co se týče úroků z prodlení, ty byly stanoveny dle seznámení obžalovaného

s nároky poškozené, tedy u prvního hlavního líčení, a to ve výši 12,75% p.a. Se zbytkem svých nároků pak byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávní.

58. Poškozená XXX se k trestnímu řízení rovněž připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, který byl finalizován v rámci závěrečné řeči zmocněnce. Poškozená požadovala částku 13 167,97 Kč z titulu bolestného a částku 256 000 Kč z titulu újmy na přirozených právech. I poškozená XXX žádala přiznání úroků z prodlení ve výši 12,75% p.a. od 11. 9. 2024 do zaplacení. Co se týče výše bolestného, tuto výši sice zmocněnec poškozeného sám vyčíslil v rámci závěrečné řeči, nicméně soud tento způsob stanovení bolestného nepovažuje za dostatečný, kdy běžnou soudní praxí a metodikou Nejvyššího soudu je vyžadována minimálně lékařská zpráva se stanovením bodového ohodnocení pro výpočet bolestného. Žádná tato lékařská zpráva ani znalecký posudek však dodány nebyly, ačkoliv soud vyhověl žádosti poškozené o rozhodnutí, že náklady na zpracovaný znalecký posudek ponese stát. Soud tak poškozené nemohl přiznat nárok na odčinění nemajetkové újmy z titulu vytrpěné bolesti. Co se týče odčinění zásahu do přirozených práv, zde je třeba uvést, že obžalovaný zasáhl do většího množství přirozených práv poškozené, zejména do práva na tělesnou integritu, kdy jí opakovaně fyzicky napadal, vyhrožoval jí XXX i za použití XXX a zejména ji dvakrát XXX i přes předchozí fyzické napadení. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na to, jak je rozhodováno v obdobných případech, je adekvátní částka odčinění nemajetkové újmy spočívající v zásahu do přirozených práv 150 000 Kč, se zbytkem svého nároku pak byla poškozená XXX odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. I v tomto případě byla výše úroků z prodlení stanovena na 12,75% p.a. podle okamžiku, kdy se obžalovaný o nároku poškozené dozvěděl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 17. června 2025

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. září 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Daniely Jeřábkové **o odvolání obžalovaného XXX**, narozeného XXX, XXX, bytem XXX, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, **o odvolání státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Pardubicích a **odvolání poškozených XXX**, narozené XXX, bytem XXX, a XXX, narozené XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 17. června 2025, č. j. 3 T 33/2024-1268,

takto:

I.)

Z podnětu odvolání obžalovaného a státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e) odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o vině pod bodem 1, ve výroku o trestu, ve výroku o náhradě škody Všeobecné zdravotní pojišťovně a ve výroku o odškodnění nemajetkové újmy XXX.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že

obžalovaný XXX

se uznává vinným, že

1a) v blíže nezjištěné době od XXX 2021 do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na drese XXX v XXX (byť poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX",

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, kterým poškozenou i přímo ohrožoval tak, že XXX, dále poškozenou ohrožoval XXX,

kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v oblasti XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, že poškozená XXX, pokračoval v napadání XXX, čímž došlo ke XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX,

v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, že věděl, jaké bolesti a problémy jí toto činí, XXXjí XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, kde ji přes její zjevný nesouhlas začal XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

kdy poškozená pro svůj XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

tedy

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- neoprávněně jinak jinému opatřil omamnou látku,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,

1b) v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak jí XXX, a svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v ní vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

- jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco opominul, a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

ad 1a)

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024,
- přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad 1b)

- zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2) napadeného rozsudku, přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 3), přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku pod body 4-5), přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pod bodem 5), zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku pod body 4, 6), ohledně nichž zůstal rozsudek nezměněn,

a dále za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c), písm. f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán na vinu rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024,

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna** se sídlem Orlická 4/2020 Praha 3, IČ: 41197518, škodu ve výši 219 784 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. z částky 175 262 Kč a ve výši 12 % p.a. z částky 64 423 Kč, oboje jdoucí od právní moci tohoto výroku do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost** zaplatit na odškodnění nemajetkové újmy **poškozené XXX**, nar. XXX, trvale bytem XXX, **částku 525 077,40 Kč**, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,75 % p.a. jdoucím od 11. 9. 2024 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se **poškozená XXX odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.)

Odvolání poškozených XXX a XXX se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX odsouzen pod bodem 1) pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku. Dále byl odsouzen pod bodem 2) pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 3) pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr. zákoníku, pod body 4) a 5) pro přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku. pod bodem 5) pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a pod body 4) a 6) pro zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku.
2. Za tyto trestné činy a současně za sbíhající se zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku, zločin vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. c), f) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pro něž byl obžalovaný již dříve odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 3. 7. 2024, sp. zn. 4 T 31/2024, mu okresní soud uložil podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a 43 odst. 1, věta druhá tr. zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců. Pro výkon trestu obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Zároveň podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu ze zmíněného rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 31/2024, jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující. Podle § 228 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně částku 219 784 Kč spolu s úrokem z prodlení a Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky částku 8 329 Kč. Rovněž uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené XXX škodu ve výši 13 600 Kč spolu s úrokem z prodlení. Dalšími výroky pak rozhodoval o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy, a to tak, že podle § 228 tr. řádu uložil už obžalovanému povinnost na odčinění nemajetkové újmy zaplatit poškozené XXX částku 951 838,60 Kč spolu s úrokem z prodlení a XXX částku 150 000 Kč spolu s úrokem z prodlení. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal poškozené XXX a XXX se zbytky nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Uvedených trestných činů se podle výroku rozsudku dopustil obžalovaný tím, že
 - 1) v blíže nezjištěné době od XXX do XXX 2021 v průběhu vztahu s poškozenou XXX, narozenou XXX, se kterou obýval střídavě společnou domácnost na adrese XXX (byť poškozené) a XXX (dům obviněného), poškozenou opakovaně fyzicky napadal, a to tak, že poškozenou XXX, rovněž ji opakovaně napadal slovně, kdy jí vulgárně nadával slovy: "XXX ", opakovaně poškozené vyhrožoval XXX, kdy k zesílení výhrůžek opakovaně použil XXX, omezoval poškozenou tím, že

jí bránil v kontaktu s XXX, kdy v rámci jednoho z konfliktů dne XXX 2021 do poškozené XXX, a způsobil jí tak poranění v XXX,

dne XXX 2021 v domě v XXX XXX, kdy si uvedené zranění vyžádalo operativní zákrok a následnou léčbu s podstatným omezením v obvyklém způsobu života po dobu 4 týdnů,

dne XXX 2021 v bytě poškozené po předchozí slovní rozepři poškozenou fyzicky napadl XXX, v průběhu vztahu si na poškozené XXX v blíže nestanovené četnosti opakovaně slovně a následně fyzicky vynucoval XXX, kdy nejméně v měsíci XXX 2021, kdy se poškozená léčila se zraněním XXX, které jí způsobil při jednom z fyzických útoků, a poškozená měla XXX, dále v blíže nezjištěné době poškozenou XXX, a nutil ji k XXX, když toto poškozená odmítla, řval na poškozenou, že pokud mu nevyhoví, XXX, dále v blíže nezjištěných případech si opakovaně většinou o XXX vynucoval na poškozené XXX, poškozené vyhrožoval násilím, pokud se jeho přání nepodvolí, často v době, kdy poškozená již XXX, provozoval na poškozené XXX,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně podával XXX, někdy i pod pohrůžkou násilí či po fyzickém napadení poškozenou donutil, aby jím připravený XXX užila, a to XXX, což poškozená ze strachu činila, a jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že látka XXX je dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách zařazena jako zakázaná omamná látka v nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových v příloze č. 1 omamných látek zařazených do Seznamu I. podle Jednotné úmluvy o omamných látkách,

v blíže nezjištěné době nejméně však od XXX hodin dne XXX. 2021 do ukončení jejich vzájemného soužití dne XXX 2021 poškozené XXX, narozené XXX, opakovaně sděloval, že pokud bude vypovídat na policii pravdu k události ze dne XXX. 2021 vedené Policií České republiky XXX pod sp. zn. XXX, kdy došlo z jeho strany k fyzickému napadení poškozené, které si vyžádalo její následné lékařské ošetření v nemocnici v XXX, tak ji XXX,

svým shora uvedeným jednáním vůči poškozené v této vyvolal důvodnou obavu o její život a zdraví, kdy XXX, přičemž v důsledku uvedeného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvá doposud,

2)

dne XXX 2021 v bytě na adrese XXX v XXX, kam si šel pro své osobní věci v době, kdy nebyla poškozená XXX doma, úmyslně poškodil majetek poškozené, a způsobil tak škodu na LED TV zn. XXX ve výši 6.900 Kč, mobilním telefonu zn. XXX ve výši 1.140 Kč, plovoucí laminátové podlaze ve výši 2.000 Kč, lampičce z XXX ve výši 900 Kč, elektronické cigaretě ve výši 650 Kč a obývací sedačce ve výši 2.010 Kč, čímž způsobil škodu v celkové výši 13.600 Kč poškozené XXX, narozené XXX,

3)

v blíže nezjištěné době od XXX hodin dne XXX 2022 do XXX hodin dne XXX 2022 v centru XXX na ulici a dále pak v XXX v ul. XXX opakovaně nejprve slovně výrazy "XXX" a poté fyzicky napadl svou přítelkyni XXX, narozenou XXX, tak, že ji opakovaně XXX, poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, kdy při útoku XXX XXX, přičemž uvedený útok byl způsobilý ke vzniku poranění (například XXX), která lze hodnotit jako poranění lehké omezující v obvyklém způsobu života po delší než přechodnou dobu,

4)

v době od XXX 2022 do XXX 2022 v XXX v bytě na adrese XXX po předchozí slovní rozepři, kterou vyvolala přijatá SMS zpráva od XXX poškozené XXX, narozené XXX, týkající se agresivního a násilného chování obviněného vůči jeho předchozí partnerce XXX, kdy tuto SMS zprávu si přečetl, a následně vyvolal hádku, při které XXX, čímž poškozené způsobil XXX, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

si odešla ošetřit do XXX, přičemž poškozenou následoval do XXX, zde ji i přes to, že XXX, vzhledem k tomu, že poškozená XXX, avšak ihned XXX, následně vyhledala lékařské ošetření v místě svého bydliště v XXX, kdy její poranění XXX si vyžádalo chirurgický zákrok, přičemž ze strachu z obviněného poškozená uvedla, že si poranění způsobila svou nešikovností při pádu,

5)

v blíže nezjištěné době v průběhu měsíce XXX 2022 v bytě na adrese XXX slovně napadl poškozenou XXX, narozenou XXX, pak XXX, což vzhledem k jeho předchozímu násilnému a agresivnímu chování vůči ní vyvolalo v poškozené strach o její život a zdraví, XXX,

6)

v blíže nezjištěné době měsíce XXX 2022, kdy poškozená XXX, narozená XXX, ze strachu o svůj život a zdraví přerušila s obviněným veškerý fyzický i telefonický kontakt a skrývala se u svých XXX z obavy z dalšího napadení, ji vyhledal ve XXX, kam oba XXX, přistoupil k poškozené a začal se jí omlouvat, přemlouval poškozenou ke XXX, kde jí vše vysvětlí, poté, co ho poškozená odmítla, začal XXX, poškozenou XXX, poškozenou neustále několikrát denně telefonicky kontaktoval, a to i z cizích blíže nezjištěných telefonních čísel, kdy jí slovně vyhrožoval, aby si pořádně rozmyslela, co na policii bude vypovídat, aby nedopadla stejně jako jeho předchozí partnerka XXX, že pokud půjde kvůli poškozené sedět, XXX, udělá XXX, když již v předchozí době na poškozenou naléhal, aby při výslechu na Policii České republiky XXX, kde řešili jeho napadení poškozené v XXX, uvedla, že si nic nepamatuje a obviněný je její osoba blízká, tudíž nebude proti němu vypovídat.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný, státní zástupkyně a obě poškozené.
5. Obžalovaný své odvolání zaměřil do výroku o vině ve vztahu ke skutku, který se týkal poškozené XXX, uvedenému v napadeném rozsudku pod bodem 1) a v obžalobě uvedeném původně pod bod 1) a 3), které okresní soud v rozsudku spojil do bodu jediného. Ohledně všech dalších bodů obžaloby totiž obžalovaný prohlásil vinu a okresní soud jeho prohlášení viny přijal. Odvolání obžalovaný zaměřil i do výroku o trestu a do výroků týkajících se nároků poškozených na odškodnění.
6. Zásadní pochybení vidí obžalovaný v posouzení svého jednání jako zločinu znásilnění. Už od počátku, kdy pro tento skutek bylo rozšířeno jeho trestní stíhání, s tím vyjádřil nesouhlas. Tato právní kvalifikace byla připojena až později, a to v návaznosti na jednání zmocněnkyně poškozené, která žádala o toto rozšíření. Obžalovaný zdůraznil, že v prvním vyjádření na policii poškozená jednoznačně uvedla, že se znásilněná necítí, o údajném znásilnění začala hovořit až při výslechu dne XXX 2022. Při předchozím podání vysvětlení z XXX 2021 o ničem podobném nemluvila, naopak znásilnění ze strany obžalovaného popřela.
7. Obžalovaný doznal, že z jeho strany docházelo na poškozené k násilí, ale nikdy se nejednalo o násilí týkající se jejich sexuálního soužití. Nikdy poškozenou k pohlavnímu styku ani jiným sexuálními praktikám nenutil, naopak poškozená v tomto směru byla XXX, XXX. Tyto okolnosti byly prokázány svědeckými výpověďmi. Okresní soud však verzi obžalovaného nevzal v potaz, naopak uvedl, že neshledal důvody nevěřit výpovědi poškozené. Okresní soud spíše dovozuje, že pokud obžalovaný spáchal jeden skutek, musel kauzálně spáchat i ten druhý. Vyvozuje to na základě domněnky, že pokud obžalovaný vůči poškozené užíval násilí, není důvod nedomnívat se, že ho neužíval i pro vynucení sexu. Takováto domněnka je však nedostatečná a nesprávná. Běžně může být přítomno jen násilí a absentovat násilí sexuální, či naopak. Jde o dva různé typy jednání, které je vždy nutné posuzovat samostatně. Mezi poškozenou a obžalovaným probíhal jinak běžný a vřelý romantický vztah, o čemž poškozená opakovaně hovořila. Sama měla důvod ve vztahu pokračovat, XXX. Okresní soud pak dochází k absurdnímu závěru, že poškozená je věrohodná stran tvrzení, že došlo ke znásilnění, ale už není věrohodná v tom, jak byla ve stavu spokojena a jak probíhal Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

jejich intimní život. Vina obžalovaného je tak založena na vnitřně rozporné domněnce, která nekoresponduje se skutkovým stavem.

8. Obžalovaný opakovaně navrhoval přecíst úřední záznam o podaném vysvětlení poškozené z XXX 2021, kde výslovně uvedla, že se znásilněná necítí, že k ničemu takovému v průběhu vztahu nedocházelo. Uvedla sice, že XXX, nicméně jako znásilnění to necítí. Názor poškozená změnila až v průběhu trestního řízení a okresní soud pochybil, pokud soustavně odmítal přecíst zmíněný úřední záznam. S tvrzením ohledně nedobrovolného pohlavního styku tak přišla poškozená až později.
9. Obžalovaný připomněl zásady vztahující se k situaci, kdy proti sobě stojí tvrzení jedné osoby proti tvrzení osoby druhé, z jiných důkazů pak nevyplývá, že by mělo docházet k jakémukoliv nekonsensuálnímu pohlavnímu styku, naopak svědci uváděli, že XXX. Jediným důkazem, který má pak sloužit k usvědčení obžalovaného, je krom výpovědi poškozené provedený znalecký posudek. To však pokládá obžalovaný za nedostatečné. Znalecky byla zkoumána hodnověrnost výpovědi poškozené, nijak znalecky nebyla hodnocena hodnověrnost výpovědi obžalovaného, ten ale vypovídal po celé řízení neměnným způsobem, což se nedá říct o poškozené. Pokud existuje neměnná výpověď obžalovaného a měněná výpověď poškozené a je proveden jeden znalecký posudek, který má podpořit její výpověď, nejde o usvědčující důkaz, ale o porušení práva na obhajobu a nezákonně provedené dokazování. Znalecký posudek ostatně není žádným přímým důkazem. Poškozená má zájem na výsledku řízení, není osobou nestrannou, mezi ní a obžalovaným jde o bývalé partnery a není důvod bezvýhradně akceptovat závěry znalkyně, pokud uvedla, že u poškozené neshledala žádné motivy msty.
10. Obžalovaný vyjádřil nesouhlas s právní kvalifikací události proběhlé v XXX dne XXX 2021. On sám opakovaně namítl, že k danému incidentu nemohlo dojít tak, jak ho popisovala obžaloba. Obžalovaný tehdy jednal v afektu, poškozenou od sebe XXX omylem, když se vpletla mezi obžalovaného a svědka XXX, kteří se prali, a okresní soud zde chybně dovodil, že ze strany obžalovaného šlo o úmyslné jednání. Záměrem obžalovaného nebylo způsobit následné zranění poškozené, ke kterému došlo vlivem XXX, a neměl tak být uznán vinným za úmyslné jednání. Podle obžalovaného i závěry znalce XXX nezhodnotil okresní soud v celém rozsahu. Na rozdíl od popisu události podaného poškozenou totiž nebyly v dostupné zdravotnické dokumentaci zjištěny žádné úrazové změny, které by svědčily pro XXX. Nebyly přítomny ani známky toho, že by došlo k úrazovým změnám XXX. Výpověď poškozené se tak jeví vůči závěrům znalce rozporná. Poškozená přitom vyhledala lékařskou pomoc ještě též večer, takže bezprostředně po události byl její zdravotní stav vyšetřen. Podobně znalec XXX potvrdil, že v oblasti XXX u poškozené nebyly objektivizovány úrazové změny, ani na těle nebyly popsány žádné úrazové změny XXX, což jsou nejčastější zranění, která vznikají při XXX. Obžalovaný ani nespouje, že poškozená XXX, nepopírá ani XXX, čemuž nasvědčují závěry znaleckého zkoumání. Znalec však potvrzuje, že krom XXX poškozené nedošlo k žádnému jinému jednání obžalovaného. To, že k XXX došlo nechtěně, podporuje výpověď svědkyně XXX, které se poškozená později svěřovala se vznikem zranění.
11. V tomto bodě shledává obžalovaný i pochybení v právním posouzení, kdy okresní soud vedle zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, použil i právní kvalifikaci přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, ačkoliv zde mělo dojít k faktické konzumpci. Okresní soud uvedl, že k posouzení faktické konzumpce důvody neshledal, nicméně v posouvaném případě se jednání obžalovaného nijak neodlišovalo od jeho chování v případech dalších. Pokud okresní soud uvedl, že intenzita jeho jednání byla natolik vysoká, že se vymykala běžnému vyhrožování v rámci týrání osoby žijící ve společném obydlí, neuvedl žádná konkrétní hlediska na podporu tohoto názoru.
12. Uložený trest pak pokládá obžalovaný za nepřiměřeně přísný. V převážné míře se ke spáchání trestné činnosti doznal, nicméně odmítá být potrestán za něco, co nezpůsobil.

13. Obžalovaný dále odmítl závěry vyvozené ze znaleckého posudku XXX ve vztahu ke ztížení společenského uplatnění u poškozené XXX. Znalce totiž užila metodiku výpočtu pomocí procentního vyjádření z absolutního vyřazení ze všech sfér společenského zapojení. Vycházela jen z posudku dalších znalců a lékařských zpráv a provedla vyšetření s poškozenou, nijak se ale nezaobírala posuzováním, zda a do jaké míry jsou tvrzení poškozené vůbec možná, a zda odpovídají skutečně objektivnímu stavu. Znalce ani nevysvětlila, jak vyšetření probíhalo a jaké metody užila. Zřejmě šlo jen o rozhovor s poškozenou a její tvrzení vzala znalce za prokázaná. Z vyvozených závěrů není jasné patrné, zda při zjišťování psychického stavu poškozené vycházela znalce jen ze svého vyšetření nebo brala v úvahu i jiné znalecké posudky a lékařské zprávy. To nijak nerozvedla a nevysvětlila. Nijak ani nepopsala, proč užila právě tu, kterou položku a s jakým koeficientem, v některých případech uváděla kapacitu obtíží 14,5 jinde 37, dále 20 či 10. Srozumitelným způsobem intenzitu obtíží ve znaleckém posudku nevysvětlila. Obžalovanému není ani zřejmé, proč vybrala jen některé položky a jiné ne, a to zejména s ohledem na sporné skutečnosti, jako byl konsensuální styk v době ukončení vztahu se sexuálními pomůckami, konsensuální styk po domnělém znásilnění při XXX apod.
14. Výhrady vznesl k obžalovaný úvahám vztahujícím se k příčinám a rozvoji posttraumatické stresové poruchy i k některým tvrzením poškozené, například pokud uváděla, že se XXX uvedl, že pracovní výkon poškozené se nezměnil a zůstal totožný. Z dokazování nevyplývalo, že by měla poškozená problémy s prací, případně se zhoršila její pracovní aktivita. Poškozená tak popisovala jen svoje subjektivní pocity týkající se XXX. Ani otázka XXX nebyla blíže řešena. Znalce v tom směru neprovedla žádné zkoumání, nepoukázala na konkrétní případ, z něhož by objektivně zjistila zhoršení pozornosti poškozené. Příčinou vlastního vnímání poškozené mohou být i různé další okolnosti. Jaký modifikační koeficient užila v jednotlivých bodech, a proč nepoužila jiný rovněž znalce srozumitelně nevysvětlila. Obžalovaný namítl, že poškozená po incidentu normálně pracovala, to potvrdil její nadřízený, nedošlo u ní k vytržení z pracovní činnosti.
15. Otázkou, zda následky zůstanou trvalé, se znalce nijak nezabývala, ze samotných podkladů, které použila, přitom plyne, že stav poškozené je léčitelný. Není tak zřejmé, zda jde jen o dočasné či trvalé následky, případně po jakou dobu se budou projevovat. Okresní soud se blíže obsahem znaleckého posudku nezabýval, zmiňované okolnosti nebral v úvahu, podle obžalovaného nebyl posudek náležitě odůvodněný a nevychází z důkazů, které byly provedeny. Okresní soud tak přiznal nárok poškozené na základě nezákonně provedeného důkazu, který je nekompletní a vnitřně rozporný. Závěry znalce mechanicky převzal, kriticky je nezkoumal, a přijal je i přesto, že jsou v rozporu s jinými provedenými důkazy.
16. Obžalovaný pak zdůraznil řadu významných polehčujících okolností svědčících v jeho prospěch, které podle něj okresní soud nezohlednil. Měly se přitom promítnout do rozhodování o trestu. Obžalovaný spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých. V minulosti nebyl trestán, a k popisovanému jednání vůči poškozeným docházelo vlivem jednání, které sám nemohl ovlivnit. Poškozené ho často provokovaly, přestože věděly, že má problémy se XXX. Dané jednání páchal pod vlivem návykové látky a vždy šlo o kumulaci vlivu těchto látek a provokace ze strany poškozených, které v něm vyvolávaly pocity žárlivosti, či ho nějak shazovaly, nebo si z něj dělaly legraci. Obžalovaný tím nechce bagatelizovat své jednání, toho upřímně lituje a pracuje na své nápravě, jen upozorňuje, že jeho jednání bylo vždy ovlivněno okolnostmi, které byly na něm nezávislé. Obžalovaný spáchal trestný čin v silném rozrušení, pod nímž se vlivem těchto okolností nacházel. Útok z jeho strany následoval až po jednání poškozených, když ho přemohla emotivní stránka a situaci bohužel řešil zjištěným způsobem. Nikdy se takto nechoval bez přítomnosti předchozího jednání, které ho dostalo do stavu silného rozrušení, o čemž poškozené věděly a mohly na něm vidět známky silného diskomfortu a rozrušení. Situaci nezvládnutí vlastních silných negativních emocí řešil obžalovaný i s odborníky, o čemž věděly i poškozené. Byl XXX. Poškozené ho přitom provokovaly. Obě poškozené byly velmi inteligentní a vnímavé a bylo zřejmé, že si jsou vědomy tohoto neduhu obžalovaného, který s ním též řešily. O tom svědčí i znalecké zkoumání

PhDr. Jana Leška, CSc, který uvedl, že XXX. Tohoto problému si je nicméně nyní vědom a intenzivně pracuje na zlepšení kontroly svých prudkých emocí. Obžalovaný se jednání často dopouštěl pod vlivem návykových látek, často ve značné intenzitě, a jejich požití velkou měrou snižovalo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. V té době byl na nich závislý a konzumoval je ve velké míře. Šlo tedy o jednání pod vlivem jeho závislosti na návykových látkách.

17. Obžalovaný od počátku trestního řízení postupoval tak, aby se pokusil v co nejvyšší míře odškodnit následky svého škodlivého jednání. Poškozeným zaslal omluvný dopis, svého jednání velmi litoval. Poškozené XXX zaslal 50 000 Kč jako snahu dobrovolně nahradit způsobenou škodu. Tuto částku zaslal zcela z vlastní iniciativy. Poškozená XXX původně uvedla, že od obžalovaného nic nechce, a proto jí tedy nic nezasílal. Nárok uplatnila až u hlavního líčení, což bylo v rozporu s jejím předchozím vyjádřením. Pokud by se původně vyjádřila jinak, zaslal by ji obžalovaný rovněž částku 50 000 Kč jako svědkyni XXX. Tuto aktivitu okresní soud náležitě nezohlednil.
18. Ke škodlivému jednání se obžalovaný doznal a nemohl se doznat jen ke skutkům pod body 1) a 3) obžaloby, protože tato jednání nespáchal a policejní orgán podle něj jednal v těchto bodech zcela nezákonným způsobem. Nebyl však důvod nezohlednit jeho doznání ve všech dalších situacích. Navíc šlo o trestnou činnost, která se odehrávala v rámci partnerského soužití, tedy za zavřenými dveřmi, což běžně vyvolává problémy s jejím prokazováním. Doznáním obžalovaného tak došlo ke zjednodušení celého trestního řízení. S ním souvisí i pomoc obžalovaného při objasňování vlastní trestné činnosti. Od počátku svého jednání obžalovaný upřímně litoval a snažil se následky svého jednání odčinit. V minulosti nebyl nikdy soudně trestán, žil předtím spořádaný život, věnoval se řádnému studiu, poté pracoval jako XXX, připravoval se na XXX, rovněž XXX a vedl XXX. I nyní se snaží jednání v co největší míře odčinit. Důsledně na sobě pracuje, ve výkonu trestu se aktivně zaměřuje na vlastní resocializaci.
19. V dosavadním řízení podle obžalovaného došlo k závažným procesním pochybením, na která opakovaně upozorňoval. Ta pak negativně zasahují do výroku o vině i do výroku o trestu. Stran stíhání obžalovaného pro skutek posuzovaný jako znásilnění bylo obžalovanému před výsledkem pouze sděleno, že došlo k rozšíření skutku, a to na popud tehdejší zmocněnkyně poškozené. Nebylo však pro tento bod proti němu zahájeno trestní stíhání, policejní orgán pouze vydal vyrozumění o doplnění právní kvalifikace a rozšíření popisu skutku, kterým dosavadní právní kvalifikaci skutku doplnil o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, a to po zjištění dalších nových skutečností. Toto vyrozumění však nenaplnňovalo standardy usnesení o zahájení trestního stíhání. Obžalovaný tak byl vyslýchán i pro nový skutek, o němž trestní stíhání nebylo zahájeno a nemohlo probíhat. Takovýto postup, byl podle něj zcela v rozporu s podstatou vedení trestního stíhání jako takového. I proto se rozhodl nevypovídat, dokud mu nebylo sděleno, pro jaký skutek je trestní stíhání rozšířeno a jaké podklady pro toto trestní stíhání policejní orgán shromáždil a na podkladě kterých rozhodl. Obžalovaný tak logicky nemohl spolupracovat s policejním orgánem, když ani netušil skutečnosti, na které má ze zákona nárok.
20. Další procesní pochybení shledává obžalovaný v odmítnutí navrhovaného přečtení úředního záznamu o podaném vysvětlení poškozené XXX z XXX. 2021. Obžalovaný tím chtěl demonstrovat zásadní změnu verze poškozené, která do té doby nemluvila o žádném sexuální násilí. Tento úřední záznam okresní soud opakovaně odmítl přečíst i přes zjevné rozpory, na které obžalovaný upozornil. V tomto směru poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 974/2016 a náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2042/08, které soudu vytkly, že se nezabýval závažnými skutečnostmi vyplývajícími z úředních záznamů o podaném vysvětlení. Je tedy namístě i takovýto úřední záznam o podaném vysvětlení použít, pokud obsahuje skutečnosti, které mají vypovídací hodnotu o věrohodnosti tvrzení. V případě poškozené, která měnila zásadně výpověď, pak měl soud vycházet z verze pro obžalovaného nejpříznivější. Odlišný postup porušuje zásadu presumpce nevinny, kráčí právo obžalovaného na řádnou obhajobu, směřuje proti zásadě vyšetřovací a v konečném důsledku porušuje princip in dubio pro reo.

21. Pochybení shledává i v odmítnutí návrhu na výslech dalších svědků přítomných jednání mezi obžalovaným a poškozenou XXX. Svědkyně XXX měla být vyslechnuta, když byla přítomna hovoru mezi XXX poškozené a XXX obžalovaného, kdy XXX poškozené XXX XXX obžalovaného a vyhrožoval jí. I tato okolnost měla být zohledněna minimálně ve vztahu k nátlaku okolí a vnějším okolnostem nezávislým na obžalovaném. Dále byl navržen výslech svědka XXX, XXX v XXX, kde mělo podle slov poškozené údajně dojít ke znásilnění. Ten se mohl vyjádřit k předmětné noci, vyjasnit některé sporné skutečnosti týkající se průběhu schůzky mezi obžalovaným a poškozenou, a jeho výpověď mohla mít význam pro posouzení věrohodnosti poškozené XXX ohledně údajného znásilnění. K incidentu v XXX ze dne XXX 2021 měly být vyslechnuty svědkyně XXX, XXX, které mohly dosvědčit, co předcházelo jednání obou zúčastněných, jak se k sobě chovali a co se tam dělo. Zamítnutím těchto návrhů okresní soud postupoval v rozporu s principem presumpce nevin, neumožnil obžalovanému vedení řádné obhajoby a neobjasnil skutkový stav tak, aby bylo možné o vině bez dalších pochybností rozhodnout.
22. K incidentu v XXX připomněl obžalovaný výpověď policisty XXX, který byl na místo přivolán. Policisté tehdy na místě věc hodnotili jako přestupek proti občanskému soužití a svědek XXX uvedl, že pokud by tehdy měli pocit, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu, postupovali by jinak. Tehdy nedovodili, že by šlo o případ domácího násilí a nebyl důvod pro vykázaní žádných osob. Záchranou službu volali, protože poškozená tvrdila, že mělo dojít k XXX, které popsala, a chtěli tak mít jistotu, že bude řádně lékařsky vyšetřena. Poškozená měla přijít ke zranění XXX, ale nevybavuje si, že by jí XXX. Svědek si přitom nevybavil, že by na poškozené pozoroval nějaká viditelná zranění, pouze si XXX, o které uváděla, že ji bolí. V kontextu se závěry znalce XXX a výpovědí svědka XXX, který XXX v situaci, kdy se je snažila XXX odtrhnout, označil za nehodu a uvedl, že neviděl, že by obžalovaný poté, co XXX, dále napadal nebo vyhrožoval, tak lze dovodit, že průběh popsaný poškozenou neodpovídá zjištěnému stavu. Její výpověď zůstává osamocena oproti dalším důkazům, tedy znaleckému zkoumání i výpovědím svědků XXX a XXX.
23. Poškozená XXX u výslechu uváděla, že se obávala o svůj život, když ji měl obžalovaný mimo jiné hrozit u XXX, který byl ve XXX. Obžalovaný však byla s poškozenou jen v bytě XXX, ta bydlí jen ve XXX, a i z toho je patrné, že poškozená má tendenci určité okolnosti zveličovat. Její výpověď tak nemůže být považována za důvěryhodnou.
24. Obžalovaný se vyjádřil i k odvolání státní zástupkyně a odmítl argumenty, na podkladě nichž se domáhala zpřísnění trestu. Nesouhlasí s tím, že by se trestné činnosti měl dopouštět i v době, když byl trestně stíhán. Sice se dopustil trestné činnosti vůči třem partnerkám, šlo ale o izolované případy, ke kterým sice došlo v uvedeném časovém rozmezí, ale rozhodně ne po celou dobu tohoto časového rozpětí. Vztah s poškozenou XXX trval necelé XXX. Mezi popisovanými jednáními obžalovaného byl mezi partnery naplňující romantický vztah a není tedy pravdou, že by se jednalo o permanentní páchaní trestné činnosti. Pokud státní zástupkyně uváděla, že poškozené XXX a XXX i v době projednávání věci stále pociťovaly následky jednání obžalovaného, pak není jisté, zda se nejednalo pouze o subjektivní pocity, ale o objektivně měřitelné následky trestné činnosti.
25. Obžalovaný rozhodně odmítá, že by se dopustil zvláště závažného zločinu znásilnění, je přesvědčen, že poškozená vždy s pohlavním stykem souhlasila, šlo o dobrovolný styk, naopak druhý den popisovala jednání jako XXX, děkovala za „XXX“ s tím, že XXX, a vyjadřovala se podobně. Takto se podle obžalovaného nechová osoba, která byla znásilněna. Pokud se po tomto zážitku rozhodla navázat s obžalovaným intimní vztah a vyžadovat intenzivní sexuální kontakt je zřejmé, že nemohlo dojít ke znásilnění.
26. K odvolání poškozených namítl obžalovaný, že s jejich argumentací nesouhlasí. Řadu výhrad vznesl vůči znaleckému posudku o údajném ztížení společenského uplatnění poškozené XXX a s obsahem odvolání poškozených vyslovil nesouhlas.
27. Obžalovaný tak shledává řadu důvodů, pro něž je třeba napadený rozsudek zrušit, a to pro podstatné vady řízení a porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

obhajoby, pro vady rozsudku, nejasnost a neúplnost jeho skutkových zjištění, a protože se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, pro neúplné dokazování a pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, i porušení ustanovení trestního zákona, uložení nepřiměřeně přísného trestu a chybné rozhodnutí o uplatněném nároku poškozených na odškodnění nemajetkové újmy. Navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. a) b), c), d), e), f) tr. řádu a věc poté vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

28. Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku uloženém trestu. Připustila, že lze obžalovanému přiznat jako polehčující okolnost vedení řádného života i částečné prohlášení viny, rovněž zaslání finanční částky a částečné odškodnění, i příznivé hodnocení jeho chování ve výkonu trestu odnětí svobody, kde se snaží pracovat na svém problému s XXX. Přítěžujícími okolnostmi jsou naopak vysoký počet trestných činů a závažnost následků pro oběti obžalovaného. Podle ní okresní soud dostatečně nezohlednil dlouhou dobu, po jakou trestná činnost trvala, to, že se dopouštěl násilného jednání vůči celkem třem partnerkám, a to i v době, kdy už byl trestně stíhán, když posledního přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustil 5. 2. 2024. Připomněla, že poškozené XXX a XXX i v průběhu řízení neustále pocítovaly následky jednání obžalovaného a odkázala na závažnost spáchané trestné činnosti. Navrhla proto, aby odvolací soud výrok o trestu zrušil a obžalovanému nově uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let se zařazením do věznic s ostrahou.
29. Intervenující státní zástupce, jímž byl u veřejného zasedání shodou okolností státní zástupce, který původně u Okresního státního zastupitelství v Pardubicích vykonával dozor nad uvedenou trestní věcí, u veřejného zasedání zpřisnil návrh na uložení nového trestu obžalovanému.
30. Odmítl námitky obžalovaného týkající se údajných procesních pochybení a zdůraznil, že obžalovaný byl stíhán pro trvajících trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí a ve stejném období na téže poškozené se měl dopustit znásilnění, přičemž šlo o jednání, které spadalo do delší dobu trvajících jednání vůči poškozené, o němž již bylo trestní řízení vedeno. Správně tak byl obžalovaný jen upozorněn na další právní kvalifikaci svého jednání. Státní zástupce pak zdůraznil vysokou závažnost a nebezpečnost jednání, jehož se obžalovaný vůči poškozeným dopustil. Dvě z poškozených XXX. Svým jednáním poškozené XXX způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, následek v podobě těžké újmy na zdraví, a pokud by bylo prokázáno, že tento následek bezprostředně souvisel se zločinem znásilnění, v úvahu by přicházela ještě přísnější právní kvalifikace. Dále připomněl intenzivní dopad trestné činnosti do osobního života všech tří poškozených, a namítl, že obžalovaný se doznal až pod tlakem shromážděných důkazů. S ohledem na vysoký počet trestných činů, za něž byl ukládán souhrnný trest, a závažnost posuzovaného jednání, které se svou povahou vymyká běžným věcem projednávaným u okresního soudu, pokládal za naplněné důvody k navýšení horní hranice trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do konce roku 2024, takže trest měl být ukládán ve výměře s horní hranicí až třináct let a čtyři měsíce.
31. Podle státního zástupce v dané věci vyvstaly důvody k tomu, aby byl trest uložen nad horní hranici trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024, tedy nad hranici deseti let, s tím, že si dovede představit uložení trestu až při horním limitu trestní sazby zvýšené o jednu třetinu. Rovněž navrhl, aby byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznic se zvýšenou ostrahou s ohledem na délku nově ukládaného trestu převyšujícího osm let. Navrhl poté vyhovět i odvoláním poškozených.
32. Poškozená XXX podala odvolání proti výroku, jímž byla odkázána se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle ní okresní soud pochybil, pokud akceptoval závěry znalkyně v posudku k odškodnění ztížení společenského uplatnění, ale přiznal jen základní částku a neprovedl její navýšení o 20 %, jak navrhovala znalkyně. Ta svůj postup odůvodnila mladistvým věkem poškozené, která bude po delší dobu zatížena

následky z jednání obžalovaného. Pokud okresní soud nepovažoval navýšení částky za důvodné, nešlo z jeho strany o úvahu podloženou, ale nesprávnou, a přiznal pak náhradu nepřiměřeně nízkou. Navyšovací koeficient je i podle metodiky Nejvyššího soudu neoddělitelně spjat s věkem poškozené a nejde tak o navyšování volnou úvahou znalce. Okresní soud tak bez řádného důvodu odmítl akceptovat odborný závěr a náležitě nezjistil skutkový stav.

33. Duševní útrapy nebyly odškodňovány v rámci bolestného, protože překročily obvyklou zátěž a staly se trvalými a bylo namístě odškodnit je v rámci náhrady za ztížení společenského uplatnění. Úvaha soudu nemůže být nepodložená a libovolná, ale musí být odůvodněna tak, aby bylo zřejmé, z jakých východisek soud vyšel a jaká kritéria použil. Znalce i u hlavního líčení setrvala na původně vyvozených závěrech. Soud sice nebyl povinen použít právě tuto metodiku výkladu, nicméně rozhodl-li se postupovat podle posudku, měl by jím doporučená pravidla respektovat, anebo náležitě odůvodnit, proč se od něj odchyluje. Tomu odůvodnění neodpovídá a přiznaná částka se tak jeví jako nízká. S ohledem na principy odškodňování obsažené v občanském zákoníku mohl okresní soud částku požadovanou poškozenou navýšit.
34. Navrhla proto, aby odvolací soud zrušil výrok, jímž byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a nad rámec původně přiznané částky uložil obžalovanému ještě povinnost zaplatit poškozené XXX částku 150 550 Kč, když v dalších výrocích o odškodnění měl zůstat rozsudek nezměněn.
35. Poškozená XXX vyjádřila nesouhlas s tím, že nebyl přiznán finanční nárok na odškodnění bolestného. Má za to, že už z vypracovaných lékařských zpráv bylo možné poměrně snadno vyšší odškodnění stanovit, a navrhla, aby jí odvolací soud v novém rozhodnutí přiznal nárok proti obžalovanému na úhradu částky 119 167,97 Kč spolu s úrokem z prodlení. Již v dříve přiznané částce by měl zůstat rozsudek nezměněn.
36. V den konání veřejného zasedání předložila poškozená XXX prostřednictvím zmocněnce znalecký posudek vypracovaný XXX, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl vypracován k datu 29. 9. 2025 a v němž ve vztahu k bodovému hodnocení bolestného stanovil znalec za incident z XXX 2022 celkem 110 bodů a za incident z XXX. 2022 131 bodů. Na podkladě tohoto posudku navrhla poškozená, aby jí byla přiznána jako bolestné částka 155 569 Kč s úrokem z prodlení od 11. 9. 2024 do zaplacení.
37. Poškozené se pak prostřednictvím zmocněnce vyjádřily k podaným odvoláním, navrhly jako nedůvodné zamítnout odvolání obžalovaného, naopak se připojily k odvolání státního zástupce s tím, že by měl být obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 11 let s výkonem ve věznici se zvýšenou ostrahou.
38. Z podnětu podaných odvolání musel odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumat v napadeném rozsudku výrok o vině pod bodem 1), dále byl povinen přezkoumat celý výrok o trestu a rovněž výroky o náhradě škody, respektive náhradě nemajetkové újmy, pokud byly napadeny odvoláním poškozených, či pokud navazovaly na výhrady obsažené v odvolání obžalovaného, jež rovněž směřovalo proti výrokům o odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. Odvolací soud pak dospěl k následujícím závěrům.
39. Výrok o vině byl napaden jen v důsledku odvolání obžalovaného a ten nebyl oprávněn odvolání zaměřit do výroků, ohledně nichž prohlásil vinu a soud toto prohlášení viny přijal. Přezkum výroku o vině se tak omezil na jednání, které bylo v obžalobě uvedeno pod body 1) a 3), ohledně nichž obžalovaný vinu neprohlásil, a které bylo posléze v rozsudku začleněno do jediného bodu 1).
40. Stěžejní námitka obžalovaného směřovala proti uznání na vinu zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2024. Obžalovaný namítal, že na samém počátku trestního řízení, kdy se poškozená obsáhle vyjadřovala, mluvila o násilí, kterého se na ni obžalovaný dopouštěl, jednoznačně uvedla, že se znásilněna necítila. Teprve v pozdějších

výpovědích toto vyjádření změnila, takže až posléze byla použita vůči jednání směřovaného proti poškozené XXX i tato právní kvalifikace.

41. Okresní soud sice neprovedl jako důkaz úřední záznam o podaném vysvětlení ze strany poškozené XXX, ta však nikdy nepopírala, že se tímto způsobem na počátku řízení vyjádřila a během řízení vedeného před soudem opakovaně vysvětlovala, proč se tímto způsobem tehdy vyjádřila, a proč uvedla, že se znásilněná necítila. Zmíněným rozdílným vyjádřením poškozené se tedy okresní soud náležitě zaobíral. V tomto směru byly cíleny i otázky na znalkyni a s uvedeným momentem se v napadeném rozsudku okresní soud logicky a přesvědčivě vypořádal. V této souvislosti lze připomenout i pasáž z výpovědi znalkyně, že samotná poškozená XXX, přitom tato okolnost tak intenzivně vnímaná poškozenou je z pohledu trestněprávního posouzení jednání obžalovaného vcelku okrajová. Obžalovaný namítal, že se poškozená projevila jako XXX, dále pak poukazoval na to, že v samém závěru jejich soužití, které bylo provázáno incidenty a při kterém docházelo k opakovanému zranění poškozené, si nakonec poškozená ještě XXX, které společně objednali. I k těmto momentům se vyjadřovala jak poškozená, tak znalkyně, a okresní soud mohl logicky vyložit, že ani tyto zmiňované okolnosti nemusí vylučovat závěr, že v některých situacích si obžalovaný násilím vynucoval na poškozené pohlavní styk za použití násilí.
42. Jako nepřesvědčivá vyznívá argumentace obžalovaného, že se sice v některých situacích, ať vlivem emocí nebo pod vlivem drog, choval vůči poškozeným násilně, nicméně v oblasti intimního života vůči poškozené XXX nikdy násilí nepoužil. Pokud obžalovaný ve vyhrocených situacích XXX, odmítal akceptovat nesouhlas poškozené, která se nechtěla podvolovat všem jeho přáním, pokud v některých případech byl i pod vlivem drogy, jeví se jako věrohodné tvrzení poškozené, že podobně jako v jiných situacích, ohledně jiných problémů či rozporů, nebyl obžalovaný ochoten akceptovat odlišné stanovisko poškozené a její odmítnutí a své požadavky si vynucoval za použití násilí. Taková úvaha se jeví jako zcela srozumitelná, logická a znalkyně v tomto směru podrobně vyložila, proč v některých situacích mohlo dojít mezi obžalovaným a poškozenou ke konsensuálnímu pohlavnímu styku, zatímco v jiných situacích, kdy chtěla poškozená požadavky obžalovaného odmítnout, reagoval obžalovaný násilím a takto si vynucoval své požadavky v oblasti intimního života.
43. Jako důvodnou neshledal odvolací soud ani námitku obžalovaného vztahující se k postupu stran stíhání obžalovaného pro zmíněný zločin znásilnění. V tomto směru postupovaly orgány činné v trestním řízení v souladu s ustanovením § 160 odst. 6 tr. řádu. Pokud již byl obžalovaný stíhán pro jednání, jehož podstata spočívala v tom, že po určité delší časové období se dopouštěl násilného jednání na poškozené XXX, pak při zjištění, že ve stejném období vůči téže poškozené si vynucoval za použití násilí pohlavní styk, nebylo namístě považovat toto jednání za samostatný odlišný skutek, ve vztahu k němuž by bylo nutno zahajovat trestní stíhání, ale bylo namístě obžalovaného jen na novou právní kvalifikaci upozornit a učinit o tom záznam do protokolu. V této souvislosti lze poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 887/2014 ze 17. 12. 2025, publikované pod č. 17/2015 Sb. rozh. tr., v němž velký senát trestního kolegia Nejvyššího soudu vyjádřil názor, že trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku je trestným činem trvajícím a nejde o trestný čin pokračující tvořený jednotlivými dílčími útoky. V této věci Nejvyšší soud shledal nepřijatelnými požadavky soudu na řádné zahájení trestního stíhání obviněného pro ty části jeho jednání, které nebyly uvedeny v popise skutku v usneseních vydaných policejním orgánem. Usnesení upravené ustanovením § 160 tr. ř. jako jediné lze pokládat za realizaci obviněnému garantovaného práva stíhání jen ze zákonných důvodů (čl. 8 Listiny), to však platí jen tehdy, pokud má jít o skutek nový, pro který dosud trestní stíhání obviněného řádně zahájeno nebylo (v případě pokračujícího trestného činu stran procesního skutku ve smyslu § 12 odst. 12 tr. ř.), kdy je zapotřebí respektovat ustanovení § 160 odst. 5 tr. ř. (vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v § 160 odst. 1, 2 tr. ř.). Jinak je tomu ale v případě téhož skutku, kvalifikovaného jako trvajícím trestným činem, jehož šíře se toliko nově

vymezuje na základě poznatků získaných při objasňování věci. Požadavek na postup podle § 160 odst. 1, 6 tr. ř. je pak důvodný v případě stíhání obviněného pro další (konkurující) trestný čin, je-li jeho skutkový popis, umožňující toto další právní posouzení, obsažen v usnesení, jímž k zahájení trestního stíhání obviněného již došlo. V takovém případě dostačuje postup spočívající v upozornění obviněného na to, že jeho jednání, pro které se trestní stíhání vede, bude dále posuzováno i podle dalšího v úvahu přicházejícího ustanovení trestního zákoníku.

44. Jinak byl obžalovaný v přípravném řízení seznámen s podstatou obvinění, s tím, pro jaké jednání je stíhán a jak je toto jednání právně posuzováno, měl možnost se k věci vyjadřovat, a to jak v přípravném řízení, tak před soudem, a odvolací soud neshledal, že by jeho obhajovací práva byla krácena způsobem, který by vyžadoval zrušení vyhlášeného rozsudku okresního soudu. Jako nadbytečné bylo možné odmítnout i návrhy na provedení dalších důkazů, když podle výrok rozsudku nebyl intimní styk mezi obžalovaným a poškozenou v XXX pokládán za vynucený, další svědci pak nebyli přítomni přímo u posuzovaných událostí.
45. Ve vztahu k posuzovanému skutku uvedenému pod bodem 1) v napadeném rozsudku okresní soud náležitě zohlednil obsah všech provedených důkazů a závěry, které z nich vyvodil, lze pokládat za rozumné a přesvědčivé a vyvozené z logického vyhodnocení provedených důkazů.
46. V případě incidentu v obci XXX dne XXX 2021 utrpěla poškozená XXX. Obžalovaný v zásadě ani tuto okolnost nepopíral, namítal ale, že nešlo z jeho strany o úmyslné jednání, kdy k XXX. S ohledem na intenzitu XXX poškozené a předchozí agresivní chování obžalovaného bylo možné i v tomto spatřovat úmyslné jednání spojené minimálně se srozuměním obžalovaného, že poškozená může utrpět zranění. Na druhou stranu mechanismus tohoto útoku na poškozenou se svou povahou a intenzitou nijak nevymyká jiným případům napadání poškozené ze strany obžalovaného. Naopak v jiných případech šlo o útoky ještě intenzivnější, třeba v podobě XXX. Jestliže v dané situaci obžalovaný poškozenou XXX a ta si XXX, kdy následek byl hodnocen jako prosté ublížení na zdraví, nikoliv jako těžká újma na zdraví, pak tento mechanismus útoku i přes vyvolaný následek se v zásadě nijak významně neodlišuje od jiných případů napadání těžce poškozené. Podle odvolacího soudu tak v daném případě bylo namísto dovést faktickou konzumpci, kdy i tento útok na poškozenou bylo možné podřadit pod jeden ze způsobů týrání poškozené jako osoby žijící s obžalovaným ve společném obydlí ve smyslu posouzení jeho jednání jako zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku.
47. Provedené důkazy bez pochybnosti prokazují, že obžalovaný přiměl poškozenou, aby užívala drogu, kterou obžalovaný opatřil, stejně tak bylo prokázáno, že opakovaně poškozenou fyzicky napadal takovým způsobem, že ji způsobil různá zranění, která si vyžádala lékařské ošetření, a s ohledem na výpověď obžalované a závěry znalkyně se jeví jako věrohodné tvrzení poškozené, že v konkrétně uvedených situacích odmítl obžalovaný akceptovat nesouhlas poškozené s vyžadovanými sexuálními praktikami, a ty si posléze obžalovaný vynucoval za použití násilí. Není přitom samozřejmě vyloučeno, že v některých situacích mohlo dojít ze strany poškozené k dobrovolnému pohlavnímu styku, který si třeba poškozená i pochvalovala, ale zejména v situaci, kdy předcházel konflikt nebo spor mezi obžalovaným a poškozenou, se mohla poškozená rozhodnout požadavky obžalovaného odmítnout, a ten si je pak vynucoval i za použití přímého násilí. V popisu skutku ve vztahu k této právní kvalifikaci se pak neobjevuje soulož, k níž mělo dojít na počátku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou XXX, kdy zejména k této situaci se obžalovaný v rámci své argumentace opakovaně vracel. To, že v průběhu soužití byly XXX které si v závěrečném období poškozená zkoušela XXX, rovněž nějak nevylučuje možnost násilného chování obžalovaného v případech, které poškozená podrobně a přesvědčivě popsala.
48. Dlouhodobé násilné chování obžalovaného se XXX. Podle odvolacího soudu tak okresní soud ve zmíněném bodě důvodně uznal obžalovaného vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kdy ke spáchání tohoto trestného činu obžalovaný ani zásadní výhrady nevznesl, podobně jako k odsouzení pro přečin

nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Míra výhrůžek obžalovaného odůvodňuje kvalifikaci přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, a to v případě XXX, kterým obžalovaný poškozenou ohrožoval. S ohledem na shora uvedené závěry pak byla důvodně použita i kvalifikace zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to ve znění účinném do 31. 12. 2024. Odvolací soud nicméně dospěl k závěru, že nebylo namístě jednání právně posuzovat jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke způsobení XXX, kterou poškozená utrpěla poté, co byla XXX obžalovaným a XXX. Jak bylo uvedeno výše, v tomto případě bylo namístě dovodit, že došlo k faktické konzumpci, takže s ohledem na tento právní názor musel odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného zrušit celý výrok o vině pod bodem 1) napadeného rozsudku a v této části nově rozhodnout.

49. Odvolací soud přitom převzal jako věcně správná skutková zjištění vyvozená okresním soudem použil stejný popis skutku, nicméně vypustil právní kvalifikaci přečinu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, když dovodil, že došlo k faktické konzumpci ve vztahu ke zločinu podle § 199 odst. 1, odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
50. Další část jednání uvedenou původně pod bodem 3) začlenil okresní soud jako součást jediného skutku, nicméně šlo o jednání, které bylo posouzeno odlišně, kdy obžalovaný pohrůžkami nutil obžalovanou, aby výpověď na policii ve vztahu k incidentu z XXX 2021 upravila v jeho prospěch a hrozil XXX. Shodně se závěry vyvozenými v původním rozsudku i toto jednání odvolací soud posoudil jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) tr. zákoníku, nicméně oddělil je jako samostatný skutek.
51. V případě dalších trestných činů, pro něž byl obžalovaný uznán vinným, soud přijal prohlášení viny obžalovaného. Tyto výroky tedy nemohly být ani odvoláním obžalovaného napadeny a ani státní zástupce proti těmto výrokům odvolání nepodal.
52. Předmětem přezkumu, respektive nového rozhodnutí poté, kdy část výroku o vině byla zrušena a odvolací soud nově rozhodl, byl pak výrok o souhrnném trestu, který měl být obžalovanému uložen. Státní zástupce, podobně jako okresní soud v napadeném rozsudku dovodil, že bylo namístě navýšit horní hranici trestní sazby dopadající na nejzávažnější trestný čin o 1/3 s ohledem na ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Okresní soud sice ve výroku citoval zmíněné ustanovení, zároveň však dovodil, že postačuje uložit trest v rámci základní trestní sazby. Přitom souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let a šesti měsíců uložený v rámci trestní sazby od dvou do deseti let je trestem uloženým jen mírně nad polovinou trestní sazby. Za této situace, pokud okresní soud pokládal za postačující trest v takovéto výměře, nebyl důvod, aby aplikoval zmíněné ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku.
53. Státní zástupce sice poukázal na velký počet trestných činů, za něž byl souhrnný trest ukládán, nicméně zmíněné ustanovení se vztahuje jen na případy vícečinného souběhu většího počtu trestných činů. Nejde tedy o pouhý počet jednotlivých trestných činů, ale podstatný je počet skutků, za něž se v tomto případě souhrnný trest ukládá. V posuzované věci se jednalo o trestné činy páchané celkem na třech poškozených, jež se promítly do kvalifikace více trestných činů, pokud však byl trest ukládán v rámci trestní sazby od dvou do deseti let dopadající na nejprísnejší zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (v tehdy účinném znění), pak byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání jen jediného zločinu podle tohoto ustanovení a další zločiny, pro něž byl odsouzen, byly ohroženy nižší trestní sazbou. I s ohledem na skutečnost, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a poprvé mu byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody, nepovažoval odvolací soud za nezbytné, aby byla výměra trestní sazby vyplývající z § 185 odst. 1, odst. 2 tr. zákona v tehdy účinném znění ještě dalším způsobem navyšována a trest ukládán nad horní hranici této trestní sazby.
54. Při rozhodování o trestu však nebylo možné akceptovat námitky obžalovaného v té podobě, jak je uplatnil ve svých podáních. Obžalovaný sice část trestné činnosti doznal, do značné míry však Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

povahu svého jednání vůči poškozeným bagatelizoval. Namítal, že jeho jednání bylo ovlivněno okolnostmi, na které neměl vliv, přitom poukazoval na zneužívání drogy, k jemuž užívání přiměl i poškozenou XXX, a své jednání podával jako výjimečné výbuchy v afektu a mimořádné emotivní jednání. Tato argumentace však není souladná s tím, že stejného jednání se dopouštěl opakovaně či spíše soustavně, a to nejen ve vztahu s první poškozenou, ale opakoval ho i v soužití s dalšími poškozenými, s nimiž navázal vztah později. Intenzita jeho útoku na poškozené byla přitom mimořádně vysoká. XXX, podobně jako další mechanismy útoku byly velmi značné intenzity. Ve prospěch obžalovaného tak jistě bylo možné zohlednit skutečnost, že dříve vedl spořádaný život a dosud nebyl soudně trestán, stejně jako prohlášení viny k řadě jednotlivých trestných činů, nicméně s ohledem na povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, způsob a intenzitu útoků vedených postupně na tři poškozené, závažnost posttraumatické stresové poruchy, která u poškozené XXX neodezněla ani po více než třech letech od události, byly okolnostmi, které bylo namíste adekvátně promítnout do ukládaného trestu, jenž byl ukládán za větší počet trestných činů. Nelze pominout ani skutečnost, že k incidentu v XXX byla volána policie, záležitost začala být policií šetřena, a i poté obžalovaný opakovaně páchal násilí nejen na této partnerce, ale i na partnerkách dalších.

55. S ohledem na uvedené tak dovodil odvolací soud, že je namíste uložit obžalovanému souhrnný trest sice v rámci hranic trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tehdy účinného tr. zákoníku, nicméně blízko samé horní hranice tohoto zákonného rozpětí. Z podnětu odvolání státního zástupce přitom mohl být výrok o trestu změněn v neprospěch obžalovaného a odvolací soud přitom nebyl vázán či omezován původním návrhem obsaženým v odvolání, kde státní zástupkyně navrhovala uložit nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi let. S přihlédnutím ke shora zmiňovaným okolnostem tak odvolací soud dovodil, že za odpovídající a zohledňující rozsah trestné činnosti a intenzitu popsaného jednání i při zvážení zmiňovaných polehčujících okolností je možné považovat nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání devíti let.
56. S ohledem na takovouto výměnu trestu by mohl být obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Odvolací soud však zároveň musel přihlídnout k tomu, že obžalovaný bude poprvé vykonávat nepodmíněný trest odnětí svobody, během stávajícího výkonu trestu byl hodnocen dobře, zapojil se do různých převýchovných programů, těm se úspěšně podrobil. Jde o XXX a není předpoklad, že by nebyl schopen bez problémů vykonávat nepodmíněný trest i v mírnějším typu věznice. Za použití § 56 odst. 3 tr. zákoníku jej proto odvolací soud pro výkon trestu odnětí svobody zařadil do věznice s ostrahou, kde ostatně vykonává trest i v současné době.
57. V návaznosti na zrušený výrok o vině pod bodem 1), kdy v této části odvolací soud nově rozhodl, bylo nutné zrušit i výroky na něj navazující, a to nejen výrok o trestu, ale i výrok týkající se nároku na náhradu škody Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, která hradila výdaje spojené s léčením poškozené XXX po útocích obžalovaného. V novém rozhodnutí rozhodl odvolací soud obdobným způsobem, když této zdravotní pojišťovně přiznal vůči obžalovanému nárok na náhradu nákladů souvisejících se zdravotní péčí o poškozenou po útocích obžalovaného, a to včetně úroků z prodlení.
58. Odvolací soud se dále zabíral výroky, jimiž bylo rozhodováno o nárocích na odškodnění nemajetkové újmy u obou poškozených. V případě XXX mohl odvolací soud akceptovat přiznané bolestné 121 077,40 Kč i odškodnění duševních útrap částkou 128 000 Kč. Okresní soud pak této poškozené přiznal i sumu vyčíslenou znalkyní za ztížení společenského uplatnění, ale odmítl tuto částku navýšit o 20 %.
59. Předloženým znaleckým posudkem ovšem není soud bezvýjimečně vázán a odvolací soud v posuzované věci považoval za nutné zohlednit to, že vyčíslení provedené znalkyní podle metodiky vypracované Nejvyšším soudem vychází v zásadě z představy, že zjištěné omezení v určitých oblastech sociální činnosti zůstane pro poškozenou trvalé a celoživotní, nezmění se a bude ji zatěžovat stejným způsobem až do konce jejího života. Takováto úvaha však nezohledňuje

některá další zjištění vyplývající z provedených důkazů. Znalkyně XXX, která ve znaleckém posudku provedla kalkulaci k vyčíslení odškodnění za ztížení společenského uplatnění, uvedla, že není schopna se vyjádřit k prognóze léčby u poškozené, jde o otázku mimo její obor. Z jiných důkazů lze přitom dovodit, že psychický stav poškozené XXX se od události do současné doby nepochybně významně zlepšil. I když se i v současné době podrobuje léčbě a její obtíže zcela nepominuly, při výslechu u hlavního líčení uvedla znalkyně PhDr. Mgr. Tereza Sejkorová Benešová, že poškozená je XXX, prognóza vývoje zdravotního stavu je u ní dobrá, událost by na ni nemusela mít zásadní celoživotní následky. Ke zdravotnímu stavu poškozené se vyjadřoval i další znalec, psychiatr MUDr. Vlastimil Tichý. I ze znaleckého posudku XXX je přitom zřejmé, že poškozená není trvale vyřazená prakticky z žádné oblasti sociálních činností. V některých oblastech se u ní mohou projevit určité obtíže, nikoliv však nepřekonatelného rázu. Určitá omezení či XXX nebo XXX nepovažoval odvolací soud za natolik zatěžující, aby si vyžádala tak vysoké finanční ohodnocení, jaké jim přiřadila znalkyně.

60. S ohledem na uvedené tak dospěl odvolací soud k závěru, že při novém rozhodnutí bude možné pokládat za dostačující v případě této poškozené přiznat nárok za ztížení společenského uplatnění jen v polovině základní částky, kterou původně stanovila znalkyně, tedy ve výši 376 000 Kč, a spolu s dalšími položkami převzatými z původního rozhodnutí, tak nově poškozené XXX přiznal na odškodnění nemajetkové újmy celkovou sumu 525 077,40 Kč. Se zbytkem nároku na odškodnění nemajetkové újmy pak byla tato poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
61. Poškozená XXX u veřejného zasedání předložila znalecký posudek znalce z odvětví soudního lékařství, který vyčíslil bolestné odpovídající zraněním, která tato poškozená utrpěla. Obžalovaný nicméně u veřejného sedání odmítl udělit souhlas se čtením znaleckého posudku, s jehož obsahem se předem nemohl seznámit. Odvolací soud pak nepokládal za účelné odročovat veřejné sedání jen kvůli výslechu znalce ke způsobu výpočtu bolestného u poškozené XXX, když zmocněnec poškozené mohl posudek opatřit a předložit daleko dříve. Přitom na stejného znalce se obracel už před řadou měsíců v souvislosti s výpočtem bolestného pro poškozenou XXX. Výpočet bolestného v tomto posudku se přitom odlišuje od způsobu, jakým původně bolestné vyčíslil sám zmocněnec.
62. Výše bolestného tak nebyla dosud zcela spolehlivě prokázána, proto odvolací soud neshledal důvody v tomto směru vyhovět návrhu poškozené XXX na přiznání bolestného. Její odvolání jako nedůvodné zamítl, podobně jako odvolání poškozené XXX, pokud se domáhala navýšení přiznané částky oproti rozsudku okresního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 30. září 2025

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. srpna 2024 samosoudkyní
Mgr. Barborou Kocourkovou,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, trvale bytem a doručovací adresa **XXX**

je vinen, že

1)

v období od **XXX** 2023 do **XXX** 2023 v místě společného bydliště v **XXX** se vůči své **XXX** poškozené **XXX**, narozené **XXX**, pod vlivem alkoholu, který požíval každodenně, dopouštěl občasného drobného fyzického násilí spočívajícím ve strkání do ní, v jednom případě po ní hodil i skleněnou misku, aniž by jí přímo ublížil, a dále se dopouštěl různých forem psychického násilí, kdy ji častěji slovně urážel, označoval ji termíny „**XXX**“, dále se před **XXX** opakovaně vyjadřoval ve smyslu, že ji nechce, že by se jí rád zbavil, že ji nemá a nikdy neměl rád, kdy za její přítomnosti své **XXX** sdělil, že když byla schopna **XXX**, proč by se nebyla schopna zbavit i tohoto „**XXX**“, čímž myslel poškozenou, nebo jí vyhrožoval zabitím, dále jí vyčítal, že ho v domácnosti sleduje a špehuje, a požadoval, aby se v rámci domácnosti zdržovala výhradně ve svém dětském pokoji, kdy poškozená vlivem těchto sdělení neopouštěla svůj pokoj, na toaletu, do koupelny a pro jídlo chodila v případě, kdy **XXX** nebyl přítomen v domácnosti, v pokoji se ze strachu před **XXX** zamykala, a to i se svojí **XXX**, kdy na dveře tloukl a nenechával je spát, často ji vyhazoval z bytu, dopouštěl se různých sexistických narážek, kdy jí například sdělil, že by ji „ošukal“, hodnotil rostoucí prsa, kdy jí říkal, že už je má velký a že by si sáhnul, dělal různé schválnosti, zejména překrmoval jejího psa pamlsky, ač ho na to opakovaně upozorňovala, nerespektoval její soukromí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

kdy chodil do koupelny, kde se koupala, dále ji obtěžoval tím, že při vykonávání potřeby na WC se nezavíral, močením v bytě, olizováním hárající feny na intimních partiích,

tedy

týral osobu, která byla v jeho výchově,

2)

v období od XXX 2023 do XXX 2023 v místě společného bydliště v XXX se vůči své XXX poškozené XXX, narozené XXX, pod vlivem alkoholu, který požíval každodenně, dopouštěl drobného fyzického násilí, kdy zhruba dvakrát do týdne do ní strčil, případně ji kopl do nohy, dal jí facku, nebo ji tahal za vlasy, aniž by jí tímto způsobil nějaké zranění, a dále se dopouštěl i různého psychického násilí, spočívajícím zejména v každodenních slovních urážkách, kdy ji označoval jako „XXX“, slovně ji ponižoval, kdy napadal jak její intelekt, kdy jí uváděl, že je XXX, že je schopná pouze škrábat brambory, snižoval její vzhled, kdy jí vyčítal, že je XXX, a to i přesto, že se poškozená XXX, a snažila se přizpůsobit jeho ideálu odbarvením vlasů, uvedl jí, že má XXX, opakovaně vyhrožoval zabitím poté, co neudělala, co po ní požadoval (třeba se s ním nešla dívat na televizi), nebo jí vyhrožoval i jinou újmou, že jí například pomočí hlavu, dopouštěl se různých schválností, kdy se například vymočil do pračky, močil v bytě na koberec, pomočil se v křesle, plivnul do hrnce s uvařenou omáčkou, přičemž prohlásil, že to „žrát“ nebude, poškozená se začala zamykat s XXX v jejím pokoji, vůbec nevyhledávala kontakt s obviněným z důvodu strachu, kdy při zamčení v pokoji docházelo k tomu, že na dveře tloukl a nenechával je spát,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

čímž spáchal

prečin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 1)

prečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku pod bodem 2)

a odsuzuje se

podle § 198 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené XXX, narozené XXX, bytem XXX, částku **XXX**, k rukám XXX, narozené XXX.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX, narozená XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení občanskoprávní.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

1. Náměstkyně okresního státního zástupce v Pardubicích podala dne 2. 5. 2024 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutky, které jsou podrobně specifikovány ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měl obžalovaný dopustit pod bodem 1) obžaloby přečinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 tr. zákoníku, pod bodem 2) obžaloby přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 15. 8. 2024 konáno hlavní líčení, a to v nepřítomnosti obžalovaného dle § 202 odst. 2 tr. řádu. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení okresní soud uzavřel, že se obžalovaný dopustil skutků, kterými byl uznán na vinu tak, jak jsou podrobně popsány ve výrokové části rozsudku.
3. Obžalovaný v přípravném k věci nevyповídal. V přípravném řízení se vyjádřil pouze ke svým osobním, majetkovým a finančním poměrům. Uvedl, že pracuje XXX s průměrným čistým měsíčním výdělkem 30 000 Kč. Jiný příjem nemá. Nepobírá žádné dávky státní sociální pomoci. Vyživovací povinnost má stanovenou na dceru XXX ve výši 4 500 Kč měsíčně. Má dluhy asi 300 000 Kč, ty řádně splácí. Léčí se s XXX, jinak je zdrav. Drogy neužíval a neužívá. Alkohol pije. Denně vypije 4 až 6 piv.
4. Obžalovaný byl z žalovaného jednání bezpečně usvědčován zejména podrobnou svědeckou výpovědí poškozené XXX, svědeckou výpovědí nezletilé XXX, dalšími svědeckými výpověďmi, a to XXX, dříve XXX a XXX, ale i listinnými důkazy a zvukovými nahrávkami, níže podrobněji specifikovanými.
5. Poškozená XXX do protokolu o výslechu svědka v přípravném řízení uvedla, že po odsouzení obviněného v roce 2012 došlo ke zlepšení chování vůči dětem, omezil pití a choval se k nim lépe. Situace se začala zhoršovat před vykááním, ke kterému došlo před XXX v roce 2022, kdy obviněný napadl XXX XXX, kdy ji strženým ručníkem švihnul dvakrát přes hlavu. K XXX se choval nevhodně zejména v době, kdy ona nebyla doma, urážel ji, označoval ji „XXX“. Měl požadavky, aby se nepohybovala volně po bytě, byla výhradně ve svém pokoji, nebo aby byla mimo domácnost a chodila se psem ven. XXX chodila často ven na mnoho hodin, a to za každého počasí. Obviněný pil prakticky denně, a to dost velké množství alkoholu. Ji označoval jako „XXX“ a podobnými urážkami. Docházelo k ponižování, kdy uváděl třeba, že v práci akorát škrábe brambory, že je XXX, že nic nedokázala a podobně. Urážel ji i ohledně vzhledu, kdy uváděl, že je XXX, a to v době, kdy XXX. Ona se snažila přiblížit ideálu, který se mu líbil, ale přesto se dočkala urážek na svůj vzhled. Před XXX 2022 byl XXX vykáán a mimo domácnost byl do XXX 2022. Po návratu opět docházelo k slovním urážkám, opět je vyhazoval z bytu, XXX nutil být ve svém pokoji. V XXX 2023 došlo k fyzické agresi, kdy ji vzbudila ostrá bolest v oblasti hlavy pod okem. Bylo to způsobeno XXX, který po ní hodil mobilní telefon. Měla tam podlitinu a začervenale místo. Druhý den se ptal, co má pod okem, a když mu řekla, že to má od něho, tak jí řekl, jestli chce zmalovat i druhý oko. Při pohybu v domácnosti do ní strkal. Po ulehnutí do postele jí někdy řekl, že smrdí jako tchoř a kopl ji do nohy, to také bylo vícekrát. Tahal ji za vlasy, aby ji vzbudil a mohl jí nadávat, či ji kopnout. Poslední dobou již v ložnici nespala, spala u XXX v pokoji na zemi a před XXX se zamykala. On chodil k pokoji, tloukl do dveří, škrábal, chtěl, aby na to reagoval pes, aby štěkal, aby je tak vzbudil. Dále uvedla, že zcela úmyslně rozšlapával hovínka po bytě, jednou jí je rozetřel do vlasů. Na společné dovolené v XXX na XXX v roce 2023 přišel do chatky, začal je slovně urážet a napadat, pronesl, že když se dokázala zbavit psa, tak proč se nedokáže zbavit i XXX, také pronesl, že radši, než by ho strčil do ní, tak ho bude strkat do nějaké XXX. Pak říkal i výhrůžku, že je zabije a zakončil to tím, že se vymočil doprostřed chatky. XXX začala mít z XXX opravdu velký strach, nechtěla s ním být sama doma a zamykala se ve svém pokoji. V XXX a v XXX byla v pracovní neschopnosti, XXX za ní chodil, budil ji, kopal ji do noh a říkal, že tam leží roztažená jako „XXX“. Dále popisuje, jak hodil po XXX skleněnou misku. Uvádí, že navařila omáčku, XXX řekl, že to žrát nebude a několikrát do té omáčky plivnul. Vymočil se do automatické pračky s vrchním plněním, močil v místnostech na koberec nebo se pomočil v křesle. Bylo to v takové četnosti, že nemůže vyloučit, že to dělal i schválně. Postupně se začala XXX bát, bylo to

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

způsobeno jak uváděným drobným fyzickým násilím, tak i výhrůzkami. Uváděl, že jí rozšlápně hlavu, že by jí jednu nejraději „flákl“. Vyhrůžoval, že jí „pochčije“ hlavu a XXX, že jí vyhodí psa z balkónu. Jeho chování v opilosti je nevyzpytatelné. Byla z jeho jednání v každodenním stresu, trpěla zažívacími problémy. U XXX je patrné, že po jeho odchodu podstatně lépe spí, zlepšila se v prospěchu.

6. U hlavního líčení poškozená svoji výpověď z přípravného řízení zopakovala. Mimo jiné doplnila, že jednání obžalovaného vygradovalo v XXX 2023. XXX XXX obžalovaný slovně napadal. Napadal i ji, že jsou „XXX“. Vždy vše vygradovalo, když byl obžalovaný pod vlivem alkoholu a po telefonátu s jeho XXX. Ji napadal, že se mu „XXX“, že to říkala jeho XXX, kterou svědkyně neviděla 15 let. Obžalovaný, když byl podnapilý, tak ji doma urážel, že je „XXX“, urážel ji, kopal do ní, tahal ji za vlasy. O tom, že na dovolené na XXX jej XXX nahrála, nevěděla. Po dovolené, kde je urážel a např. pomočil chatku, což sama uklidila, se jeho agrese ještě stupňovala. Opět ji urážel, tahal za vlasy, šťouchal do nich. Začaly se s XXX u ní v pokojíčku zamykat. Když jedna chtěla na WC, druhá hlídala. Uvědomila si, jak obžalovaný XXX ubližuje, cítí se za to velmi špatně. I XXX, když šla do školy, jí radila, ať se v pokoji zamkne. Opakovaně se stalo, že močil na jiném místě než na toaletě, např. močil do křesla. Dokonce v XXX 2023 jejich psovi olizoval genitálie. Podala žalobu o rozvod manželství. Zopakovala, že pokud jde o fyzické násilí, tak ji kopal, praštil, tahal za vlasy. V XXX 2023 se probudila s modřinou pod okem, hodil po ní její mobilní telefon. V souvislosti s jednáním obžalovaného vyhledala pomoc intervenčního centra, tam chodila k psychologovi, dále navštěvuje XXX. V péči psychiatra není. Obžalovanému v současnosti nosí poštu. Nechodí za nimi, dnes se ho nebojí. Pokud obžalovaný nepil alkohol, choval se normálně. S dcerou XXX má hezký vztah, ale hodně věcí o obžalovaném se dozvěděla, až když byl vykázán. XXX domluvila návštěvu psycholožky. Dnes již XXX nikam za odbornou péčí nedochází. Když obžalovaného vykázali, dávala si to XXX za vinu, bála se, že se jí bude obžalovaný mstít, měla z toho sny. V současné době nemá strach ze XXX. XXX se zlepšil po jeho vykázání její prospěch. Sexuální narážky na XXX, „že by ji ošukal“, osobně slyšela. Zrekapitulovala, že v období uvedeném v obžalobě obžalovaný užíval alkohol denně. Fyzické násilí bylo tak dvakrát do týdne. Verbální urážky byly každý den.
7. U hlavního líčení byla postupem dle § 102 odst. 2 tr. řádu přečtena svědecká výpověď poškozené nezletilé XXX z přípravného řízení.
8. Svědkyně nezletilá XXX uvedla, že první problémy začala vnímat okolo jejích XXX let, XXX požadoval, aby se nepohybovala volně po bytě, začal chtít, aby se nebavila před ním s XXX. Postupně chtěl, aby byla pouze výlučně ve svém pokoji, vyžadoval, aby trávila dost času mimo domov, aby chodila ven se psem. Docházelo k tomu zejména v době, kdy byl XXX pod vlivem alkoholu, kdy pije prakticky každodenně. Nebylo výjimečné, že byla se psem venku i 5 či 6 hodin, a to za každého počasí. Když porušila zákaz a šla se třeba napít, či si vzít něco k jídlu, tak XXX na ni začal hned křičet, že ho odposlouchává, sleduje a vyčítal jí, že narušuje jeho soukromí. Nadával jí, uváděl, že je „XXX“. To bylo v době okolo jejích XXX let. Ponižoval ji ohledně vzhledu, občas na ní něco zkritizoval, řekl, že XXX. Nerespektoval její soukromí, chodil jí do koupelny. Míval nevhodné poznámky ohledně sexu, kdy řekl, že má už velký zadek nebo velká prsa a že by si sáhnul. Jednou jí řekl, že by ji „ošukal“. Vůči ní a XXX se dopouštěl různých naschválů, překrmoval psa pamlsky, pes pak měl třeba zažívací problémy či přibýval na váze. Když se fenka doma vykakala, tak XXX vzal to hovínko a XXX, která v tu dobu spala, ho rozetřel po vlasech, nebo ho schválně rozšlapával po bytě. K fyzickému násilí uvedla, že někdy v XXX letech dostala pěstí do hlavy, pak to bylo ještě jednou asi v jejích XXX letech, kdy dostala úderů více. Později již žádný přímý úder nedostala, ale otec jí často tímto vyhrožoval, kdy proti ní napřáhl ruku, jen aby ji takto zastrašoval. Měla z XXX strach, bála se ho a bojí až do současné doby. Jednou se stalo, že po ní hodil skleněnou misku, dost těžkou, našťestí ji zachytila před hlavou. Jeden incident, u kterého byla policie, byl, že ji XXX sešvihal ručníkem. Společné soužití se zcela vystupňovalo zhruba posledního půl roku, kdy se začala ve svém pokoji zamykat. Postupně s ní byla i XXX a zamykaly se před XXX. Bály se jeho

slovních výpadů, případně i fyzických napadení. Otec v tu dobu hodně pil a byl opravdu více konfliktní a hrubý. Chodil ke dveřím pokoje, na tyto škrábal prsty, na což reagoval pes a štěkal, nebo na uzamčené dveře tloukl, opět tam byla reakce psa a nenechával je v klidu. Toto dělal i v noční době. K XXX se nechoval hezky, urážel ji sprostými nadávkami, nejčastěji „XXX“, občas jí i vyhrožoval. Křičel na XXX, že jí půjde rozšlápnout hlavu nebo, že jí „pochčije“ hlavu a pak se vymočil doprostřed chatky, když byli na dovolené na XXX. Rodiče se hádali dost často. Fyzické agrese XXX vůči XXX byla přítomna pouze jednou, kdy XXX napadl ji a stejně bil i XXX. XXX zakazoval, aby se s ní bavila. Jednou si XXX stěžovala, že po ní XXX hodil telefon, když usnula na gauči. Zasáhl ji někam na oko a měla tam pak modřinu. Když je v domácnosti mýjel, tak do nich strkal. V podnapilosti se doma i několikrát pomočil, čůral do skříně, jednou se pomočil v křesle a měl se snad XXX se vyčůrat i do pračky. Párkrát řekl, že ji zabije, neříkal jak. Jednou na dovolené na XXX (asi v XXX 2023) řekl matce, že když se zbavila psa, tak že by se měla zbavit i toho „XXX“ (myslel tím ji). Dříve měla problémy se spánkem, nyní, když s nimi XXX není, usíná normálně, v noci se nebudí. Pozitivně se nepřítomnost XXX podepsala i v rámci školního prospěchu, výrazně se zlepšil. Pozitivní pro ni je, že může doma žít normálním životem, normálně se bavit s XXX, volně se pohybovat bez toho, aniž by na ni někdo křičel, nadával jí, ponižoval. Společně s XXX byly v intervenčním centru, kde řešila problémy s psychologkou, ale pak to řešit nechtěla, byla tam asi třikrát.

9. Shora uvedené svědecké výpovědi obou poškozených korespondují s výpovědí XXX, dříve XXX a XXX, XXX poškozené XXX a obžalovaného.
10. Svědkyně XXX, dříve XXX u hlavního líčení uvedla, že s XXX, XXX i XXX má dobré vztahy. S XXX nemá žádný vztah, viděla ho naposledy loni v XXX. S rodiči nežije ve společné domácnosti cca 6 let. Popsala závadové chování XXX na dovolené na XXX v roce 2023, kterému byla osobně přítomna. XXX XXX nadával „XXX“, když byl pod vlivem alkoholu. XXX na dovolené nadával a vyhazoval ji z chatky. Viděla i XXX s modřinou u oka, a to před dovolenou na XXX. XXX jí řekla, že XXX po ní hodil mobilní telefon. XXX se jí svěřila, co se dělo doma. Volají si každý den. Věděla od XXX, že se s XXX před otcem zamykaly. XXX chodila k psychologce. Věděla od XXX, že otec močil na jiném místě než na WC. Věděla od XXX i XXX o sexuálních narážkách na XXX. Věděla o nevhodném chování obžalovaného vůči jejich psovi. XXX se po odchodu otce z domácnosti zlepšila.
11. Svědek XXX u hlavního líčení potvrdil, že s XXX a oběma XXX má dobré vztahy. S XXX nemá žádný vztah, viděl ho naposledy asi před 2 lety. On sám opustil společnou domácnost již v roce 2018. Na vlastní oči závadové chování XXX neviděl, jen po telefonu slyšel skřeky XXX, když byl opilý. Věděl od XXX, že XXX vyhazuje z bytu, zakazoval jí jíst, nadával jí, ponižoval, XXX měla modřinu u oka. XXX měl XXX říkat, že je tlustá, že smrdí. XXX chodila k psychologovi. Věděl o závadovém chování XXX vůči psovi v domácnosti a o jeho problematickém močení. Od té doby, co XXX opustil domácnost, jsou XXX i XXX klidnější, vyrovnanější.
12. U hlavního líčení byly provedeny i následující listinné důkazy.
13. Zranění, které poškozená utrpěla u oka, je dokladováno fotografiemi.
14. Ze zprávy SKP-Centra, o. p. s., Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím ze dne 16. 11. 2023, vyplývá, že poškozená XXX se stala poprvé klientkou dne XXX 2012, dále pak XXX 2022, kdy popisovala ze strany svého XXX psychické i fyzické napadání. Dne XXX 2022 byl manžel ze společné domácnosti policií vykázán. Služby byly ukončeny dne XXX 2022. Klientkou se stala opět dne XXX 2023 s tím, že XXX se vrátil do domácnosti na začátku XXX 2022, znovu ve větší míře pije alkohol a opět je psychicky i fyzicky napadá, zamykají se v pokoji.
15. Ze zprávy Magistrátu města Pardubic, Odboru sociálních věcí, Oddělení sociálně právní ochrany dětí (dále jen OSPOD) ze dne 13. 12. 2023 se podává, že s rodinou spolupracují již dlouhodobě, vždy bylo řešeno nevhodné chování XXX vůči XXX a nezletilé XXX, zejména v souvislosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

s požíváním alkoholu. Jednání XXX se stupňovalo. XXX ho vždy omlouvala a jeho jednání bagatelizovala. V roce 2022 došlo ke zhoršení, znovu vyhledala pomoc policie a začala spolupracovat s intervenčním centrem. Po opakovaném soudním vykázání se nakonec otec vrátil zpět do společné domácnosti. Navazoval v domácnosti takové situace, kdy se nezletilá s XXX zamykaly v dětském pokoji. Na XXX bylo neustále apelováno, aby nevhodnou situaci řešila. XXX s nimi nikdy nespolečně pracoval, na předvolání nereagoval. V současné době je při jednání s XXX patrné, že terapeutická sezení jí pomohla k tomu, aby našla sílu nevhodnou situaci doma řešit. Nezletilá uvádí, že se jí doma velmi ulevilo.

16. Z usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 15. 11. 2023, č. j. 7 C 312/2023-19 plyne, že soud nařídil předběžné opatření, kterým obžalovaného vykázal ze společné domácnosti na období od 21. 11. 2023 do 21. 12. 2023. Z usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 9. 1. 2024, č. j. 7 Nc 3201/2023-4 pak vyplývá, že řízení o prodloužení doby trvání předběžného opatření bylo zastaveno, neboť navrhovatelka vzala svůj návrh zpět. Z žaloby o rozvod manželství ze dne 23. 10. 2023 je patrné, že ji podala poškozená XXX téhož dne u nadepsaného soudu. Z jejího obsahu je mimo jiné zjevné, že se před obžalovaným musí s XXX zamykat. Z protokolu o jednání před Okresním soudem v Pardubicích ze dne 21. 3. 2024 ve věci sp. zn. 7 C 312/2023, vyplývá, že poškozená XXX vypověděla, že od vykázání se XXX do bytu již nevrátil. Z dosud nepravomocného rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2. 7. 2024, č. j. 7 C 312/2023-50, vyplývá, že manželství XXX a XXX bylo rozvedeno. Z citovaného rozsudku se podává, že z úředních záznamů Policie ČR, Obvodního oddělení Pardubice 2 ze dne XXX 2012, XXX 2012, XXX 2022 a XXX. 2023 měl soud za zjištěné, že obžalovaný (XXX) byl opakovaně vykázán ze společného obydlí XXX, když se dopouštěl, zejména po požití alkoholu, útoků jak slovních, tak fyzických vůči XXX a XXX, omezoval jim pohyb po bytě, zakazoval jim jíst, sprchovat se a chodit na toaletu, vyhrožoval jim fyzickou likvidací. Z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 4. 2024, č. j. 19 P 55/2012-157 vyplývá, že soud schválil dohodu, že se nezletilá XXX po dobu před i po rozvodu manželství rodičů svěřuje do péče matky. Otci bylo určeno výživné ve výši 9 000 Kč.
17. Ze zprávy společnosti energieia o.p.s., (en centrum) ze dne 19. 12. 2023 je zřejmé, že poškozená XXX se obrátila na jejich centrum dne XXX 2023 s cílem změnit své dosavadní fungování, roli oběti v disfunkčním manželství. Kromě jiného zde poškozená uváděla, že z obavy o své i XXX bezpečí se odstěhovala do pokojíčku k XXX, kde se zamykaly, popisovala chování XXX pod vlivem alkoholu jako nestabilní a nevyzpytatelné.
18. Ze zprávy Základní školy XXX ze dne XXX 2024 mimo jiné vyplývá, že poškozená XXX je letos mnohem vyrovnanější i prospěchově se mírně zlepšila.
19. Z „Otázek SARA DN“ sepsaných dne XXX 2023 PČR, ÚO XXX, Oddělením obecné kriminality SKPV, je mimo jiné patrné, že od XXX 2023 jsou proti XXX a XXX vedeny četnější fyzické ataky – facky, strkání. V přítomnosti obžalovaného XXX se obě uvedené od XXX 2023 zamykají v dětském pokoji, aby předešly jeho agresivnímu chování. XXX vypije denně 24 piv (0,5l) a menší množství tvrdého alkoholu. Z úředního záznamu o incidentu se znaky domácího násilí sepsaný PČR ÚO XXX, Oddělením obecné kriminality SKPV dne XXX 2023 mimo jiné vyplývá, že dne XXX. 2023 v XXX hod. bylo přijato oznámení o incidentu se znaky domácího násilí.
20. Z detailů deliktu, údajích o přestupcích je zjevné, že incidenty z XXX. 2022, XXX 2019, XXX. 2022, řešila PČR. Obžalovaný byl většinou pod vlivem alkoholu.
21. Z příkazu Úřadu Městského obvodu XXX ze dne XXX 2022, který nabyl právní moci dne XXX, plyne, že obžalovaný byl uznán vinným přestupkem proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 251/2016 Sb., kterého se měl dopustit tím, že dne XXX 2022 v opilosti (3,32 promile) napadl nezletilou XXX opakovanými údery ručníkem do těla a minimálně 2 údery pěstí do hlavy. Byla mu uložena pokuta ve výši 15 000 Kč.

22. Ze spisu Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 2 T 117/2012 byly k důkazu provedeny rozsudek ze dne 14. 9. 2012, č. j. 2 T 117/2012–249, ze kterého se podává, že obžalovaný byl odsouzen za závadové jednání spáchané vůči své XXX v období od roku 2005 do roku 2012. Jednání ve stručnosti spočívalo v tom, že poškozené vyhrožoval zabitím, někdy ji napadal fyzicky např. taháním za vlasy, kopy, úderem otevřenou dlaní do obličeje, v noci ji bezdůvodně budil, ponižoval vulgárními výrazy, zabraňoval jí přístupu na toaletu, odpíral jí přístup k potravinám, jednání se odehrávalo pod vlivem alkoholu a před nezletilými dětmi, vygradovalo v roce 2012 úderem otevřenou dlaní a pokusem o úder PET lahví. Jednáním spáchal zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, podmíněně odložený na zkušební dobu 5 let za současného stanovení dohledu a povinnosti zdržet se požívání alkoholických nápojů a podrobení se vhodnému programu psychologického poradenství. Dále mu bylo uloženo protialkoholní ambulantní léčení a trest propadnutí věci. Usnesením nadepsaného soudu ze dne 13. 9. 2018, sp. zn. 2 T 117/2012 bylo rozhodnuto, že se odsouzený osvědčil a usnesením nadepsaného soudu ze dne 1. 2. 2001, č. j. 2 T 117/2012-410 bylo rozhodnuto o ukončení ochranného léčení protialkoholního ve formě ambulantní. Z protokolu o veřejném zasedání ze dne 1. 2. 2021 se podává, že ošetřující lékařka odsouzeného navrhla ukončit ochranné léčení pro bezúčelnost.
23. K důkazu bylo u hlavního líčení provedeno i CD se zvukovými nahrávkami, které byly pořízeny XXX na mobilní telefon ohledně chování obžalovaného na dovolené na XXX v roce 2023. Z uvedených nahrávek je zřejmé, že obžalovaný svoji XXX nazývá vulgárními výrazy, o XXX mluví hrubě, a kromě jiného uvádí: „čuby se zbavíš a toho pubertáckýho sráče ne“.
24. Okresní soud uzavřel, že veškeré provedené důkazy, které jsou v podrobnostech rozebrány shora, tvoří ucelený řetězec usvědčujících důkazů, které jednoznačně v tomto konkrétním případě usvědčují právě obžalovaného. Tento pod bodem 1) obžaloby jednak týral osobu v jeho výchově (svoji XXX) a pod bodem 2) obžaloby týral i osobu žijící s ním ve společném obydlí (XXX).
25. Lze konstatovat, že poškozená XXX vypovídala u hlavního líčení spontánně a logicky provázaným způsobem, obsahově shodně s přípravným řízením. Poškozená detailně popsala zlé nakládání obžalovaného k ní a k XXX. Spontánní projev poškozené u hlavního líčení svědčil o věrohodnosti její výpovědi. Navíc nutno dle soudu připomenout, že poškozená byla v přípravném řízení i u hlavního líčení poučena o trestněprávních následcích křivé výpovědi, křivého obvinění či pomluvy. Jen těžko si lze dle okresního soudu představit, že by obžalovaného svého bývalého manžela a otce jejich dětí křivě obvinila, vědoma si toho, že bude muset vypovídat (i o zcela osobních záležitostech), na policii, u soudu. Navíc, jak již bylo uvedeno, vypovídala v průběhu celého trestního řízení zcela konstantně.
26. Dále nutno uvést, že poškozená XXX i poškozená XXX se svěřily o zlém nakládání obžalovaného vůči nim XXX. Jejich výpovědi spolu navzájem korespondují. Oba svědci shodně potvrdili i to, že ví o problematickém močení obžalovaného i o nevhodném chování vůči psovi. Oba shodně též uvedli, že se obě poškozené po opuštění domácnosti obžalovaným zlepšily. Svědkyně XXX navíc byla osobně přítomna jednání obžalovaného na dovolené na XXX v XXX 2023. Svědkyně popsala vulgární nadávky obžalovaného vůči XXX, popsala, že obžalovaný pil, vyhazoval XXX z chatky.
27. K chování obžalovaného vůči XXX i jí samotné se podrobně vyjádřila i poškozená XXX v přípravném řízení. Ve stručnosti lze shrnout, že detailně popsala závadové jednání obžalovaného vůči ní, včetně toho, že jednání obžalované vygradovalo poslední půl rok, kdy se začala ve svém pokoji zamykat, zamykala se s ní i XXX. Popsala drobné fyzické ataky spočívající např. ve strkání, dále nadávky obžalovaného vůči ní, včetně výhrůžek, popsala sexuální narážky obžalovaného vůči ní, též se vyjádřila k problematickému močení obžalovaného a nevhodnému chování obžalovaného k jejich psovi. Též podrobně popsala závadové chování obžalovaného k její XXX, konkrétní fyzické a psychické agresivní chování obžalovaného.

28. Lze shrnout, že svědecké výpovědi obou poškozených, podpořené svědeckými výpověďmi dvou svědků korespondují s provedenými listinnými důkazy a jsou podpořeny i zvukovými nahrávkami z dovolené na XXX 2023.
29. Právní kvalifikace obou přečinů, užitá v obžalobě a převzatá do rozsudku v plném rozsahu, týkající se jednání obžalovaného vůči dceři i jeho manželce, odpovídá charakteru jednání obžalovaného, jeho ztotožnění se s tím, jak se k XXX i XXX choval, jakou zejména psychickou bolest jim způsoboval. Zavadové chování obžalovaného pod vlivem alkoholu rozhodně nelze považovat ve vztahu k osobnosti obžalovaného za jednání, které by ho mělo vyvinut z týrání svěřené osoby, či osoby blízké žijící s ním ve společné domácnosti, když nepochybně i s ohledem na svou povahu a své rozumové či vývojové indispozice musel alespoň v nepřímém úmyslu být srozuměn s tím, že takovýmto jednáním způsobuje poškozeným příkoří a bolest v takové intenzitě a četnosti. Navíc musel být srozuměn s tím, že takové jednání je nejen hrubé, ale i bezcitné. Taktéž již měl osobní zkušenost s obdobným charakterem svého jednání z minulosti, za které již byl odsouzen. Citovaný rozsudek, byť k němu nelze fakticky přihlížet, svědčí o osvojených zavadových vzorcích chování obžalovaného k osobám sdílejícím s ním společné obydlí, osobám v jeho výchově.
30. Dle okresního soudu jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaných přečinů. Obžalovaný svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přečinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 tr. zákoníku, neboť ojedinele fyzicky napadal nezletilou dceru strkáním, hozením misky, nezletilá měla strach z fyzického útoku i s ohledem na předchozí jednání obžalovaného, ale zejména psychické působení obžalovaného na poškozenou, kdy jí vulgárně nadával, vyjadřoval se tak, že ji nechťel, zakazoval jí vycházet z pokoje, vyhazoval ji z bytu ven, zakazoval jí mluvit s matkou, ponižoval ji, dělal naschvály, kdy poškozená měla v důsledku jeho chování problémy se spánkem, je třeba jako celek považovat za zlé nakládání, neboť jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, a toto jednání pocítovala poškozená jako těžké příkoří. Obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, neboť svoji XXX fyzicky napadal a psychicky týral tak, jak je uvedeno ve skutkové větě, kdy uvedené jednání stejně jako u poškozené XXX se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí.
31. Z ustálené judikatury plyne, že za „týrání“ je považováno takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s osobou blízkou nebo jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, jímž pachatel se zřetelem k formě použitého násilí a jeho následků projevuje hrubší stupeň necitelnosti a bezohlednosti, takové jednání se vyznačuje určitou trvalostí popřípadě i soustavností, přičemž se nevyžaduje, aby blízké osobě vznikla újma na zdraví, ale musí jít o jednání, které blízká osoba pro jeho hrubost, bezohlednost nebo bolestivost pocítoje jako těžké příkoří (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 2 Tz 1/83).
32. Vzhledem k citované definici „týrání“ lze konstatovat, že šlo o jasné převažující vymezení role agresora (obžalovaného) a obětí (poškozených).
33. V projednávaném případě je nepochybné, že obžalovaný se opakovaně ve vztahu k poškozené XXX a poškozené XXX dopouštěl zcela hrubého a necitelného jednání, když opakovaně poškozené fyzicky (byť nikoli surově, spíše drobněji) atakoval. Navíc je opakovaně ponižoval, vulgárně jí nadával, vyhrožoval jí, dopouštěl se různých schválností (např. s močením, vůči psovi), narážek, což vedlo k tomu, že obě poškozené se před ním zamykaly v dětském pokoji, poškozená XXX na toaletu, pro jídlo a do koupelny chodila, když obžalovaný nebyl přítomen v domácnosti. Obě se obžalovaného bály.
34. Jednání obžalovaného poškozené vnímaly úkorně, obě vyhledaly odbornou péči intervenčního centra, psychologa. Poškozená XXX navíc vyhledala péči občanské poradny. Obě se poté, co obžalovaný opustil společnou domácnost, zklidnily, u nezletilé poškozené se zlepšil i prospěch ve škole.

35. Jako forma zavinění byl shledán u obou trestných činů minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájmy chráněné tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn.
36. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný v přípravném řízení k věci nevyprovídal a k hlavnímu líčení se nedostavil, soud neměl možnost seznámit se s jeho obhajobou.
37. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
38. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
39. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že pracuje jako vozmistr u Českých drah s průměrným čistým měsíčním výdělkem 30 000 Kč. Jiný příjem nemá. Nepobírá žádné dávky státní sociální pomoci. Vyživovací povinnost má stanovenou na XXX ve výši 4 500 Kč měsíčně. Má dluhy asi 300 000 Kč, ty rádně splácí. Léčí se s XXX. Jinak je zdrav. Drogy nežíval a neužívá. Alkohol pije.
40. Obžalovaný má jeden záznam v rejstříku trestů, a to odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. 9. 2012, č. j. 2 T 117/2012–249 (citováno v odstavci 22). V evidenci přestupků má dva záznamy, jeden pro shora uvedený přestupek (citovaný v odstavci 21), druhý ze dne 3. 1. 2024 pro přestupek podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., za který mu byla uložena pokuta 5 000 Kč.
41. Obžalovanému nesvědčila žádná polehčující okolnost. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného považuje soud za vysokou, neboť porušil především zájem společnosti na ochraně nezletilých a osob blízkých před zlým nakládáním. Přitěžující okolností je spáchání dvou trestných činů.
42. Soud ukládal obžalovanému trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Soud ukládal trest dle přísnější právní kvalifikace, a to dle § 198 odst. 1 tr. zákoníku. Za přiměřený má soud trest odnětí svobody v délce trvání 2 let, tedy stále v první polovině zákonné trestní sazby, která činí 1 rok až 5 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu je možné uvažovat ještě o výchovném trestu, neboť fakticky nelze k jedinému odsouzení obžalovaného v opisu rejstříku trestů přihlížet. Trest byl tedy uložen jako podmíněný. Zkušební doba byla s ohledem na charakter jednání obžalovaného uložena delší, a to v trvání 4 let, když zákonné rozmezí je 1 až 5 let. Dále bylo obžalovanému uloženo, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení dle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.
43. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se do trestního řízení připojil pouze opatrovník nezletilé poškozené, a to s částkou 400 000 Kč. Z nároku této poškozené (obsahu vyjádření) vyplývá, že svůj požadavek mimo jiné opírá o charakter a intenzitu jednání obžalovaného, které ji zasáhlo. Je tedy patrné, že uplatňovala nárok na nemajetkovou újmu zásahem do jejích osobnostních práv.
44. V daném případě došlo nepochybně k zásahu do osobnostní sféry nezletilé poškozené XXX, a to za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je upravena v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy

podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu.

45. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se podává, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. V projednávaném případě není třeba provádět žádné další dokazování, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.
46. Z těchto předestřených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která mu vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíd postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014). O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozené. Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit. U poškozené nezletilé se jednalo o zásah do její osobní integrity v důsledku necitlivého a násilného chování obžalovaného, kdy následky vyplynuly nejen z výpovědi poškozené a její XXX, ale jsou dokumentovány i listinnými důkazy, např. zprávou školy, zprávou OSPOD atd.
47. Soud tedy uzavřel, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2 a § 2956 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalovaného došlo i k hrubému a zavrženíhodnému zásahu do základních práv poškozené, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení jejich důstojnosti ve značné míře. Nepochybně se jednalo o způsobení duševních útrap poškozené. Nelze též odhlédnout od sekundární újmy, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení.
48. Vzhledem k charakteru, četnosti útoků a době páchání vymezené v popisu skutku (necelých 6 měsíců) vůči poškozené XXX, bylo rozhodnuto o přiznání nemajetkové újmy ve výši XXX. Tato částka se jeví v souladu i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti, když nezatěžuje obžalovaného neúnosně. Lze předpokládat, že uvedenou částku nebude obžalovaný schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené po určitou část svého života. Vzhledem k tomu dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud poškozené přiznal částku ve shora uvedené výši. Se zbytkem jejich nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 15. srpna 2024

Mgr. Barbora Kocourková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. září 2024 samosoudkyní Mgr. Barborou Kocourkovou,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, trvalý pobyt XXX

je vinen, že

dne XXX 2024 kolem XXX hodin v XXX, v pokoji na posteli, kam si lehl ke XXX, za účelem sledování filmu na notebooku, ji začal osahávat XXX, na což poškozená reagovala slovy, ať toho nechá, a odstrčením jeho ruky, kdy na tento její odpor nereagoval, znovu ji osahával, tentokrát přes XXX, přičemž se jí dotazoval, zda někdy pomyslela na to, že by spolu mohli mít pohlavní styk, a ve chvíli kdy poškozená vstala z postele a oblékla si XXX, vyskočil z postele, chytil ji ze zadu kolem pasu, pevně se k ní přitiskl a začal ji znovu osahávat XXX, a tohoto svého jednání zanechal až poté, co dostal od poškozené úder otevřenou dlaní do obličeje,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

přechin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Pazderková.

Podle § 81 odst. 1 a § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let** a nad obžalovaným se současně vyslovuje **dohled**.

Odůvodnění:

1. Okresní státní zástupce v Pardubicích podal dne 28. 6. 2024 obžalobu na obviněného (nyní obžalovaného) XXX pro jednání blíže popsané ve výrokové části rozsudku, spočívající ve stručnosti v tom, že XXX osahával XXX, na což poškozená reagovala slovy, ať toho nechá, odstrčením ruky, kdy na tento odpor obžalovaný nereagoval, znovu ji osahával, XXX, přičemž se jí zeptal, zda někdy pomyslela na to, že by spolu mohli mít pohlavní styk, ve chvíli kdy poškozená vstala z postele, oblékla si XXX, vyskočil z postele, chytil ji zezadu kolem pasu, pevně přitiskl a začal ji znovu osahávat XXX, jednání zanechal až poté, co od poškozené dostal úder otevřenou dlaní do obličeje. Předmětným jednáním se měl obžalovaný dopustit přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Obžalovaný u hlavního líčení před soudem prohlásil vinu skutkem dle podané obžaloby a výroku o vině rozsudku v plném rozsahu. Obžalovaný byl soudem seznámen s důsledky prohlášení viny. Soud usnesením ve smyslu § 206c tr. řádu rozhodl, že prohlášení viny obžalovaného přijímá a že se dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neprovede. Okresní soud konstatuje, že prohlášení viny obžalovaným bylo v souladu se skutkovým stavem, který vyplýval z trestního spisu. V rámci právní kvalifikace žalovaného přečinu lze uvést soulad prohlášení viny obžalovaného s ostatními důkazy z trestního spisu. Obžalovaný naplnil protiprávním jednáním výroku o vině rozsudku všechny znaky skutkové podstaty uvedeného přečinu. Obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čímž spáchal přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku.
3. Jako forma zavinění byl shledán u žalovaného přečinu úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný si musel být dobře vědom protiprávnosti svého jednání, kdy porušil zájem společnosti na právu ženy svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě.
4. V rámci stanovení druhu a výměry trestu okresní soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání činu, jeho postoj k trestnému činu a prohlášení viny. Konečně okresní soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
5. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
6. Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že je XXX, pracuje na XXX. Průměrně měsíčně si vydělá asi 25 000 – 30 000 Kč čistého. Jiný zdroj příjmu nemá. Sociální dávky nepobírá, invalidní důchod též ne. Je zdravý. Na doručovací adrese žije s XXX, jsou tam v nájmu. XXX, která platí nájemné, platí asi 7 000 – 8 000 Kč měsíčně. Nemá žádný majetek. Má dvě exekuce, dluhy jsou do 100 000 Kč. V insolventi není. Alkohol pije občas. Je uživatel marihuany, a to od 15 let. V poslední době ji kouří dvakrát do týdne. Většinou ji získává darem, neplatí za ni. Jiné návykové látky neužívá. V minulosti užíval pervitin, bylo to naposledy při té události, která je zde dnes projednávána. Rok a půl před událostí jej neměl, a před tím ho užíval asi rok, až rok a půl. Užíval ho nosem, jednou dvakrát do týdne. Vyživovací povinnost nemá. Není napsaný v rodném listě dítěte, bude to s bývalou přítelkyní řešit soudně. Peníze dává bývalé přítelkyni na dítě dle potřeby.

7. Polehčující okolností u obžalovaného bylo prohlášení viny, které je soud povinen hodnotit v druhu a výměře trestu podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Dále mu polehčuje i projevená lítost. V opisu z evidence rejstříku trestů má jeden záznam, a to trestní příkaz Okresního soudu v Chrudimi ze dne 7. 12. 2021, sp. zn. 6 T 106/2021, kterým byl odsouzen za pokračující přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, pokračující přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku a přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 20 měsíců. Usnesením Okresního soudu v Chrudimi ze dne 24. 1. 2024, č. j. 6 T 106/2021–199, které nabylo právní moci dne 6. 3. 2024, bylo rozhodnuto o prodloužení zkušební doby o 18 měsíců, tj. do 18. 3. 2025, za současného stanovení dohledu. Ač má obžalovaný v opisu z evidence přestupků pouze 1 záznam, a to příkaz města Chrast ze dne XXX 2022, č. j. XXX, který nabyl právní moci dne XXX 2022, kdy mu bylo uloženo napomenutí za přestupek proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb. (jednání spočívalo v opakovaných úderech pěstí do hlavy poškozeného, kdy mu způsobil otok levého víčka), byl obžalovaný projednán i Magistrátem města Pardubic. Konkrétně příkazem ze dne XXX 2023, č.j. XXX, který nabyl právní moci dne XXX 2023, byl postižen za přestupek, kdy řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, v jeho dechu bylo zjištěno 0,6‰, dále byl pozitivně testován orientačním testem a THC. Navíc řídil vozidlo a nebyl držitelem příslušného oprávnění. Byla mu uložena pokuta 28 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 14 měsíců.
8. Přítěžující okolností je obecná recidiva, navíc se obžalovaný předmětného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, byť usnesení o prodloužení zkušební doby nebylo v době spáchání projednávané trestné činnosti v právní moci. Nicméně pokud usnesení o prodloužení zkušební doby nabylo právní moci 6. 3. 2024, musel si jej odsouzený převzít 2. 3. 2024 a nyní projednávané jednání spáchal XXX 2024, konkrétně v XXX hodin. O přístupu obžalovaného dodržovat právní normy dle soudu svědčí i jeho přestupková jednání. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného v nyní posuzované věci považuje soud za nikoli bagatelní, neboť porušil především zájem společnosti na ochraně člověka se svobodně rozhodovat o svém pohlavním životě. Soud ukládal obžalovanému trest dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Za přiměřený má soud trest odnětí svobody v délce trvání 1 roku, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, která činí 6 měsíců až 5 let. Za této situace dospěl soud k závěru, že z hlediska naplnění účelu trestu je možné uvažovat ještě o výchovném trestu. Trest byl tedy uložen podmíněný, a to zejména s ohledem na okolnosti případu a následky v životě poškozené. Zkušební dobu soud stanovil v délce 3 let, tedy v polovině zákonné sazby, když její délka může být 1 až 5 let. Při hodnocení zásadních okolností pro ukládání trestu pak okresní soud neopomněl zohlednit i skutečnosti vyplývající z výpovědi poškozené, která u hlavního líčení (cca 6 měsíců od projednávané události) uvedla, že žije s obžalovaným ve společné domácnosti, nemá z něj strach. Omluvil se jí. Pomoc odborníka nevyhledala. Jednání obžalovaného nemělo vliv na její osobní, pracovní život. Lze shrnout, že s ohledem na to, že se obžalovaný dopustil jednání ve zkušební době podmíněného odsouzení a jedná se o osobu, která porušuje právní normy, byl mu uložen i dohled probačního úředníka. Navrhovaný trest obecně prospěšných prací se soudu s ohledem na charakter trestné činnosti jevil jako zcela neadekvátní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch

obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Pardubice 30. září 2024

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 31. prosince 2024 podle § 314e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. ř.“), následující

trestní příkaz:

Obviněný XXX, narozený dne XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX 2024 v době od XXX hod. do XXX hod. v XXX, konkrétně v prostoru její XXX, kde byl zaměstnán jako XXX, se na pojezdě židli přisunul zezadu k poškozené XXX, narozené XXX, která je zde zaměstnaná jako XXX, a přes oblečení ji začal osahávat XXX a snažil se jí v XXX, přičemž měl obnažený a ztopořený penis, a silně ji stiskl svými stehny v oblasti jejích kolen, poté vzal poškozené ruku, přiložil ji na XXX XXX, čemuž se poškozená bránila, následně poškozenou pustil a XXX, XXX, čemuž se poškozená opět bránila, poté znovu položil ruku poškozené proti její vůli na XXX, poté svého jednání zanechal, avšak ještě předtím, než se poškozené podařilo z místa odejít, tak ji jednou rukou uchopil na krátkou dobu pod krkem, který jí bolestivě stiskl, přiblížil svoji hlavu k její a vsunul jí svůj jazyk do úst, kdy poškozená se tomuto bránila tak, že svoji hlavu odvrátila, a teprve poté svého jednání zanechal,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Slavíková

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let.**

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Pardubice 31. prosince 2024

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. ledna 2023 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Richarda Urbana a Daniely Špatenkové,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX v XXX, trvale bytem XXX, zaměstnanec XXX,

je vinen, že

dne XXX 2022 v době od XXX do XXX hodin v XXX, ulici XXX, v bytě XXX, kam se vrátil pro svůj zapomenutý mobilní telefon, uchopil zde bydlící XXX, nar. XXX, kolem pasu a z obývacího pokoje ji XXX, kde ji povalil na postel, na které ji nejprve XXX, přičemž na verbální i fyzický odpor poškozené, která mu říkala, že tohle nechce, a snažila se ho rukama odstrkovat, nereagoval, následně, když po chvíli v důsledku XXX, řekl „XXX.“ a z bytu poškozené odešel,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá**, aby podle svých sil v průběhu zkušební doby **odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil**.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené XXX, narozené dne XXX, trvale bytem XXX, nemajetkovou újmu ve výši 200 000 Kč.

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroků o vině a trestu, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 18. ledna 2023

Mgr. Matěj Pilát v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. dubna 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Karla Governace a soudců Mgr. Pavla Hajdú a Václava Rybyšara,

takto:

Obžalovaný

ml. XXX, narozený XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

1)

v přesně nezjištěné době XXX. dne XXX 2021 v XXX, XXX, si hodil poškozenou XXX, narozenou XXX, přes rameno a přes její protesty ji donesl za objekt, kde ji sundal na zem, strčil do ramene, až se udeřila XXX do hlavy, následně ji chytil za pas a držel ji za tvář, XXX, za jejího pokračujícího odporu na ni nalehl, XXX, načež jí udeřil nejméně jednou XXX, na její slovní odpor jí řekl "XXX", a svého jednání zanechal až poté, co mu ve snaze od něho utéct řekla, že XXX, což jí dovolil a poškozená využila situace a utekla směrem k budově, v průběhu incidentu utrpěla XXX zranění spočívající v hematomech na obličejí, hematomu s částečnou exkoriací u zápěstí pravé paže, drobné exkoriace a pohmoždění na zádech, kolem loktů, pod pravým okem a u kořene nosu, podlitinu na temeni hlavy, drobné exkoriace na vnitřní straně dvou prstů pravé ruky, se kterými byla ošetřena v Nemocnici Pardubického kraje a.s. v XXX a následně v Oblastní nemocnici XXX, a. s., kde bylo dále zjištěno podvrtnutí v oblasti krční páteře,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

2)

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

v době XXX hod. dne XXX 2022 v XXX, v přízemí, na chodbě v blízkosti schodiště, vykonal soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl její skutečný věk,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pod bodem 1),

provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku pod bodem 2),

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání **1,5 (jeden a půl) roku podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené **XXX**, narozené XXX, trvale bytem XXX, **nemajetkovou újmu ve výši XXX Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný v přesně nezjištěné době XXX. dne XXX 2021 v XXX, si hodil poškozenou XXX, narozenou XXX, přes rameno a přes její protesty ji donesl za objekt, kde ji sundal na zem, strčil do ramene, až se udeřila o XXX do hlavy, následně ji XXX, XXX, načež jí udeřil nejméně jednou XXX, na její slovní odpor jí řekl "XXX", a svého jednání zanechal až poté, co mu ve snaze od něho utéct řekla, že XXX, což jí dovolil a poškozená využila situace a utekla směrem k budově, v průběhu incidentu utrpěla XXX zranění spočívající v hematomech na obličejí, hematomu s částečnou exkoriací u zápěstí pravé paže, drobné exkoriace a pohmoždění na zádech, kolem loktů, pod pravým okem a u kořene nosu, podlitinu na temeni hlavy, drobné exkoriace na vnitřní straně dvou prstů pravé ruky, se kterými byla ošetřena v Nemocnici Pardubického kraje a.s. v XXX a následně v Oblastní nemocnici XXX, a. s., kde bylo dále zjištěno podvrtnutí v oblasti krční páteře, a dále v době XXX dne XXX 2022 v XXX, v přízemí, na chodbě v blízkosti schodiště, vykonal soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl její skutečný věk.

Ke skutku ad 1) rozsudku:

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

2. Obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení u skutku připustil užití násilí vůči poškozené XXX v podobě jedné facky, kterou jí dal v rozrušení z důvodu, že se vulgárně vyjadřovala o jeho rodině, přičemž veškeré sexuální aktivity byly ze strany XXX dobrovolné a on je považoval za romantické, přičemž pokud by mu poškozená sdělila, že to takto nechce, tak by ji poslechl. Obžalovaný dále popsal seznámení s poškozenou XXX, kdy mezi nimi ihned došlo k sexu v autě poškozené, potom měli sex vícekrát a on by na tento způsob sexu s ní a od ní zvyklý, protože to vyžadovala. Konkrétně XXXX, tehdy byl hodně opilý, tak spolu spadli na zem, XXX ho osahávala a XXX. Obžalovaný uvedl, že při vzájemném líbání XXX poškozené, ale ona mu pak začala nadávat, tak jí řekl, že ne, udeřil ji a tím to skončilo. Poškozená po té facce začala utíkat a on šel směrem k hospodě, předtím viděl sanitku, tak šel za ní. Obžalovaný vyjádřil lítost nad tím, že poškozené XXX způsobil zranění.

3. Výslech svědkyně XXX se uskutečnil ve smyslu § 209 odst. 1 tr. řádu v nepřítomnosti obžalovaného a také s vyloučením veřejnosti (XXX obžalovaného) ve smyslu § 200 odst. 1 tr. řádu, to vše s poukazem na vlastní (důvodnou) žádost svědkyně a také s přihlédnutím k ust. § 20 odst. 4 zákona č. 45/2013, o obětech trestných činů. Svědkyně XXX vypověděla, že se s obžalovaným seznámili asi tři měsíce před XXX, sešli se na první XXX, tam spolu měli pohlavní styk a pak se neviděli, až pak na té druhé XXX, ale to už se spolu nebavili, ani se nepozdravili, a když končila XXX, tak seděla se svojí kamarádkou a dalšími osobami, obžalovaný k ní přišel, odtáhl ji ven, že s ní chce mluvit, ať jde s ním kousek dál, dal si ji na rameno, utíkal s ní, XXX, a obžalovaný říkal, ať drží hubu, že jí ukáže, pak s ní XXX, pak do něj strkala, ať jde od ní dál, ale obžalovaný ji pořád tahal na druhou stranu k XXX, tam byly XXX, tam ji začal XXX. Když řvala, tak ji obžalovaný XXX, volala o pomoc, obžalovaný jí řekl „XXX“ a vzal ji za XXX, házel s ní XXX, protože ho pořád odstrkovala, aby ji nechal být. Pak obžalovanému řekla, že jde XXX, on si zatím sednul, začal si sahat na penis a byl opřený o plot. Svědkyně XXX dále uvedla, že když šla XXX, tak začala utíkat, obžalovaný ji dohonil, XXX. Ona došla před XXX a volala záchranku, obžalovaný šel na druhou stranu. XXX dále uvedl, že když poodešla na XXX, tak jí obžalovaný řekl, ať nezkouší utéct a vulgárně jí nadával. Nic z uvedeného se nestalo s jejím souhlasem, sex byl úplně jiný, než ten jejich předchozí sex. Rodinné příslušníky obžalovaného vůbec neřešili, nenadávala jemu, ani jeho rodině. Ten večer byla v náladě, měla asi 4-5 panáků a večer na XXX pila už jen kolu, na XXX byla asi 3 hodiny. V průběhu večera se obžalovaného nedotýkala, on jí bral ruku, aby na něj sahala, a když ruku ucukla, tak ji XXX. K následkům útoku obžalovaného na svoji osobu XXX uvedla, že měla posunutou páteř, naraženou klíční kost a žebra, měla jizvy od XXX, tak si tam dala XXX, aby se jí to nepřipomínalo. K následkům jednání obžalovaného na svoji osobu XXX vypověděla, že se XXX. Krční límec nosila po incidentu s obžalovaným 10 dní, všude měla modřiny a XXX, pod okem a na hlavě měla boule, vše bylo odřené, nikdy se obžalovanému nezmínila o tom, že by měla ráda tvrdý sex. Od té doby měla přítele, ale nevydrželo to dlouho, protože když byla hádka, už se bojí, už chlapovi nedokáže důvěřovat a žije sama s XXX.

4. Výpovědi dalších osob k tomuto skutku byly čteny ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu, žádný ze svědků nebyl incidentu přítomen, jedná se buď o subjektivní názory (XXX), případně informace z doslechu. Svědkyně XXX uvedla, že XXX přijela s kamarádkou XXX k ní domů, popíjely Tulamourku a připravovaly se na XXX. XXX má pověst, že je taková kurva, když se jí na XXX bude líbit nějaký kluk, tak po něm půjde a prostě se s ním vyspí. Nikoho konkrétního, kdo by o ní toto říkal, neví, ale kluci si to o ní říkají. Dva roky, co měla XXX přítele, tak se s ní neviděla a neví, že by byla v XXX a ani ona za ní nebyla v XXX. Ona sama zažila jednou, že někoho takhle sbalila, to se jí vlastně přiznala, že na XXX v XXX zatáhla kluka do auta a vyspala se s ním. O XXX mluvila, že si spolu píšou a že se jí líbí. K XXX XXX uvedla, že se ona sama tak opila, že po půlnoci jela domů a XXX tam nechala. XXX jí pak buď řekla, nebo napsala, že jí XXX znásilnil, že jí zbil. Po XXX se o tom mluví tak, jak jí to řekla XXX, že jí XXX zbil, že měla XXX. Ona to XXX nechtěla věřit, že jí tohle XXX udělal, ani tomu nevěří. XXX uvedla, že XXX probíhala v pohodě, když měla končit, tak přišel ke stolu kluk, později se

dozvěděla, že se jmenuje XXX, chytil oběma rukama XXX v podpaží a řekl, ať vstane. XXX šla s XXX směrem k východu. Ona seděla vevnitř, ale bylo jí divné, kde XXX je, tak ji šla hledat. K hospodě přijela sanitka a policie, a když odjela sanitka, tak přišel ten XXX. Ona zaslechla, jak policistům říkal něco v tom smyslu, že vypil 2 piva, že je nezletilý, a že ho XXX zneužila, znásilnila. Pak jela se třemi kluky v taxíku, kdy jeden z těch kluků byl i bratr XXX a ten říkal, že věří tomu, že ten debil tohle udělal.

5. XXX uvedla (a její výpověď byla podle § 102 odst. 2 tr. řádu čtena), že s obžalovaným chodila dva roky, rozešli se ještě předtím, než jim oběma bylo patnáct. Na den jejich patnáctých narozenin (XXX) ji odpanil. Jednou ji XXX zbil, to spolu chodili. V létě, kdy jí táhlo na čtrnáct, tak mluvil, že spolu budou mít sex, přemlouval ji a ona mu řekla nějaké sprosté slovo, vytrhla se a on jí řekl, co si to dovoluje, začal jí sprostě nadávat a pak jí dal facku, XXX. Musela ho poslouchat, když ho neposlouchala, tak na ni řval, nebo XXX. Jednou od něho měla asi XXX. Ona mu na to nic neříkala, byla taková, že radši byla ticho. XXX uvedl, že obžalovaný šel k holce, něco spolu řešili, chytili se za ruce a šli ven, když končila XXX, tak šel ven s jeho bratrem XXX, aby se po něm podívali. Holka stála v chodbičce, začala dělat scény, brečela. Přijela policie a záchranka. Nevšiml si, že by byla nějak pomlácená, jenom brečela. Venku zaslechl, že jí měl XXX něco udělat. XXX, XXX a XXX uvedli, že byli na XXX, popíjeli a bavili se a taxíkem odjeli domů, nevědí, co se tam dělo. XXX, XXX obžalovaného, uvedl, že si všiml, že bratr odchází s nějakou holkou, tu potkal po tom, kdy ona brečela a do příjezdu sanitky nic neřekla. Když přišel po odjezdu sanitky XXX, tak nic moc neřekl, byl už dost opilý.

6. K tomuto skutku byly provedeny i listinné důkazy. Utrpěná zranění poškozené XXX jsou doložena lékařskými zprávami a fotodokumentací. Na místo vyjela zdravotnická záchranná služba, ze záznamu plyne, že byla zjištěna kromě jiného bolestivá oblast kolem levé lícní kosti, mírný hematom, na levé ruce stopa po XXX. Ze zprávy z Nemocnice Pardubického kraje plyne, že XXX uvedla, že koitus nebyl, došlo k XXX, jsou popsána poranění, zejména v obličeji, kdy na obou tvářích jsou XXX, XXX vícečetné na zádech, na hrudníku, na pravém zápěstí a v kubitě. Ve zprávě Oblastní nemocnice XXX ze dne XXX 2021 se uvádí, že poškozená se dostavila pro bolest zad a hlavy, doporučen klidový režim, límec. Ze zajištěného záznamu Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje se podává, že poškozená sdělila, že byla napadena jedním klukem, který ji chtěl znásilnit, je zraněna v obličeji.

7. Znaleckým posudkem znalce z odvětví psychiatrie, Doc. MUDr. Vladimíra Pidrmána, Ph.D. (č. l. 224-250) bylo prokázáno, že XXXX trpěla XXX – XXX před předmětnou událostí, trpěla jí v době předmětné a její mírnou formou trpí i v době současné, přičemž není a nebylo přítomno žádné signifikantní narušení jejích celkových funkčních schopností. V rámci bezprostřední reakce na traumatickou událost prodělala akutní reakci na stres, jednalo se o krátkodobou, okamžitou XXX reakci, přičemž došlo k jejímu brzkému odeznění bez jakýchkoliv reziduí. XXX, akutní reakce na stres nemají obecně ani konkrétně u jmenované vliv na schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožitý děj, neovlivňují chorobným způsobem vnímání, motivaci ani jednání. Znamky trvalého poškození zdraví v souvislosti s předmětnou událostí nebyly zjištěny. Ze závěru znaleckého posudku znalce z oboru psychologie, Doc. PhDr. Jana Laška, CSc. (č. l. 251-266) vyplývá, že posuzovaná XXX je XXX, XXX, bezprostřední prožitky z chování obžalovaného byly traumatické, nicméně dopad tohoto chování nezanechal v psychice poškozené závažnější následky.

Ke skutku ad 2) rozsudku:

8. Obžalovaný vypověděl, že XXX je jeho kamarádka, věděl, že je jí XXX let, každý den se scházeli i s ní ve skupině před XXX a kouřili, on je kuřák a ve XXX chodil vždy kouřit pod schody, protože na záchodech to bylo hodně cítit, pod schody ne, neboť místo bylo zakryté XXX. XXX mu řekla, že má abst'ák a chtěla by si zakouřit, tak jí čekal na smluveném místě a šli si zakouřit. Obžalovaný popřel, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

by mezi nimi došlo k pohlavnímu styku.

9. Výpovědi nezletilých osob byly čteny podle § 102 odst. 2 tr. řádu. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že obžalovanému řekla, že jí je **XXX**, nikdy spolu nechodili, na **XXX** si někdy psali, psal jí, naznačoval, že to chce, ona sama není silnou **XXX**, ví, že obžalovaný s **XXX** kouřili v **XXX**. **XXX** dále uvedla, že si povídala s obžalovaným, on jí řekl, jestli nechce jít za tu **XXX**, přemlouval ji, tak tam s ním šla, začali se tam **XXX**. Ona to pak řekla své **XXX XXX**, že spolu měli sex, po třech dnech se jí ptali různí lidé, jestli spolu něco měli, protože on to říkal a povyšoval se tím, nejdříve říkala, že to není pravda, ale čím dál víc se cítila divně, tak potom řekla, že ji k tomu přinutil, padlo tam slovo znásilnění, to řekla i **XXX**, hned ten první den, ale potom jí řekla, že zpanikařila a že spolu měli prostě jenom sex. **XXX** také uvedla, že pak měli ve **XXX** nějakou přednášku a ona napsala na lísteček, co má dělat, když ji někdo znásilnil, ještě nikdy neměla sex, **XXX** sice vyprávěla, že už to měla s jedním klukem, a že je zkušená, ale proto, aby si myslel, že je dobrá holka, ten dopis napsala, protože jí to trápilo, chtěla, aby za to byl obžalovaný potrestaný, protože si uvědomila, že to byla kravina a už jenom za to, jak se povyšoval, říkal všem lidem, jak v tom byl dobrý a smál se tomu.

10. Svědek nezletilý **XXX** uvedl, že **XXX XXX** před **XXX** a po **XXX**, ve **XXX** nikdy nekouřil, ani **XXX** během **XXX** nekouřila, asi před rokem mu řekla, že měla mít sex s nějakým klukem na **XXX**. **XXX** mu říkala, že s **XXX** měla pohlavní styk, bylo to ten den, co s ním chtěla být o samotě, druhý den se všichni sešli u obchodu před **XXX** a ona řekla, že to bylo super, zeptal se jí, co bylo super, ale nedokázala odpovědět, přičemž to, že tím myslela ten pohlavní styk, mu řekla až po těch schůzkách a řekla, že to chtěli oba a jí teď mrzí, že z toho bude mít **XXX** problémy. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že s **XXX** byly kamarádky, stýkaly se jen ve **XXX**, neví o tom, že by se **XXX XXX** líbil, nepamatuje si, že by jí **XXX** psal nějaké zprávy, **XXX** chodila se **XXX**, ví, že ho měla hodně ráda a z rozchodu byla hodně smutná, svěřila se jí, že již v jedenácti měla dobrovolný styk a že spala i s **XXX**. O **XXX** ten den, kdy se to mělo stát, jí **XXX** řekla, že jí **XXX** vzal dolů pod schody, a že jí něco udělal, že jí znásilnil. Ona to tehdy **XXX** věřila, ale dnes si uvědomuje, že to ona na ni jen hrála, umí být dobrá herečka, lže často. Svědek nezletilý **XXX** uvedl, že jak od **XXX**, tak od **XXX**, slyšel, že se **XXX** s **XXX** spolu vyspali, **XXX** říkal, že měl **XXX XXX** znásilnit, to mu řekla i **XXX** a **XXX** mu řekl, že s ní nic neměl. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že slyšela, že **XXX** s **XXX** ve škole něco měli, slyšela to od **XXX**, ale říkalo se to i po dalších kamarádech. Svědek nezletilý **XXX** uvedl, že slyšel, že **XXX** měl znásilnit **XXX**, z druhé strany zase slyšel, že to **XXX** chtěla, přičemž **XXX** říkala, že jí **XXX** znásilnil, říkala to před **XXX** a **XXX** reagoval tak, že to není pravda, ona tvrdila, že ji tahal za ruku a on, že ne. Svědkyně nezletilá **XXX** uvedla, že byla kamarádkou s **XXX**, **XXX** často říkala o klucích, dlouho chodila s **XXX**, jednou jí ukazovala zprávu, kde jí **XXX** psal, že on by jí dal víc, než **XXX**, když jí bylo asi dvanáct, tak se jí svěřila, že o to přišla v jedenácti někde na **XXX**. K věci samé **XXX** uvedla, že na konci **XXX** za ní **XXX** přišla a řekla, že dole na schodech jí **XXX** osahával a znásilnil, že jí osahával a nechtěl ji pustit a nutil ji do věcí, které nechtěla dělat, s **XXX** se pak normálně bavila, viděla, jak si ho vzala na stranu a pak za nimi přišla a řekla, že jí **XXX** prosil, aby ho neudávala, slyšeli, jak na ni křičí, ať přestane lhát a nevymýšlí si.

11. Znaleckým posudkem znalkyně z oboru psychologie, PhDr. Ivy Košťálové (č. l. 436-458) bylo prokázáno, že poškozená **XXX** je **XXX**.

12. K tomuto skutku byly provedeny i listinné důkazy. Ze zprávy **XXX** k nezletilé **XXX** vyplývá, že na svůj věk je velmi vyspělá, netají se tím, že má přítele, v blízkosti **XXX** i okolí bývá viděna s cigaretou, vystupuje velmi sebevědomě a zkušeně, přestupky a opakované porušování školního řádu byly vždy řešeny ve škole, přičemž **XXX** do poslední chvíle zapírala a tvrdila, že se ničeho nedopustila.

13. Kamerový záznam z **XXX** byl při hlavním líčení přehrán a je z něj patrné, že obžalovaný poškozenou **XXX** desítky vteřin přemlouvá, kontrolují oba pohledem horní část schodiště, obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

nejprve odchází do skrytého prostoru pod schodištěm za nástěnkou sám a posléze se pro XXX vrací, aby ji pak odvedl za ruku do prostoru pod schodištěm. Prostor pak postupně (nejprve poškozená a po té obžalovaný) opouští po 7 minutách. Po celou dobu se na chodbě a schodišti průběžně pohybují XXX a v jeden okamžik i XXX, XXX, která schází po uvedeném schodišti.

14. Svědkyně XXX vypověděla, že je nekuřák, proto je citlivá na dým z cigaret, myslí si, že by to zaregistrovala, ale je to XXX, takže pokud se něco takového zaznamená, tak to dohledají, třeba na WC. Těch případů není moc, nejsou to desítky. V mezipatře jsou ventilačky, občas to bývá odvětráváno, otevírají se podle klimatických podmínek venku, slouží to spíše pro ochlazení, v topné sezóně se neotevírají z úsporných důvodů, spíše se větrá v ranních hodinách nebo když je velké teplo.

15. Znaleckým posudkem znalce oboru psychiatrie, MUDr. Jana Kolomazníka (č. l. 170-193), plyne, že obžalovaný dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl ve vztahu k prověřovanému jednání plně rozpoznat protiprávnost svého počínání a toto ovládat v případě skutku pod bodem 2). V případě skutku pod bodem 1) byly vlivem požitého alkoholu a vzniklé prosté alkoholové opilosti lehkého stupně schopnosti rozpoznat protiprávnost svého počínání a toto ovládat forenzně nevýznamně sníženy. Obžalovaný XXX. Znaleckým posudkem z oboru psychologie, klinická a forenzní psychologie, PhDr. Tereza Sejkorová Benešová (č. l. 195-222), bylo prokázáno, že obžalovaný XXX.

16. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť poškozenou XXX násilím, a to XXX nutil k tomu, aby ho XXX, a sám za použití násilí spočívajícím v překonávání jejího odporu, kdy se ho snažila odstrkovat, jí XXX, přičemž uvedené jednání je třeba považovat za jiný pohlavní styk srovnatelný se souloží. Dále naplnil znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť vykonal soulož s nezletilou XXX, o které věděl, že jí je třináct let.

17. Pokud jde o skutek ad 1) rozsudku, pak u svědkyně poškozené XXX nebyla soudem shledána žádná motivace ani okolnost k nepravdivé výpovědi. Z výpovědi obžalovaného i svědkyně poškozené XXX vyplynulo, že se seznámili několik málo měsíců před posuzovaným jednáním, přičemž po konverzaci na sociálních sítích a první společné návštěvy XXX mezi nimi došlo k dobrovolnému pohlavnímu styku, přičemž se mělo jednat o pohlavní styk v osobním vozidle, který byl XXX vyhodnocen jako standardní. Obžalovaný uvedl, že následovalo několik dalších pohlavních styků se XXX, která měla mít ráda tvrdší sexuální praktiky, poškozená XXX to popírá. Z dostupných výpovědí svědků není patrné nic zásadního, poznatky byly získány pouze v tom smyslu, že obžalovaný přišel na konci XXX ke stolu, kde se vyskytovala svědkyně poškozená XXX, kterou si odvedl ven, případně ji k odchodu ven vyzval, ona zpočátku nechtěla, ale pak od stolu před restaurací odešla, přičemž důvodem mělo být to, že s ní chce obžalovaný hovořit. Venku pak po vzdálení se od vchodu do XXX mělo dojít k tomu, že obžalovaný poškozenou XXX (což při tvrzené hmotnosti svědkyně poškozené 44 kg zjevně nebyl problém) a s poškozenou XXX utíkal či rychle odcházel od XXX. Skutečnost, zda a jak svědkyně poškozená křičela, resp. se bránila tomuto „odnosu“, ještě není z hlediska právní kvalifikace jednání obžalovaného podstatná, je zřejmé, že poškozená je mimořádně drobné postavy bez možnosti reálné fyzické obrany. Popis následného jednání obžalovaného tak, jak uvedla svědkyně poškozená XXX, zcela odpovídá zadokumentovaným zraněním, která u ní a na ní byla bezpečně zjištěna jak lékařskými zprávami, tak fotodokumentací. Svědkyně XXX také popsala, jakým způsobem se obžalovaný vůči ní vyjadřoval, tedy že jí „XXX“, „XXX“ a tento svůj verbálně projevovaný záměr se následně snažil realizovat. Četné hematomy a odřenyiny na zádech, na rukou rukou, XXX na krku a pažích poškozené pak evidentně přesahují rámec romantiky tak, jak přednesl obžalovaný a naopak podporují verzi svědkyně poškozené. K poškození oblečení svědkyně poškozené, např. roztržením, nedošlo, natolik brutální útok to ze strany obžalovaného nebyl a ani být nemusel, ovšem vzhledem k tělesným proporcím obžalovaného,

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Baránková.

kdy se jednalo v zásadě o dospívajícího muže s průměrnou tělesnou konstitucí, která byla soudem posouzena na kamerovém záznamu XXX v době skutku ad 2), tedy přibližně 5 měsíců po skutku ad 1), tyto prakticky neumožňovaly svědkyni poškozené jakoukoli seriózní a účinnou fyzickou obranu vůči obžalovanému a obžalovaného tento významný nepoměr konstituce obou aktérů ani nenutil k použití výrazně silovějšího a hrubějšího fyzického útoku. Obžalovanému tak prakticky stačil již zmíněný úder do tváře poškozené vedený plnou vahou tohoto úderu obžalovaného tak, jak uvedl, dále nalehnutí na poškozenou a držení jejích rukou jednou rukou svojí. V této době a tímto způsobem došlo k bezproblémovému uvolnění druhé ruky obžalovaného, což v kombinaci se zalehnutím až znehybněním poškozené, případně s vložením svého stehna mezi stehna poškozené svědkyně, umožnilo obžalovanému v zásadě volný a nekomplikovaný průnik XXX svědkyně poškozené XXX. Tento XXX v důsledku vehementní snahy poškozené nastalou situaci řešit a nerezignovat. Následná přestávka s využitím XXX umožnila svědkyni poškozené úspěšný útěk. Pokud se následně obžalovaný vrátil k místu XXX, pak tento postup neznamená, že by se nic nestalo, jako spíše to, že nepředpokládal, že by záchranná služba, která se na místo měla dostavit, přijížděla v důsledku přivolání svědkyně poškozené XXX, neboť obžalovaný zřejmě předpokládal, že XXX nebude vůbec situaci tímto způsobem řešit. Pokud již obžalovaný zaregistroval příjezdějící vůz záchranné služby a pochopil, že přijíždí z iniciativy XXX, protože on se k XXX vrátil s časovým odstupem, pak ve světle výpovědi XXX, která uvedla, že se obžalovaný vrátil až v době, kdy odjížděla záchranná služba se XXX, přednesl verzi události tak, že jej zneužila a znásilnila naopak XXX. Obhajobu obžalovaného v tom smyslu, že by byly veškeré sexuální aktivity mezi ním a XXX dobrovolné, soud považoval výpovědi svědkyně poškozené XXX, která nebyla izolovaná, ale byla doplněná listinnými důkazy, konkrétně lékařskými zprávami a fotodokumentací, za spolehlivě vyvrácenou. Obecnou i specifickou věrohodnost svědkyně poškozené XXX soud považoval za zachovalou, resp. nebylo zjištěno nic, co by ji snižovalo. Ostatně i z výpovědi svědka XXX je zřejmé, že XXX po návratu před XXX plakala. Pověst XXX jistě může být narušena (viz výpověď XXX), nicméně to samo o sobě neznamená, že se nemůže stát obětí znásilnění. Jednání obžalovaného tak, podle názoru soudu, spolehlivě vykazovalo prvky násilí, které překračují rámec možného omylu ve smyslu akceptace tvrdšího sexu ze strany XXX. Soud tak pouze kosmeticky upravil popis skutku ve shodě s výpovědi svědkyně poškozené XXX u hlavního líčení.

18. Pokud jde o skutek ad 2) rozsudku, pak i v tomto případě, podle názoru soudu, obhajoba obžalovaného neobstojí. I v tomto případě jsou výpovědi nezletilých osob, které byly při hlavním líčení čteny podle § 102 odst. 2 tr. řádu pouze výpověďmi z doslechu, kdo a co o události říkal, případně jak ji prezentoval, nicméně panuje obecná shoda v tom, že mezi obžalovaným a XXX došlo ve XXX pod schodištěm k sexuálním aktivitám, protože o kouření cigaret v této souvislosti (kromě obžalovaného) nikdo nehovoří. Je skutečností, že svědkyně poškozená nezletilá XXX zpočátku hovořila o znásilnění, což později korigovala na termín zneužití. Také je zřejmé, že se jedná o dítě, svědkyni, jejíž věrohodnost obecně není ani ve světle znaleckého posudku z oboru psychologie, ale i z kontextu události a její výpovědi a prezentace děje v různých fázích řízení, zcela stoprocentní, resp. průběžná vyjádření nejsou zcela konzistentní. Co je ovšem procesně použitelné, je výpověď této svědkyně ze dne XXX 2022 (č. l. 339-345) a tato byla soudem podle § 102 odst. 2 tr. řádu také čtena. Je zřejmé, že svědkyně poškozená XXX vysvětlila, že původně situaci prezentovala jako znásilnění, přičemž vycházela z toho, že ji obžalovaný pod schodiště odvedl za ruku, přičemž je evidentní, že nezletilá svědkyně nemá zcela přesné povědomí o hranici užití násilí, resp. rozdílu mezi znásilněním, zneužitím, atd., ostatně i táhnutí za ruku proti vůli táhnuté osoby je prvkem násilí. Jak bylo zřetelné ze záznamu kamerového systému, tak obžalovaný skutečně XXX za ruku vzal a pod schodiště ji odvedl, nikoli odtáhl, přičemž zpočátku byl na záznamu v této části patrný nepatrný záchvěv, případně náznak nespolečné svědkyně poškozené, která se ovšem krátce poté nechala odvést obžalovaným pod schodiště prakticky bez protestů a dobrovolně. Zadokumentovaný prostor pod schodištěm tak, jak vyplývá z fotodokumentace, skýtá dostatečné soukromí a je tam k dispozici XXX a dostatek místa pro to, aby tam mohlo dojít k sexuálním aktivitám tak, jak pospala ve své výpovědi nezletilá XXX. Obžalovaný se hájil tím, že jej nezletilá požádala o možnost zakouření si cigarety a tak se domluvili na

místě, kde se setkají a následně spolu pod schodištěm cigaretu vykouřili. Svědkyně XXX jako nekuřačka uvedla, že by cigaretový dým zřejmě zaregistrovala, když procházela po schodišti tak, jak vyplývá ze záznamu kamerového systému XXX, dále uvedla, že kouření bývá zpravidla ve škole zaznamenáno na WC.

19. Obžalovaný také uváděl, že XXX měla „abst'ák“, a proto si potřebovala zakouřit, o což ho měla požádat. Vzhledem k záznamu kamerového systému se soud nemohl s touto verzí obhajoby obžalovaného ztotožnit. Je nelogické, aby XXX v situaci, kdy by měla eminentní zájem a chuť na cigaretu, stála několik desítek vteřin až minut sama u schodiště s obžalovaným a nechala se od něho přemlouvat a následně, když sama na místo, které měla mít s obžalovaným dohodnuté ke kouření cigarety, společně s obžalovaným nešla, protože obžalovaný zašel za nástěnky nejdříve sám, musela být obžalovaným, který se pro ni ke schodišti vrátil, odvedena za ruku. Také nelze nezmínit, že obžalovaný je společně s XXX mimo dosah kamer pod schodištěm poměrně delší dobu, konkrétně po dobu 7 minut, což je doba, která násobně převyšuje čas potřebný k vykouření cigarety a naopak doba, která se jeví odpovídající sexuální aktivitě tak, jak ji popsala nezletilá. Je zřejmé, že ze zprávy XXX, stejně jako ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychologie k osobě nezletilé, vyplývá, že se nejedná o osobu zcela důvěryhodnou, ovšem ohledně posuzovaného jednání není zřejmý motiv její výpovědi, pokud by se jednalo o vykouření cigarety tak, jak uvádí obžalovaný. Překročení XXX je evidentní v případě kouření cigarety, stejně tak v případě sexuálních aktivit, přičemž riziko stigmatizace v kolektivu je v případě kouření cigarety nulové, v případě pohlavního styku naopak značné. K tomu je třeba připočítat výpovědi na Policii ČR, zájem orgánu péče o dítě, zklamání u rodičů, atd., což jsou natolik významné aspekty, které by, podle názoru soudu, od vymyšlené prezentace události XXX odradily. I proto dospěl soud k závěru, že svědkyně nezletilá XXX vypověděla k události pravdu. Skutečnost, že obžalovaný musel vědět a také věděl, že je XXX méně než XXX let, je zřetelně doložena jednak výpovědí nezletilé a obžalovaného, ale i prostým faktem, že se jednalo o XXX, přičemž XXX navštěvoval i obžalovaný a s XXX také kamarádil.

20. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka obou provinění, jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

21. Při úvaze o druhu a výměře trestního opatření soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil dvou provinění v sexuální oblasti, z toho jednou ve spojení s násilnou trestnou činností. Ze zprávy Magistrátu města XX – OSPOD bylo zjištěno, že dle sdělení XXX si tato myslí, že se ze situace poučil, doma s ním nemají žádné výchovné problémy. XXX nadále popírá, že by XXX mohl cokoli spáchat. Mladistvý XXX, což vyplývá i z potvrzení o studiu ze dne XXX 2022. Ze zprávy XXX ze dne XXX 2022 plyne, že měl obžalovaný problematické plnění školních povinností, chování bylo neuspokojivé, což dokládají každoročně ukládaná výchovná opatření. Poslední důtky ředitele školy byly uděleny dne XXX 2021 za úmyslné poškození šatní skříňky. Další výchovná opatření byla opakovaně udělována za nekázeň při výuce i o přestávkách. Po zhodnocení těchto skutečností bylo trestní opatření uloženo v mezích zákonné trestní sazby snížené podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku (ohrožení trestní sazbou 1 až 5 let), přičemž trestní opatření úhrnné podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 1,5 roku se zkušební dobou na 2 roky soud shledal jako dostatečné s přihlédnutím k časovému odstupu od trestné činnosti.

22. Vlastním pochybením soud nerozhodl o nároku na náhradu škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovny, která se se svým nárokem na náhradu škody ve výši 7 863 Kč včas a řádně k trestnímu řízení přihlásila, přičemž se jedná o účelně vynaložené náklady s ošetřením poškozené XXX. Za toto pochybení se soud poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně omlouvá.

23. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se připojila k trestnímu řízení proti obžalovanému poškozená XXX, přičemž svůj nárok vznesla do výše částky 150 000 Kč, kdy poukázala především na své psychické obtíže, XXX a vliv trestného činu obžalovaného na její partnerský život, léčení doložila. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil a trestná činnost negativně zasáhla do osobnostních práv poškozené XXX. Je nepochybné, že posuzované jednání na poškozenou působilo vysoce škodlivě z hlediska emočního a sexuálního. K následkům jednání obžalovaného se vyjádřil ve svém znaleckém posudku znalec Doc. MUDr. Vladimír Pidrman, Ph.D. tak, že XXX trpěla XXX před předmětnou událostí, trpěla jí v době předmětné a její mírnou formou trpí i v době současné, přičemž není a nebylo přítomno žádné signifikantní narušení jejich celkových funkčních schopností. V rámci bezprostřední reakce na traumatickou událost prodělala akutní reakci na stres, jednalo se o krátkodobou, okamžitou XXX reakci, přičemž došlo k jejímu brzkému odeznění bez jakýchkoliv reziduí. Znamky trvalého poškození zdraví v souvislosti s předmětnou událostí nebyly zjištěny. Ze závěru znaleckého posudku znalce z oboru psychologie, Doc. PhDr. Jana Laška, CSc. vyplývá, že bezprostřední prožitky z chování obžalovaného byly traumatické, nicméně dopad tohoto chování nezanedbal v psychice poškozené závažnější následky. Závažnost zásahu do osobní sféry poškozené, potažmo závažnost a rozsah nemajetkové újmy, vyjadřuje i skutečnost, že skutek obžalovaného je kvalifikován jako provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku se základní trestní sazbou od dvou do deseti let, v případě mladistvého pak sníženou na polovinu. Význam má taktéž sekundární újma, kdy se poškozená byla nucena podrobit úkonům trestního řízení, přičemž prakticky ke všem úkonům musela být zvána opakovaně (výpověď v přípravném řízení i u hlavního líčení). Soud tak dospěl k závěru, že poškozené je namíste přiznat právo na náhradu vzniklé nemajetkové újmy v penězích. Přiznání nemajetkové újmy podle § 2956 občanského zákoníku je do jisté míry věcí úvahy soudu. Poškozené tak byla přiznána částka 100 000 Kč, tedy ve výši 2/3 uplatněného nároku. V této souvislosti je namíste zmínit i skutečnost, že vzniklá nemajetková újma byla částečně odčiněna i samotným projednáním věci trestním soudem a odsouzením obžalovaného. Přiznaná částka se tak jeví odpovídající nejenom okolnostem, za kterých došlo k zásahu do základních práv poškozené, ale i v souladu s obecnou zásadou přiměřenosti neboli spravedlivé únosnosti. Ostatně nepřiznání žádné částky nemajetkové újmy poškozené pouze s poukazem na závěry znaleckého posudku z oboru psychologie v tom smyslu, že žádné závažnější následky nebo trvalé poškození zdraví u poškozené XXX nebylo zjištěno, by fakticky znamenalo pardonovat tuto násilnou trestnou činnost v oblasti nemajetkové újmy obětí v sexuální oblasti obecně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy.

Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně

vzdal.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Pardubice 18. dubna 2023

Mgr. Karel Governac v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, soud pro mládež rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 13. září 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Pfeiferové a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Petra Žandy o **odvolání mladistvého XXX**, narozeného XXX, trvale bytem XXX, a o **odvolání České průmyslové zdravotní pojišťovny, IČ 47672234** se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež ze dne 18. dubna 2023, č.j. 4 Tm 2/2023-558,

takto:

I.

*Z podnětu odvolání poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovny se napadený rozsudek podle § 259 odst. 2 tr. řádu **doplňuje ve výroku o náhradě škody** tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je mladistvý XXX povinen zaplatit na náhradu škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, IČ 47672234 **částku 7.863 Kč.***

II.

*Odvolání mladistvého se podle § 256 tr. řádu **zamítá.***

*V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn.***

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích, soudu pro mládež shora citovaným, byl mladistvý uznán vinným proviněním znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pod bodem ad 1) a proviněním pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku pod bodem ad 2), za což mu bylo uloženo úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání jednoho roku a šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Dále mu byla uložena povinnost nahradit poškozené XXX nemajetkovou újmu ve výši XXX Kč, přičemž

ve zbytku svého nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dle skutkových zjištění okresního soudu se měl mladistvý dopustit daného provinění tím, že

1)

v přesně nezjištěné době XXX. dne XXX 2021 v XXX, místní části XXX, si hodil poškozenou XXX, narozenou XXX, přes rameno a přes její protesty ji donesl za objekt, kde ji sundal na zem, strčil do ramene, až se udeřila o XXX do hlavy, následně ji chytil za pas a držel ji za tvář, XXX, za jejího pokračujícího odporu na ni nalehl, XXX, na její slovní odpor jí řekl "XXX", a svého jednání zanechal až poté, co mu ve snaze od něho utéct řekla, že se nejdříve XXX, což jí dovolil a poškozená využila situace a utekla směrem k budově, v průběhu incidentu utrpěla XXX zranění spočívající v hematomech na obličejí, hematomu s částečnou exkoriací u zápěstí pravé paže, drobné exkoriace a pohmoždění na zádech, kolem loktů, pod pravým okem a u kořene nosu, podlitinu na temeni hlavy, drobné exkoriace na vnitřní straně dvou prstů pravé ruky, se kterými byla ošetřena v Nemocnici Pardubického kraje a.s. v XXX a následně v Oblastní nemocnici XXX, a. s., kde bylo dále zjištěno podvrtnutí v oblasti krční páteře,

2)

v době XXX. dne XXX v XXX v ulici XXX, v přízemí, na chodbě v blízkosti schodiště, vykonal soulož s nezletilou XXX, narozenou XXX, přestože věděl její skutečný věk,

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání mladistvý, a to pouze do výroku o náhradě škody, neboť jej považuje za nesprávný. Mladistvý nesouhlasí s výší náhrady nemajetkové újmy, která byla poškozené XXX přiznána. Poškozená již před předmětnou událostí se léčila na XXX, v minulosti užívala XXX, neboť trpěla XXX, kterou trpí i nyní. V citovaném znaleckém posudku znalec shledal, že v rámci bezprostřední reakce na traumatickou událost prodělala akutní reakci na stres, jednalo se o krátkodobou, okamžitou XXX reakci, přičemž došlo k jejímu brzkému odeznění bez jakýchkoliv reziduí. Znamky trvalého poškození zdraví v souvislosti s předmětnou událostí nebyly zjištěny. Z uvedených závěrů vyplývá, že psychická újma byla jen krátkodobá okamžitá XXX reakce, kdy znalec nezjistil žádné trvalé poškození zdraví v souvislosti s předmětnou událostí. Poškozená trpěla XXX problémy již před předmětnou událostí a nyní trpí XXX v té samé intenzitě, ve které jí trpěla před předmětnou událostí. Poškozená, pokud má nyní zdravotní obtíže - XXX, pak touto trpí nikoliv v příčinné souvislosti se spáchaným skutkem. Obžalovaný opakovaně nabízel poškozené během celého přípravného řízení, že jí poskytne finanční kompenzaci za způsobenou újmu, neboť obžalovaný si je vědom toho, že v souvislosti s předmětnou událostí byla poškozené způsobena újma (krátkodobá okamžitá XXX), nicméně poškozená po celou dobu probíhajícího trestního řízení žádnou škodu neuplatnila a uplatnila jí doslova na poslední chvíli v rámci hlavního líčení, v čem spatřuje určitý projev schválnosti od poškozené. Poškozená se během přípravného řízení opakovaně nedostavila ke svému výsledku, který byl klíčovým důkazem celého řízení a sama tak neměla zájem na tom, aby v trestním řízení byly všechny skutečnosti řádně objasněny. Poškozená sama před předmětnou událostí obžalovaného vyhledávala, sváděla, navazovala kontakt, přemlouvala, měla s ním dobrovolný pohlavní styk, i když věděla, že je o třináct let mladší a v otázce intimnosti a sexu je zcela nevyzrálý. Sama byla již zcela zkušenou vyzrálou ženou, XXX, která měla již několik XXX. S ohledem na povahu vztahu poškozené a obžalovaného, jejich konverzace přes FB byla prosta projevu hlubších citů a stáčela se směrem k sexu, muselo být poškozené zcela jasné, proč chce obžalovaný, aby s ním šla inkriminovaného dne ven z XXX. Obžalovaný byl pod silným vlivem alkoholu a trpěl dočasnou sníženou přičetností, pak alespoň poškozená jako zkušenější mohla včas celou situaci zastavit, lépe vyhodnotit, nechodit s obžalovaným ven, proto má obžalovaný za to, že se poškozená byť jen částečně sama na vzniku škody podílela. Obžalovanému je nyní 16 let, je studentem, nemá žádný příjem,

připravuje se na budoucí výkon povolání, oba rodiče jsou bez příjmu, otec pracuje pouze příležitostně a není v možnostech obžalovaného ani jeho rodičů škodu uhradit. Obžalovaný má navíc za to, že s ohledem na výše uvedené skutečnosti by měla být náhrada nemajetkové újmy poškozené mnohem nižší, než je částka XXX Kč, kterou poškozené přiznal soud prvního stupně v napadeném rozsudku, a to především proto, že poškozené by měla náležet pouze náhrada újmy za krátkodobou okamžitou XXX se zohledněním určité míry spoluzavinění samotné poškozené. Proto navrhl, aby byl napadený rozsudek ve výroku o náhradě nemajetkové újmy zrušen a nově byla přiznána poškozené náhrada nemajetkové újmy ve výši zhruba 1/3 z původně přiznané náhrady nemajetkové újmy.

Odvolání do chybějícího výroku o náhradě škody podala také Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, která poukázala na to, že v její prospěch nebyl učiněn výrok o náhradě škody. Poukázala na odůvodnění rozhodnutí okresního soudu, který vlastním pochybením o tomto nároku nerozhodl, ačkoliv se poškozená včas a řádně s nárokem k trestnímu řízení připojila. Proto navrhuje, aby v rámci odvolacího řízení bylo mladistvému uloženo, aby nahradil České průmyslové zdravotní pojišťovně škodu ve výši 7.863 Kč.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, které byly odvoláním dotčeny, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání České průmyslové zdravotní pojišťovny je důvodné, zatímco odvolání mladistvého důvodné není.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu (až na nepřiznaný nárok o náhradě škody České průmyslové zdravotní pojišťovně) a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal řadu důkazů nutných pro zjištění skutkového stavu věci, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech.

Skutková zjištění okresního soudu odpovídají provedeným důkazům. Kromě toho žádná ze stran svým odvoláním ani výrok o vině nenapadla, stejně tak žádná ze stran nenapadla ani výrok o uloženém trestním opatření. Okresní soud pak správně právně kvalifikoval jednání mladistvého jako provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku pod bodem ad 1) a jako provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1) tr. zákoníku pod bodem ad 2) napadeného rozsudku.

Pokud jde o chybějící výrok o náhradě škody ve vztahu k České průmyslové zdravotní pojišťovně, pak sám okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí již poukázal na své pochybení, kdy o daném nároku opomněl rozhodnout. Jak vyplývá z obsahu připojeného spisu, tak Česká průmyslová zdravotní pojišťovna se včas a řádně připojila se svým nárokem na náhradu škody do trestního řízení a svůj nárok také náležitě doložila listinnými podklady souvisejícími s vyčíslením nákladů poskytnutých na zdravotní péči u poškozené XXX. Připojení této pojišťovny je na čl. 311, kdy se připojila s částkou 7.863 Kč. Okresní soud po zahájení hlavního líčení před zahájením dokazování také přečetl nárok této poškozené ze spisu, avšak v rámci vyhlášení rozsudku o tomto nároku nerozhodl. Protože bylo prokázáno, že poškozená XXX utrpěla v důsledku jednání mladistvého zranění, se kterými byla ošetřena v nemocnici, náleží České průmyslové zdravotní pojišťovně nárok za úhradu nákladů spojených s danou léčbou, což bylo doloženo ve výši 7.863 Kč. Protože existuje příčinná souvislost mezi jednáním mladistvého a způsobenou škodou, bylo na místě tento nárok v požadované výši přiznat. Protože okresní soud opomněl o daném nároku rozhodnout, učinil tak k odvolání zdravotní pojišťovny krajský soud, který doplnil tento chybějící výrok o náhradě škody a zavázal mladistvého k povinnosti zaplatit České průmyslové zdravotní pojišťovně částku 7.863 Kč.

K odvolání mladistvého do výroku o náhradě nemajetkové újmy u poškozené XXX, lze uvést, že toto odvolání nebylo shledáno důvodným.

V daném případě došlo jednáním mladistvého k zásahu do osobnostní sféry poškozené, a to za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).

V této souvislosti není třeba provádět žádné další důkazní řízení, když podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.

Z těchto shora uvedených důvodů je tedy třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla poškozené v důsledku trestného činu obžalovaného (mladistvého), vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíe postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozená nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp.zn. 6 Tdo 347/2014).

O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozeného (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 7.10.2009, sp.zn. 30 Cdo 4431/2007). Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit, neboť zásah do pohlavní sféry poškozené, která se velmi intenzivně bránila útoku mladistvého, jakož i zásah do její osobní integrity v důsledku hrubého, necitlivého a násilného chování mladistvého, které působilo poškozené bolest, by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každá jiná osoba stejného věku a postavení.

V dané věci krajský soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním mladistvého, který poměrně výrazným a nevhodným způsobem zasáhl do

pohlavní sféry poškozené, došlo tím i k hrubému a poměrně zavrženíhodnému zásahu do jejích základních práv, jako jsou lidská důstojnost, soukromý a rodinný život, a to ve smyslu čl. 1 a čl. 10 odst. 1,2 Listiny základních práv a svobod. V daném případě se jednalo o zásah do osobnostních práv poškozené, který byl závažný, a nepochybně tím došlo ke snížení její důstojnosti ve značné míře, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění.

S ohledem na shora uvedené je patrné, že ze strany mladistvého tak došlo k poměrně významnému zásahu vůči osobnosti poškozené. V daném případě šlo o úmyslné jednání a zavrženíhodné jednání značně narušující osobní integritu poškozené, což se projevilo v tom, že poškozená dané jednání vnímala jako něco nevhodného, co jí působilo fyzickou bolest a byl to pro ni nepříjemný zážitek, který naštěstí neměl nějakých zásadních následků na zdraví. V dané souvislosti, jak vyplynulo ze znaleckých posudků, sice bezprostřední prožitky z chování mladistvého byly traumatické, nicméně dopad jeho chování nezanechal v psychice poškozené závažnější následky. U poškozené v rámci bezprostřední reakce na traumatickou událost proběhla akutní reakce na stres, ale jednalo se o krátkodobou, okamžitou XXX a došlo k jejímu brzkému odeznění. Nicméně faktem je, že se bezpochyby jednalo o silný traumatický zážitek, kdy sama poškozená u hlavního líčení uváděla, že se léčí na psychiatrii, má panickou ataku, bere antidepresiva a prášky na spaní a má z mladistvého strach. Byť se poškozená již před touto událostí léčila s XXX, neznamená to, že by daná skutečnost vyvíňovala mladistvého z odpovědnosti za další psychické trauma, které jí svým násilným jednáním způsobil. Takováto nepříjemná a bolestivá zkušenost by byla pro každou jinou ženu v postavení poškozené stejně traumatizující a zavrženíhodná a je proto třeba přiznat poškozené i finanční zadostiučinění.

V této souvislosti je třeba zmínit i fakt, že závažnost zásahu mladistvého do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek mladistvého byl kvalifikován jako provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Svůj význam pak má i sekundární újma, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, tedy důsledky tzv. sekundární viktimizace, neboť byla nucena se podrobit úkonům trestního řízení, znaleckému zkoumání a dokonce i výslechu před soudem.

Vzhledem k tomu, že u poškozené nepochybně ze shora uvedených důvodů vznikla nemajetková újma, kdy došlo k výraznému zásahu do její osobnostní sféry, je na místě přiznat jí právo na náhradu této vzniklé nemajetkové újmy v penězích, přičemž s ohledem na dosavadní judikaturu, která se postupně vyvíjí, kdy u oběti trestného činu znásilnění provedeného poměrně hrubým způsobem byla přiznána nemajetková újma ve výši 500.000 Kč, (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 8 Tdo 46/2013), a to včetně úroku z prodlení, pak lze vzhledem k takto zjištěným skutečnostem a okolnostem daného případu rozhodnout o přiznání nemajetkové újmy v konkrétní částce i v tomto případě, jak učinil správně okresní soud.

V tomto projednávaném případě s ohledem na skutečnost, že jednání mladistvého bylo provázeno i výrazným hrubým násilím, které bylo pro poškozenou bolestivé a traumatizující, kdy bojovala s mladistvým, který odmítal přestat ve snaze docílit svého sexuálního uspokojení, tak došlo zásadním způsobem k zásahu do pohlavní sféry poškozené, a proto se pak jeví jako odpovídající výše nemajetkové újmy XXX Kč. Žádné spoluzavinění poškozené na daném následku krajský soud neshledal a skutečnosti namítané v podaném odvolání jsou irelevantní v tom směru, že neměla poškozená s mladistvým chodit ven a že mohla očekávat, co se stane s ohledem na jejich předešlý elektronický kontakt či fakt, že spolu již předtím jednou dobrovolně měli pohlavní styk. To nejsou skutečnosti, které by měly vést k spoluzavinění poškozené, ta neprovokovala mladistvého, byl to on, kdo jí vyvedl ven a jednal s ní hrubým způsobem.

Stanovená částka XXX Kč odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k hrubému porušení základních práv poškozené, ale jeví se jako souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Tato zásada z pohledu mladistvého znamená, že

opatření přinesená v podobě omezení základního práva mladistvého se nesmí dostat do nepoměru s užitkem, který byl omezením základního práva dosažen. Z tohoto pohledu proto uložené opatření obstálo v testu proporcionality a nezatěžuje mladistvého nadměrně, resp. zatížení není pro něj neúnosné. Pochopitelně lze předpokládat, že přiznanou částku nebude mladistvý schopen uhradit jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby mladistvý s ohledem na všechny okolnosti případu byl zatížen finanční povinností ve prospěch poškozené po určitou část svého života. Mladistvý je osobou, která se připravuje na své budoucí povolání, je proto v jeho možnostech v budoucnu své povinnosti v rámci odčinění následků způsobených svým nezodpovědným jednáním, dostát a uloženou částku zaplatit.

Vzhledem k tomu, že poškozená požadovala vyšší částku na náhradu nemajetkové újmy, byla ve zbytku svého nároku na náhradu nemajetkové újmy správně odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 13. září 2023

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu